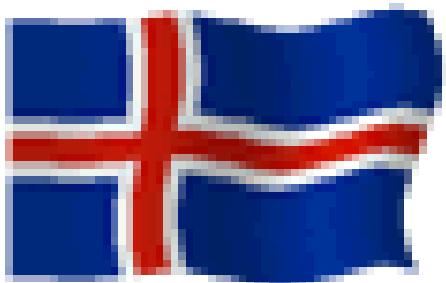

Expedice ISLAND

(Norsko, Faerské ostrovy, Švédsko)

Itinerář

verze 3

Věci na cestu, zajímavosti:

- klobouky se síťkou (proti muškám u Mývatnu)
- supermarkety na Islandu se nazývají STRAX
- www.icewhale.is výlety za velrybami
- www.vedur.is – předpověď počasí
- www.vegerdin.is/index.html - silniční pravidla
- <http://www.wunderground.com/global/FA.html> - Počasí na Faerských ostrovech

úterý 1.7. ve 13.00 hodin: odjezd trajektem z Bergenu

středa 2.7. v 5.00 hodin: zastávka ve Skotsku – město Scrabster; odjezd směr Farské ostrovy v 6.30 hodin

středa 2.7. v 19.00 hodin: zastávka na Farských ostrovech – město Torshavn; odjezd směr Island ve 21.30 hodin

čtvrtek 3.7. ve 12.00 hodin: příjezd do přístavu Seydisfordur (Island)

Vlastní itinerář

26.6. 2008 (čtvrtok)

V odpoledních hodinách odjezd z domova

Pokud bude čas, je možné se sejít před Tropical Islands s vykoupáním, kde je možné též přespát

27.6. 2008 (pátek)

V dopoledních hodinách přesun do Rostocku na trajekt

Trajekt z Rostocku do Trelleborgu odjíždí v 15.15 hodin

Příjezd do Trelleborgu ve 21.00 hodin

Trelleborg – Mellbystrand (148 km; cca 2 hodiny po dálnici)

- přespat u Mellbystrardu (**GPS 56°29'59" ; 12°56'27"**)
- nejhezčí pláže ve Švédsku

Trelleborg – Bergen (1030 km; 17 hodin)

28.6. 2008 (sobota)

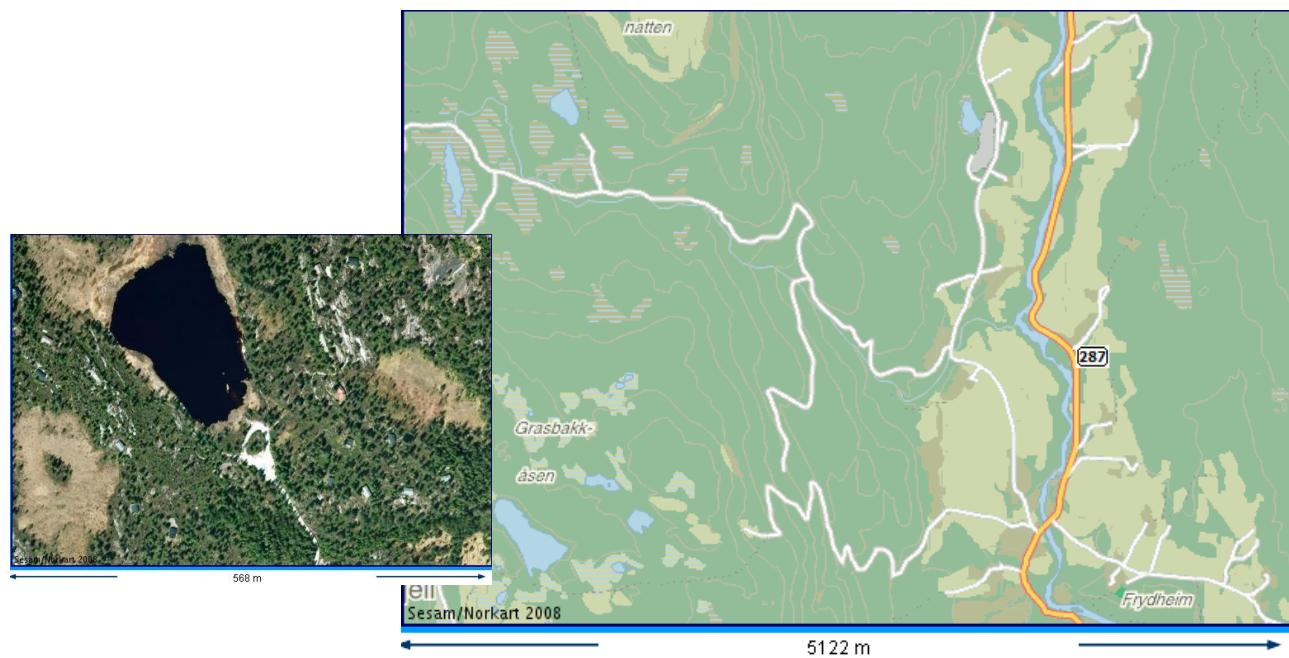
Mellbystrand – vodopád Voringfossen 744 km

Oslo

Drammen

- po cca 20-ti km odbočit na silnici č.35

- v Amot doleva na Sigdal

Krátká túra na vrch Eggedalenn; 2 hodiny

Túra 43

43 Na bájny Andersnatten, 733 m

Krátká cesta na vyhlídkový vrch nad Eggedalem

Andersnattjørnet – Andersnatten – Andersnattjørnet

Příjezdové místo: Obec Sigdal leží v jihozápadním kraji (fylke) Buskerud a patří do národního parku Eggedal a Sigdal a části Norefjellu; v Prestfossu se nachází skanzen věnovaný Eggedalem a Sigdalu. O několik kilometrů jižněji stojí ve Vatnåsu kostel (17. století) u pověstného Olavova pramene. Příjezd po silnici 287 Amot – Sigdal – Hallingdal.

Výchozí bod: Parkoviště u jezera Andersnattjørnet (414 m) u silnice, kde se

platí myto a která odbočuje ze státní silnice 287 v Nedre Eggedalu.

Čas chůze: Andersnattjørnet – Andersnatten 1 hod., zpáteční cesta 1 hod., celkem 2 hod. (4 km).

Výškový rozdíl: 350 m.

Náročnost: Jistá chůze v místy bažinatém, místy ve skalnatém a strmém terénu.

Mapa: TurK 50 list Norefjell og Eggedalsfjella; TK 50 list 1715 III Eggedal.

Tato krátká, pěkná trasa vede po typické fjellové stezce částečně lesem na Andersnatten, žulový kolos opředený pověstmi vysoko nad Eggedalem, kterým protéká Símoa. Skalní stěny Andersnattenu znají horolezci a ti, kteří lezou po ledu, z jeho vrcholu je daleko vidět a od doby Theodora Kittelsenova se tento motiv často objevuje v norském malířství. Při přjezdu po silnici jsou zřetelně vidět obě „bílé čáry“ známé z pověsti, vedoucí po jeho východním úbočí – jeden obr jménem Anders jel prykydys na lyžích s dítětem na zádech východní stěnou – bílé žily v kamenech jsou stopy po této fantastické jízdě.

Výchozím bodem je slatinné jezero **Andersnattjørnet** v oblasti před jihozápadní stěnou Andersnattenu. Stejně jako v mnoha jiných oblastech fjellu

Pohled z Andersnattenu na údolí Sigda.

v jižním Norsku, které nejsou chráněně, tu stojí mnoho rekreačních chat. Půjdeme po prkenné stezce, která vede různým lesem po jihozápadním břehu jezera nad slatinou. Stezka brzy odbočuje doprava (na sever), opouští bažinatou proláklinu a vede se vzhůru, místy velmi strmě. Výhledy do dálky jsou znovu a znova nádherné. Čím výše stezka vede, tím řídší je les, vystřídal jí osamělé, sukovičité borovice, které zapojují své kořeny do trhlin a děr, každý strom je nezaměnitelné individuum.

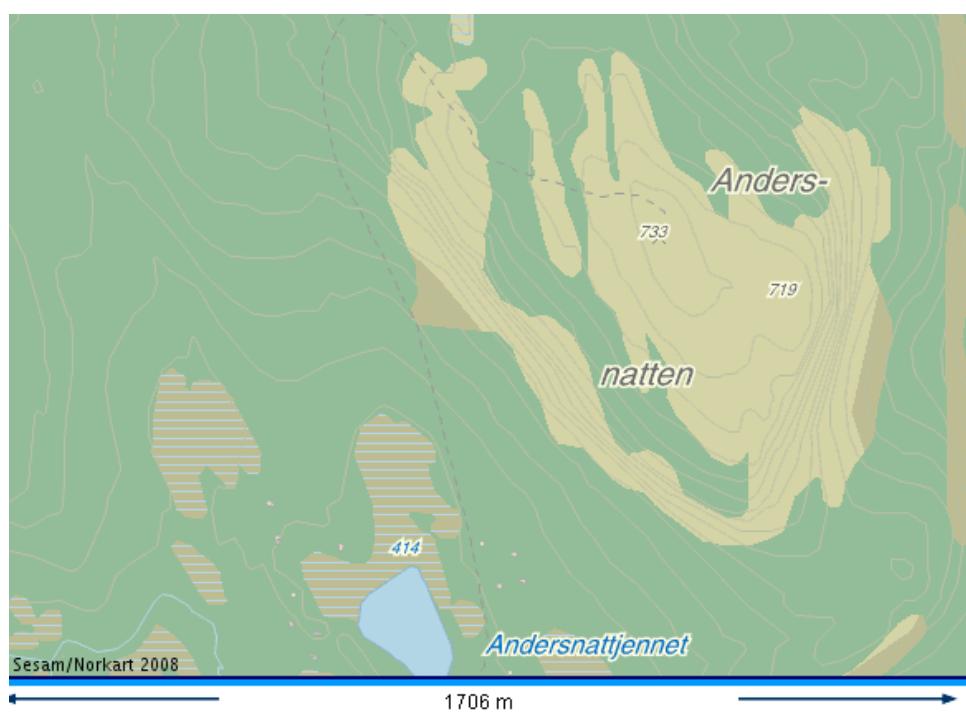
Stezka nakonec dospěje na severozápadní hřbet, pokračuje vpravo a posmahu stoupá vzhůru na skálu. Dole se ve slatině jezeře, od něhož jsme vycházeli, odrazí obloha, na druhé straně zalesněného údolí se tyčí Borofjell. I na vrcholové plošině **Andersnattenu** (733 m) stojí staré borovice, krčí se tu před větrem nebo se tisknou na skálu. Okraj nad východní stěnou se dobré hodí k odpočinku. Zároveň je odtud pěkný rozhled.

Až si odpočineme, vydáme se stejnou cestou přes skály, po kobercích z borůvčí a různým lesem zpět do výchozího bodu.

Ten, kdo se odtud vydá ještě kousek na jih po cestě, kde se platí myto, dostane se na úpatí Borofjellu k četným menším jezírkům – je to rafská krajina, která přímo vybízí k postavení stanu.

132

133

29.6. 2008 (neděle)

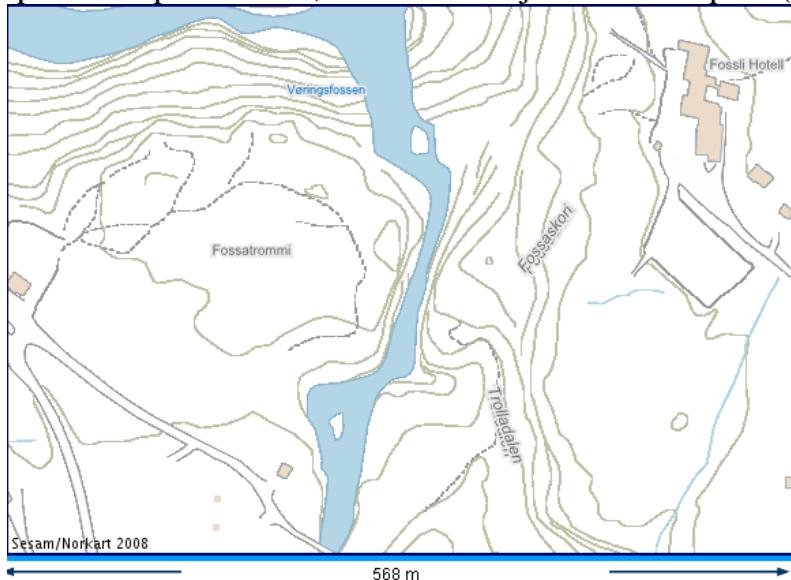
Dojet na silnici č.7

- přes Krodeven

- Noresund

Vodopád Voringfossen

Dá se přespat na parkovišti pod hotelom, možná se dá sejít dolů k vodopádu (viz mapka)

Případně přespat u fjordu, možnost chytat ryby

30.6. 2008 (pondělí)

Trajektem přes fjord Brimnes – Bruravik

Vodopád Steinsdalsfoss

Možnost přespání u Hardangerfjordu s možností chytání ryb (GPS $6^{\circ}18'45''$, $60^{\circ}23'47''$)

1.7. 2008 (úterý)

Přesun do Bergenu, prohlídka Bergenu

- prohlídka rybího trhu
- hanzovní domy
- pevnost

Přístav v Bergenu (**GPS N 60°24'01.5“, E 5°18'53.8“**)

úterý 1.7. ve 13.00 hodin: odjezd trajektem z Bergenu

středa 2.7. v 5.00 hodin: zastávka ve Skotsku – město Scrabster; odjezd směr Farské ostrovy v 6.30 hodin

středa 2.7. v 19.00 hodin: zastávka na Farských ostrovech – město Torshavn; odjezd směr Island ve 21.30 hodin

čtvrtek 3.7. ve 12.00 hodin: příjezd do přístavu Seydisfordur (Island)

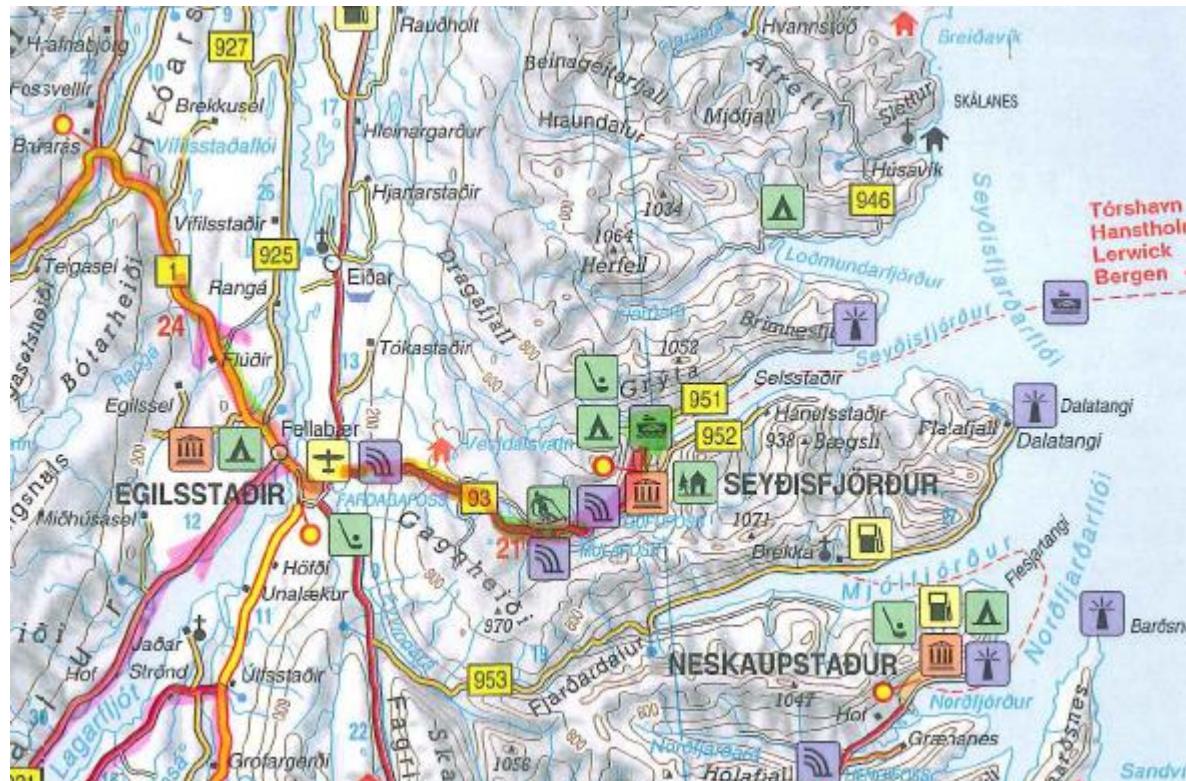

3.7. 2008 (čtvrtek)

Seydisfjordur – přístav RG 304; LP 302, mapa LP 303

- městečko se zajímavou architekturou, obklopené ze tří stran horami a ze čtvrté strany 16-ti km fjordem
- silnice do Egilsstadiru vede podél řeky Fjardara = 25 velkých vodopádů

Seydisfjordur – Egilsstadir 27 km

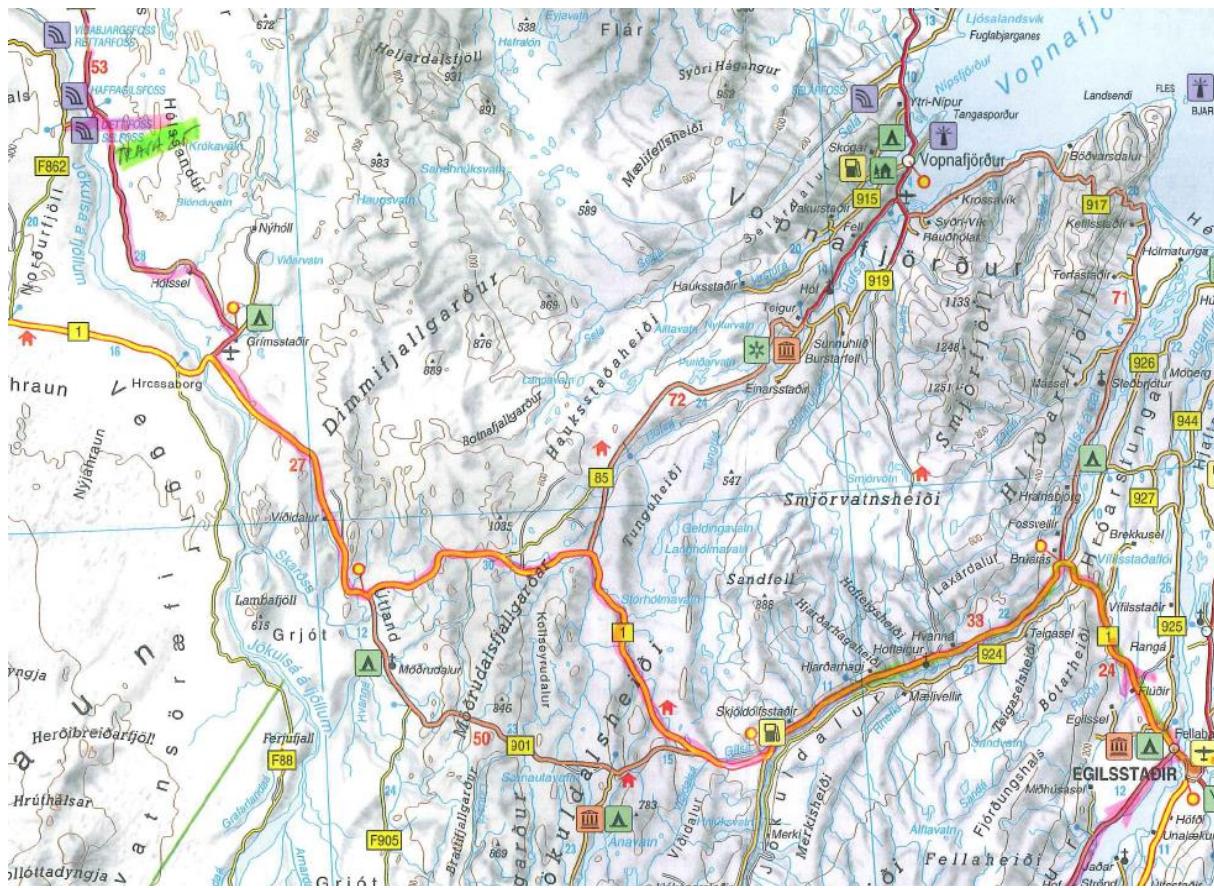
Z přístavu na hlavní silnici Ringroad č.1 je to 21 km (GPS N65 15 40.1 W14 24 27.2)

Východní fjordy RG 291

Egilsstadir / Fjorde RG 292

- městečko není zajímavé

Egilsstadir – Dettifoss 162 km

Odbočka ze silnice č.1 na 864: [GPS N65 37 35.0 W16 10 38.6](#)

Odbočka k vodopádu Dettifoss ze silnice č. 864: [GPS N65 49 26.2 W16 22 29.6](#)

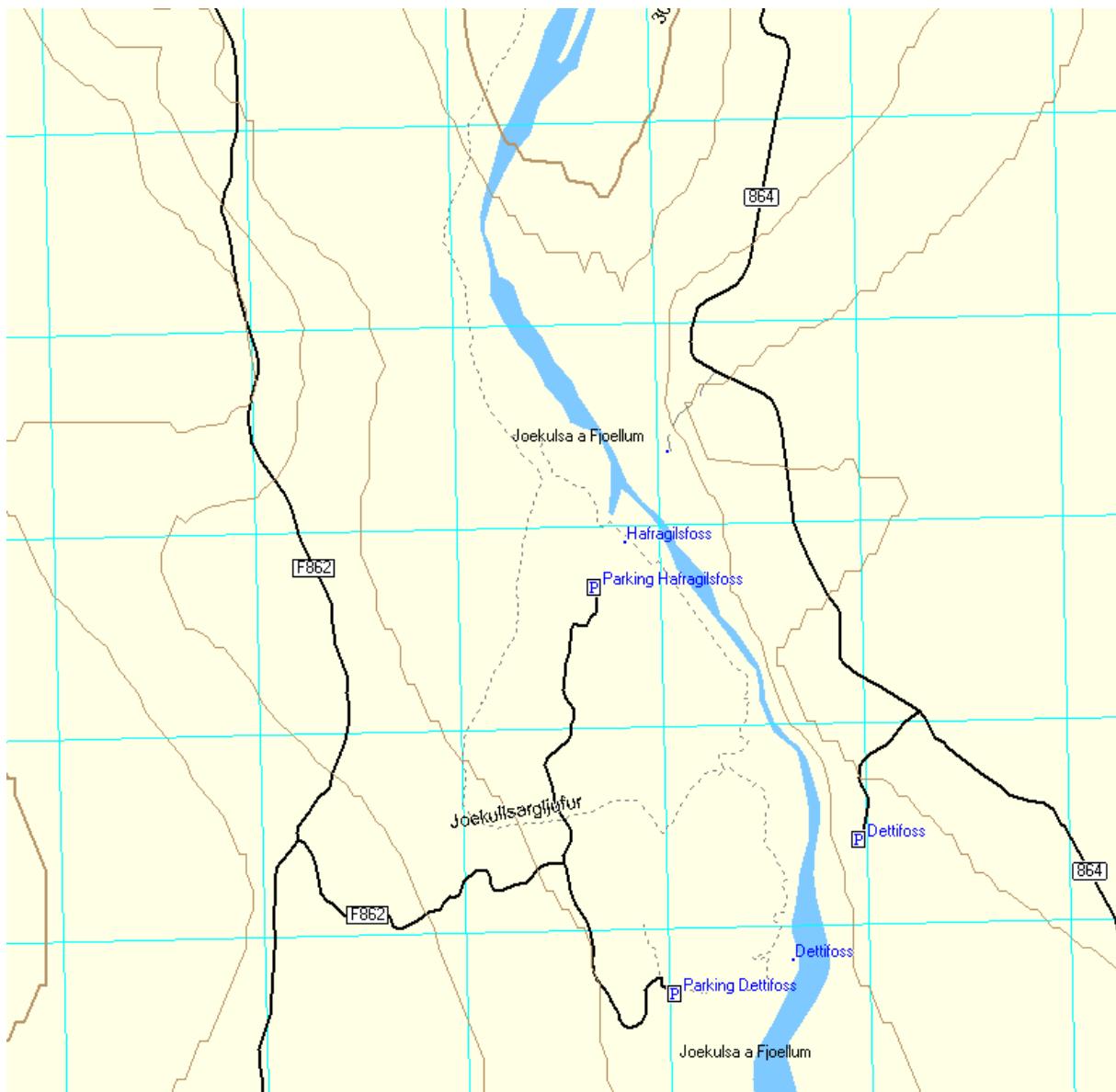
Jökulsargljúfúr a Dettifoss RG 280, mapa 280; LP 278

- Ásbyrgi (hrad bohů) ~ březový les (RG 281)
  - o Za motelem s benzínkou cesta na jih
- Vodopád Dettifoss je jeden z nejmohutnějších vodopádů v Evropě

Detifoss – Asbyrgi 28 km

Abychom si mohli dobré prohlédnout vodopád (Trasa 25), je třeba od vodopádu (východní strana NP) dojet do městečka Asbyrgi a vydat se po prašné cestě k vodopádu (západní strana NP) = **33 km tam a 33 km zpátky**

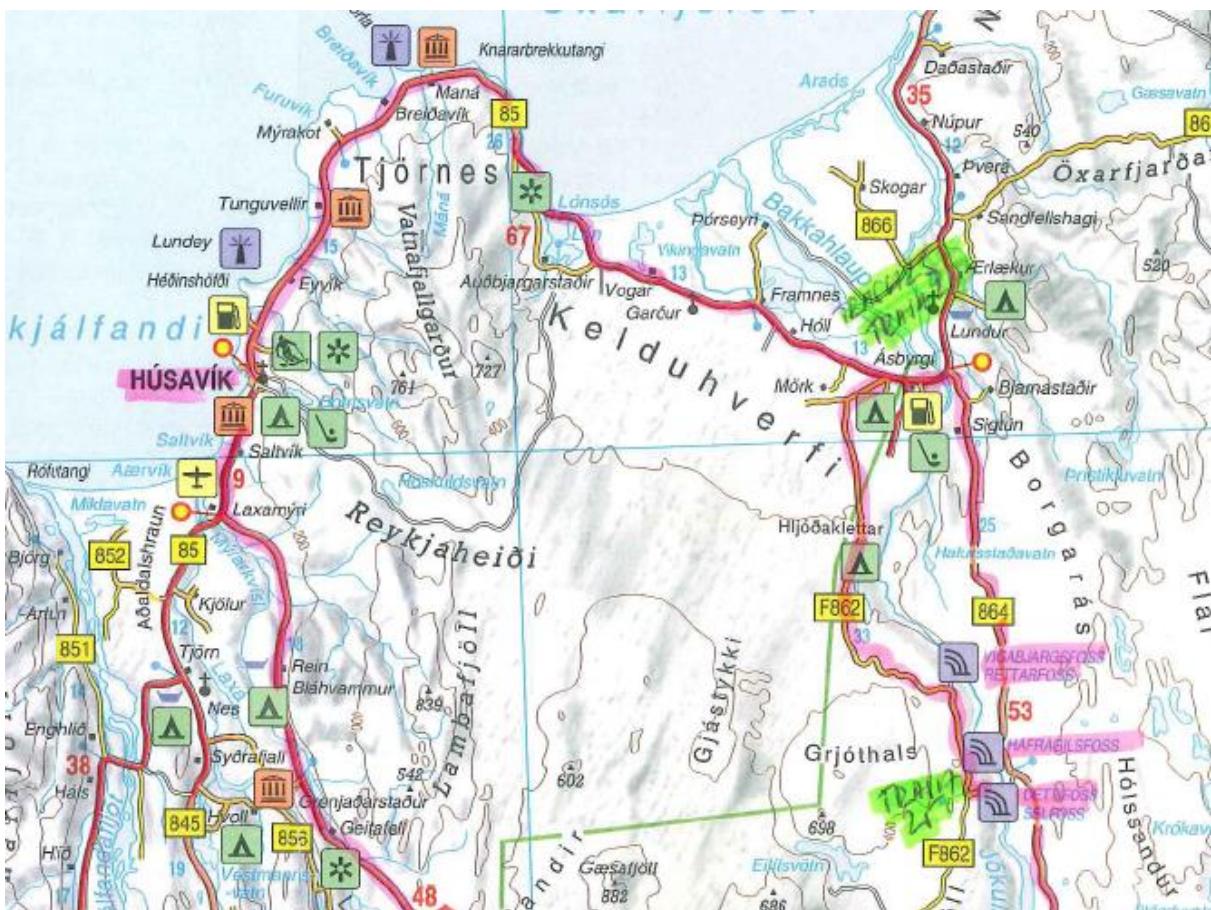
(GPS křižovatky za Asbyrgi na F862: [N66 01 56.7 W16 31 11.3](#))

Možnost přespání v campu Asbyrgi, případně v NP Camping-Vergada (GPS N65 56 00.8 W16 33 19.9), lépe u vodopádu Dettifoss na parkovišti ([GPS N65 48 43.4 W16 23 57.8](#))

- začátek týry 25 z parkoviště

(NP – zákaz kampování ?)

4.7. 2008 (pátek)

Túra u vodopádu Dettifoss , 3 hodiny

Trasa 25 (str. 78)

25 Vodopád Dettifoss

Vycházka k nejmohutnějšímu vodopádu Evropy

Parkoviště – vodopád Dettifoss – parkoviště

Příjezdové místo: Ásbyrgi, 20 m.

Výchozí bod: parkoviště před vodopádem Dettifoss (v údolí Sanddalur).

Příjezd: po silnici č. 862 (jako u túr č. 23 a 24).

Cas chůze: ½ hod. až k vodopádu Dettifoss.

Výškový rozdíl: 40 m.

Náročnost: krátká lehká vycházka; pozor na kluzkém okraji kaňonu, kluzké kameny i tráva, doporučujeme pláštěnu.

Ubytování: nejbližší kemp: Vesturdalur.

Varianty: od vodopádu Dettifoss je možné pokračovat k dalšímu vodopádu Hrafnagilfoss (cesta nesjízdná pro osobní auta) a potom „smyčkou“ podél soutěsky Hrafnagil, až narazit na nezpevněnou cestu, která vás

zpočátku jižním směrem, později vlevo, přivede zpět k parkovišti (cca 2 – 3 hod.).

Vodopád Dettifoss, dosažitelný ze západní strany po silnici č. 862 a nazývající půlhodinovou procházkou, je jednou z nejvýznamnějších turistických pozoruhodností na Islandu. Od něj začíná téměř 30 km dlouhý kaňon řeky Jökulsá, v jehož stržích hučí ještě řada dalších kaskád a vodopádů. Kaňon byl erozními silami „vyfrézován“ do měkkých vrstev původního čedičového nadloží, o čemž svědčí také krásné čedičové sloupy kolem vodopádu Dettifoss. Samotný Dettifoss, 100 m široký a 45 m vysoký, je nejmohutnějším vodopádem Evropy (průtok 193 m³ vody za sekundu).

Od parkoviště jdeme značenou pěšinou východním směrem až k vodopádu. Poslední úsek dolů po schodech je vzhledem k odletující vodní tříšti dost kluzký.

Náš tip: trasy, popsané v tomto průvodci (viz také varianty), lze spojit v nádhernou několikadenní túru kolem kaňonu řeky Jökulsá. Nejlepší je využít od vodopádu Dettifoss (příjezd autem nebo výletním autobusem) a zamířit podél kaňonu do kempu v údolí Vesturdalur (6 – 7 hod.) a dále pokračovat až do Ásbyrgi (úsek Vesturdalur – Ásbyrgi: 4 – 5 hod.). Během tohoto putování si turista může vychutnat nejen úchvatné pohledy do až 120 m hlubokého kaňonu Jökulsá, ale také velmi působivé a pestré krajinné scenérie, kterými Národní park Jökulsárgljúfur doslova oplývá.

Dettifoss je nejmohutnějším vodopádem Evropy.

78

79

Túra na skalnatý ostroh Eyjan; 1.5 hodiny

Trasa 21 (str.70)

- parkoviště v NP : N66 00 06.9 W16 30 44.3

21 Skalnatý ostroh Eyjan

Vycházka k vyhlídkovému bodu nad Ásbyrgi
Kemp – vyhlídka – kemp

Příjezdové místo: Ásbyrgi, 20 m.

Výchozí bod: kemp (horní) v Ásbyrgi.

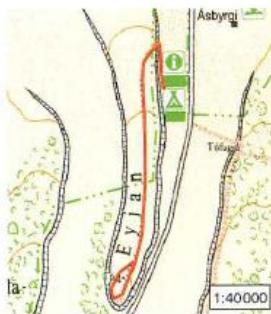
Příjezd: autobusem (trasy s průvodci), nebo autem po silnicích č. 85 a 864.

Časy chůze: kemp – vyhlídka $\frac{1}{4}$ hod.; celkově 1½ hod.

Výškový rozdíl: 60 m.

Náročnost: lehká vycházka k vděčnému vyhlídkovému bodu, na okraji skal dbejte zvýšené opatrnosti!

Ubytování: dva kempy v Ásbyrgi.

Národní park Jökulsárgljúfur se rozkládá kolem kaňonu ledovcové řeky Jökulsá á Fjöllum; ideálním výchozím bodem je tu horní kemp v Ásbyrgi.

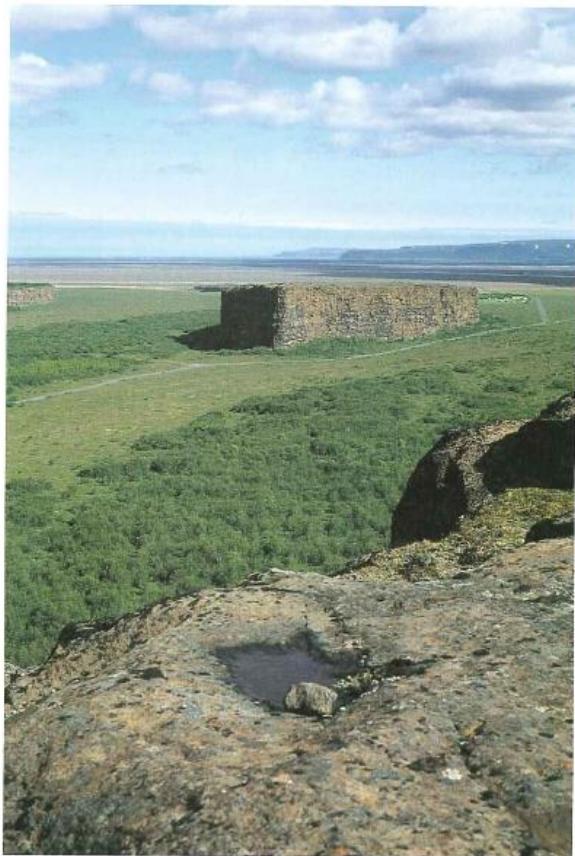
Během této krátké vycházky ke špici skalnatého ostrohu Eyjan lze získat dobrý přehled o vegetaci národního parku: na místech, chráněných před větry, rostou stromy a vysoké keře, jako např. bříza, vrba a jeřáb, v otevřených terénech vřesoviště naproti tomu najdeme pouze zakrslé keře a lišejníky. Na ostrohu Eyjan se vyskytují také rostliny, jako kakost, dříhel nebo zvonek, typický porost skalních roklín představuje hruštička. Celkově je v této oblasti zaznamenáno na 220 různých druhů výšších rostlin, kterým využívají zdejší vnitrozemské podnebí. Průměrně roční srážky činí 400 mm a teplota vzduchu se v červenci pohybuje kolem 10 °C. Z nejjížnějšího výběžku skalnatého ostrohu se nabízí krásný pohled na mohutný obroukovitý skalní útvar Ásbyrgi, mytologicky vysvětlováný jako otisk podkova bájněho Odina koně. Tento v překladu „Hrad bohů“ tvoří už dlouho suchou část kaňonu řeky Jökulsá.

Značená cesta začíná hned za informační kanceláří kempu. Chvilku jde směrem ven z údolí, a potom odbočíme vlevo nahoru ke skalám. Zde pak cesta pokračuje k jihu až na nejzazší výběžek skalnatého ostrohu Eyjan (vyhlídka, krátka „smyčka“).

Návrat do kempu stejnou cestou.

Skalnatý ostroh Eyjan v oblasti Ásbyrgi.

70

71

Túra k nejbarevnějšímu vulkánu Islandu; 3 hodiny

Trasa 23 (str. 74)

GPS výchozího bodu: N65 56 00.1 W16 33 17.7

23 Hljóthaklettar – Rauthhólar

K nejbarevnějšímu vulkánu Islandu

Vesturdalur – Hljóthaklettar – Rauthhólar – a zpět

Příjezdové místo: Ásbyrgi, 20 m.

Výchozí bod: kemp, ev. parkoviště Vesturdalur (dosažitelnou osobním autem), 120 m.

Příjezd: po silnici č. 862, která odbočuje západně od Ásbyrgi z hlavní silnice č. 85; až po vodopád Dettifoss je většinou sjízdná i pro osobní auta.

Časy chůze: údolím Vesturdalur přes Hljóthaklettar k vulkánu Rauthhólar 1½ – 3 hod., zpáteční cesta 1 hod.; celkově 2½ – 3 hod.

Výškový rozdíl: 150 m.

Náročnost: záčti značená trasa, vedoucí převážně po širokých a zřetelných cestách.

Ubytování: kemp Vesturdalur.

Varianta: krátká vycházka jen po „skalní ozvěnu“ Hljóthaklettar trvá cca 1 hod.

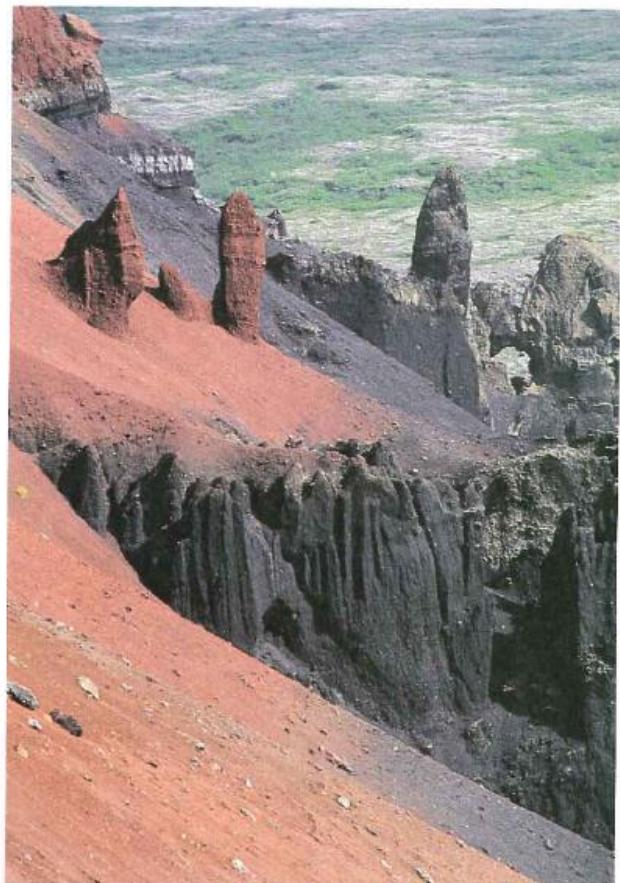

Tato mimořádně pestrá a zajímavá trasa vede mohutným vulkanickým průlomem, který vytvořila ledovcová řeka Jökulsá á Fjöllum. Čedičové sloupy, často uspořádané do paprscovitých tvarů, které tu můžeme pozorovat z bezprostřední blízkosti, vznikly prudkým smršťováním chladnoucí lávy a tvorbou dělicích trhlin.

Z kempu sledujeme silnici ještě 500 m až k parkovišti. Tady začíná široká značená cesta. V místě, kde se stáčí vlevo a zpět, doporučujeme prohlídku impozantní působící lávové jeskyně. Potom pokračujeme zřetelným, stále stoupajícím chodníkem mezi skalami.

Z malého sedla poprvé spatříme červeně zbarvené svahy vulkánu Rauthhólar, které vyčnívají za mohutnou čedičovou stěnou. Dáme se vpravo a pak vlevo, směrem k průlomu ve stěně. Za ním cesta prudce stoupá a přes hřeben předvrcholu nás posléze doveze až na samotný vrchol vulkánu Rauthhólar, odkud lze naplně vychutnat imponující hru barev v sazích (od oranžové až po černou), jakož i krásný daleký výhled na kaňon Jökulsá. Návrat: po značené cestě kousek (západně) nad skalami zpět k parkovišti.

74

Vulkán Rauthhólar dostal své jméno podle červeně zbarvených svahů.

75

Asbyrgi – Húsavík 67 km

Poloostrov Tjörnes RG 279

- pláže s tuleni
- parkování u věže vysílače; procházka k majáku Voladalstorka
- křížovatka s odbočkou na nejsevernější bod poloostrova (k majáku): GPS N66 11 44.5 W17 08 23.7
- Přespat ??

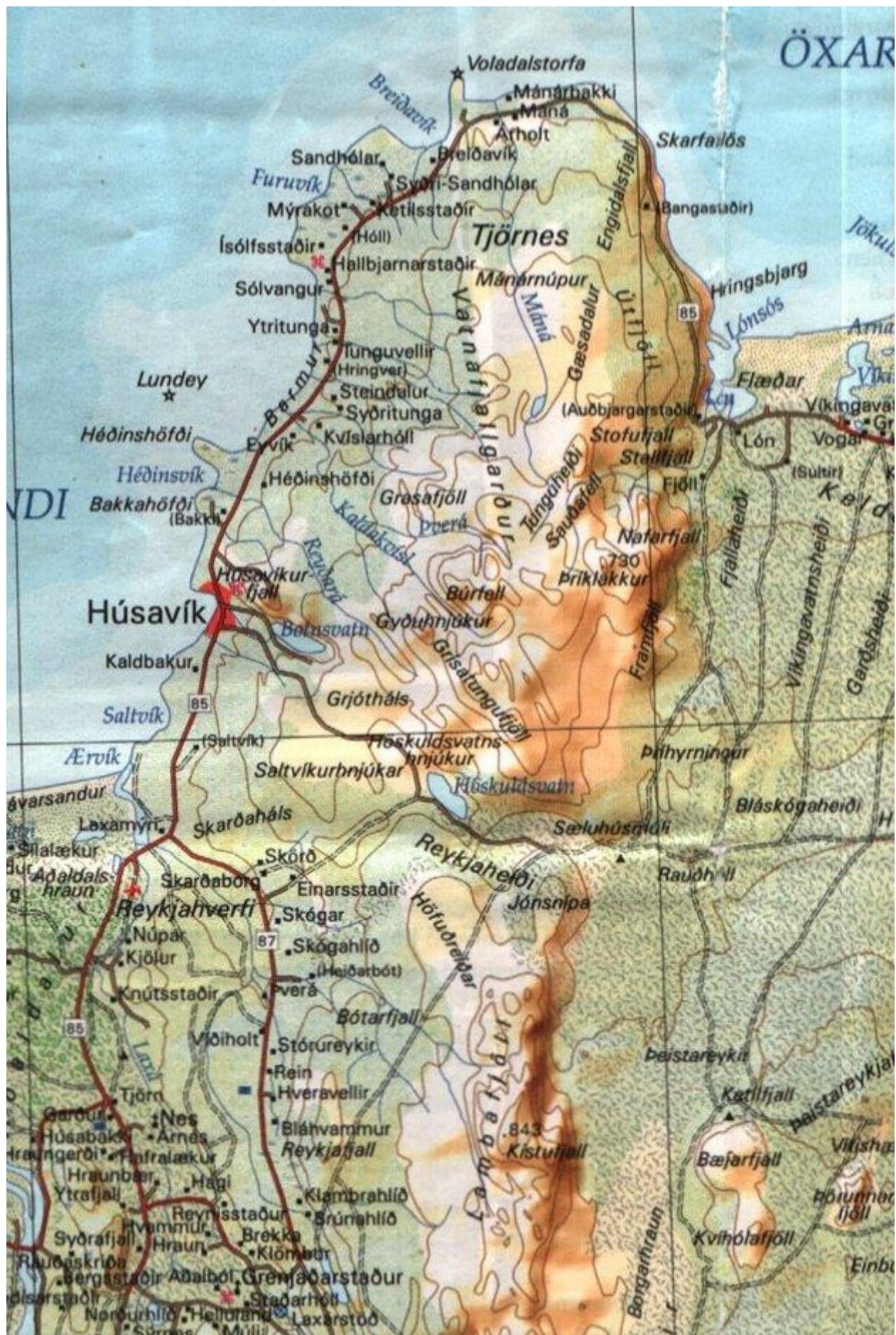
5.7. 2008 (sobota)

Husavík / Tjörnes (záliv s domem) RG 275-277, mapa RG 278; LP 273

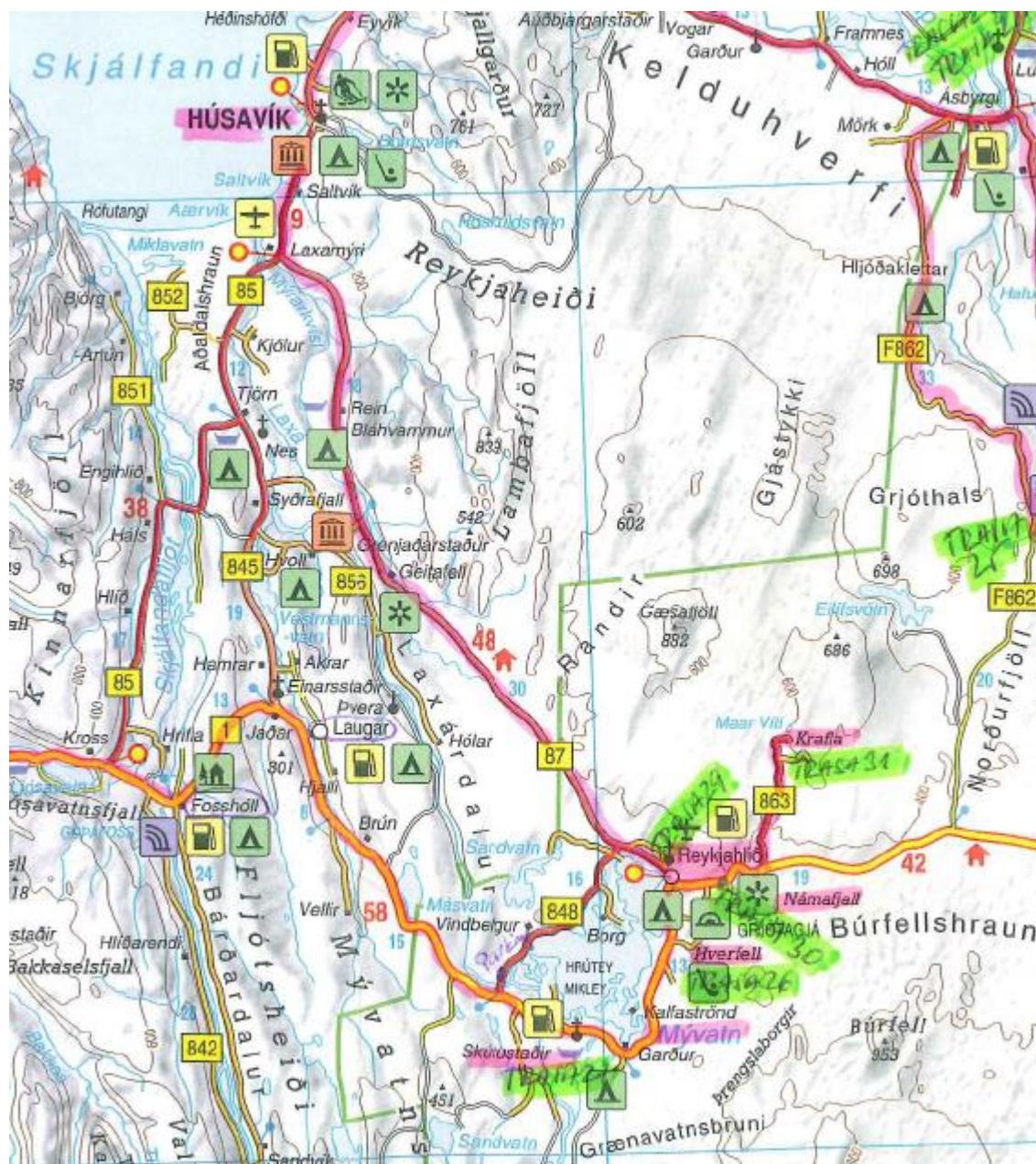
- velrybí centrum
  - o 3 hodiny výlet
  - o Cena 4100 IK/osobu; děti do 15-ti let zdarma
- Greujadarstadur = selský dvorec vybudovaný z rašeliny

Mapka Husavíku:

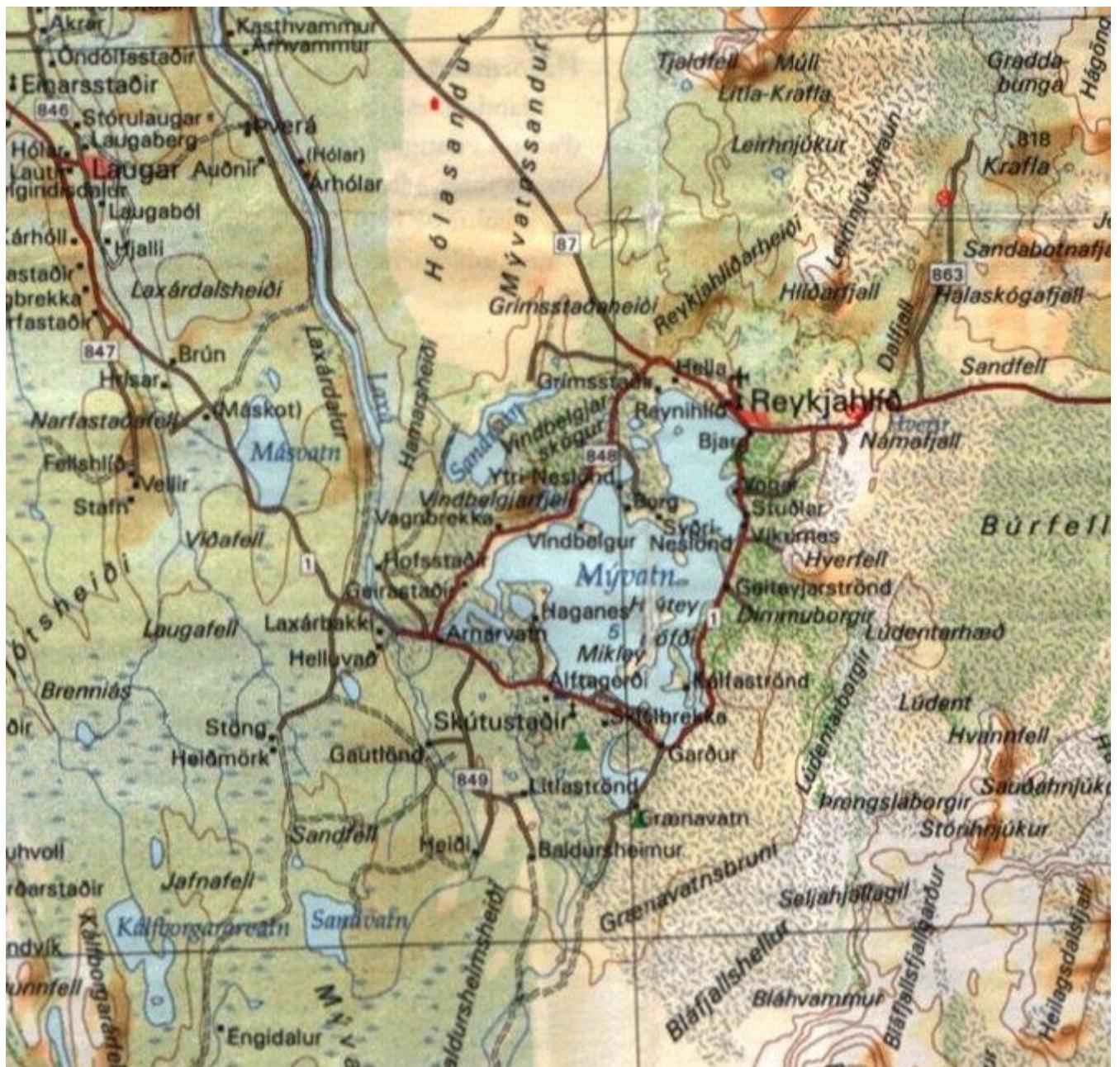

Húsavík – Reykjahlíð (Mývatn) 57 km

Aurora na Mývatnu 1

Namatjall

- nejvyšší bod na silnici č.1 mezi Reykjahlídem a Kraflou
- GPS parkoviště: N65 38 33.8 W16 49 58.4
- sirnaté vrstvy
- přespat v sedle nebo u Krafly

Túra k bahenním sopkám; 1.5 hodiny

Trasa 30 (str. 88)

GPS parkoviště – výchozí bod: **N65 38 39.0 W16 48 17.3**

30 Do oblasti solfatáru

Okrúžní trasa, vedoucí mezi solfatarami a bahenními sopkami
Průsmyk Námafjall – Námaskarth – Námafjall, vrchol – a zpět

Příjezdové místo: Reykjahlith, 280 m.

Výchozí bod: přijíždime-li od Reykjahlithu, uvidíme kousek za průsmykem Námafjall a výhledkovým bodem po pravé straně dvě nápadné síně kupky a obočující výjezdovou cestu; zde je možné zaparkovat auto nebo odstavit jízdní kolo.

Příjezd: autobusem nebo autem po silnici č. 1; případně i letadlem.

Časy chůze: průsmyk – Námaskarth 1/4 hod., Námaskarth – vrchol Námafjallu 1/2 hod., vrchol Námafjallu – průsmyk 1/2 hod.; celkově 1 1/4 – 1 1/2 hod.

Výškový rozdíl: 120 m.

Náročnost: trasa vede oblastí solfatáru; je tedy nutno bezpodmínečně dbát všech výstražných tabulek a zábran a neopouštět cestu!

Ubytování: v Reykjahlithu.

Varianta: tury č. 30 a 31 lze spojit v pořadu náročnější cyklistický výlet; vzdálenost z Reykjahlithu k sopce Krafla činí 15 km, při značně prudkých stoupáních je na trase tam a zpět nutno překonat celkově převýšení asi 450 m. Po silnici č. 1 se jede k východu (směr Egilsstadir) a přes

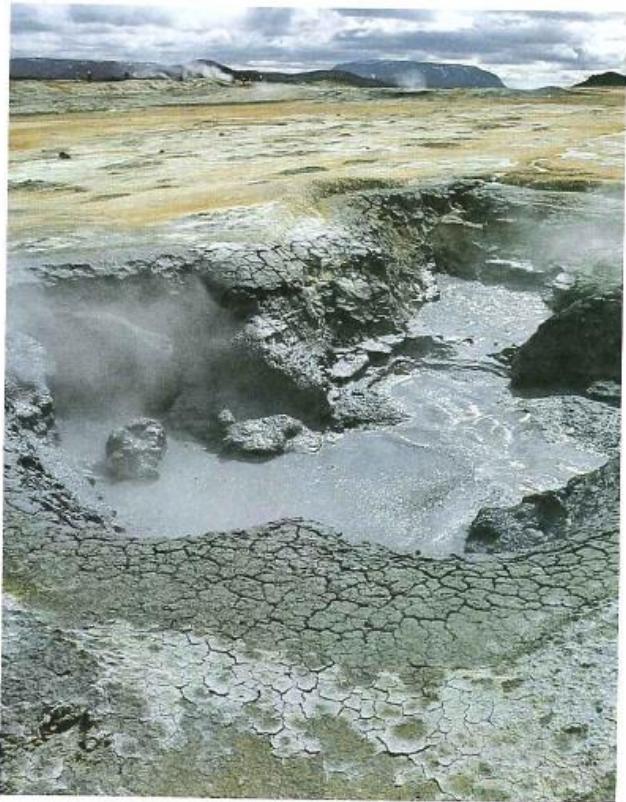
průsmyk Námafjall (stoupání 20 %). Asi 1 km za oblastí solfatáru Námaskarth odbočuje vlevo silnice k sopce Krafla.

Rada pro fotografy: kvůli těkavým leptačním výparům je vhodné chránit čošky fotoaparátů UV-filtry.

razíme na vyjezděnou cestu, kterou dále sledujeme směrem k severu. Na pravé straně se posléze opět vynoří dvě síně kupky, které nám sloužily k orientaci u výchozího bodu. Dříve se zde téžila síra. Krátce nato jsme znovu ve výchozím bodě naši dnešní trasy.

Bublájící bahenní sopka na úpatí hory Námafjall.

6.7. 2008 (neděle)

Souřadnice křižovatky silnice č.1 a 863: N65 38 42.7 W16 47 50.3

Souřadnice parkoviště u Krafly: [N65 43 03.7 W16 45 26.5](#) (na mapce vpravo)

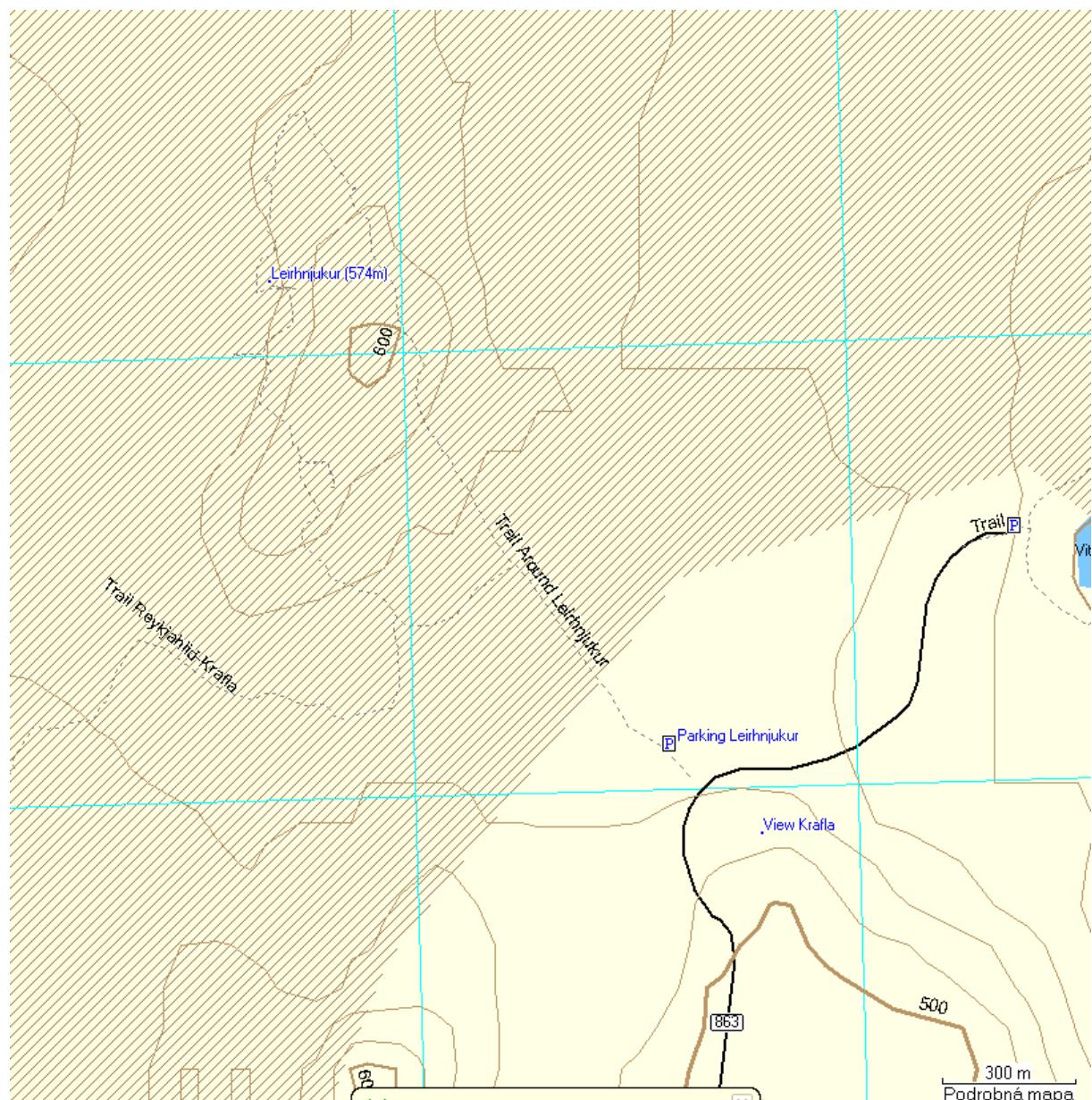
Krafla RG 273; LP 271 včetně mapky

- 818 m vysoká sopka
- Bublající sirmé prameny
- Důkazy vysoké vulkanické aktivity
- Kráterové jezero Maar (smaragdově zelené)

Túra jedním z nejmladších lávových polí; 3 hodiny

Trasa 31 (str. 90)

- parkoviště (výchozí bod pro túru): [N65 42 47.7 W16 46 27.5](#) (na mapce uprostřed)

31 Krafla

Nádherná okružní túra jedním z nejmladších lávových polí Islandu

Reykjahlíth – Leirhnjúkur – Hófur – a zpět

Příjezdové místo: Reykjahlíth, 280 m.

Výchozí bod: parkoviště, nacházející se po levé straně silnice za strmým stoupáním nad elektárnou Kröfluvirkjun.

Příjezd: autobusem, autem po silnici č. 1 (dálka po vedlejší komunikaci, odbočující vlevo ze silnice č. 1 za průsmykem Námafjall); případně i letadlem.

Cas chůze: celkově 1 – 3 hod.

Výškový rozdíl: 50 m.

Náročnost: trasa vede aktivní vulkanickou oblastí se softatarami, neopouštějte cestu!

Ubytování: v Reykjahlíthu.

Varianty: z Reykjahlíthu vede k sopce Krafla. I pěší cesta je to ovšem 10 km daleko. Jako výhodné řešení se nabízí cyklistický okruh, při němž spojíme túry č. 30 a 31, a navíc si ještě můžeme přidat odbočku ke kráteru Viti (vzdálen několik set metrů od parkoviště).

Krafla je centrální vulkán o průměru 20 km, z jehož mohutné magmatické komory se trhlinami, které vznikají v důsledku pohybu kontinentální desky, dostává na povrch stále čerstvá láva. Od roku 1975 zde bylo zaznamenáno hned několik erupcí, zatím poslední v roce 1984. Obraz krajiny tvoří černá lávová pole, dýmající vulkanické trhliny a softatory. Někdy vás tu sice mohou rušit početné skupiny „zájezdových“ turistů, na druhou stranu však právě díky poměrně vysoké návštěvnosti bylo v této oblasti provedeno rádné vyznačení cest. Fotografy jistě nadchně úchvatný pohled na sopečnou krajinu od kráteru Hófur. Cas tu ubíhá velmi rychle, a tak zde můžeme pobyt třeba i tři hodiny, aniž bychom pocítili sebemenší „závan“ jednotvárnosti.

Naše cesta vede od **parkoviště** přímo vzhůru k softataram, které bublají ve svahu **Leirhnjúkuru**. Za druhým softatovým polem pokračujeme více vpravo přes čerstvou lávu z posledních erupcí. Míříme k malému kráteru **Hófur**, po jehož svahu chodník vystoupá až na nejvyšší bod. Odtud se pak otvírá působivý výhled na okolní vulkanickou oblast s dobře patrnými různě starými vrstvami lávy (černá = mladá, hnědá = starší).

Od kráteru vede stezka tāhlým obloukem k jedné dýmající trhlině a poté západním svahům Leirhnjúkuru. Později se stočí vlevo a vyústí do turistické cesty, přicházející z Reykjahlíthu. Po ní jdeme zpět k hlavní cestě a k **parkoviště**.

90

Geologicky i z hlediska lidského života mladé lávové pole pod sopkou Krafla.

91

Mývatn a okolí RG 263; LP 259

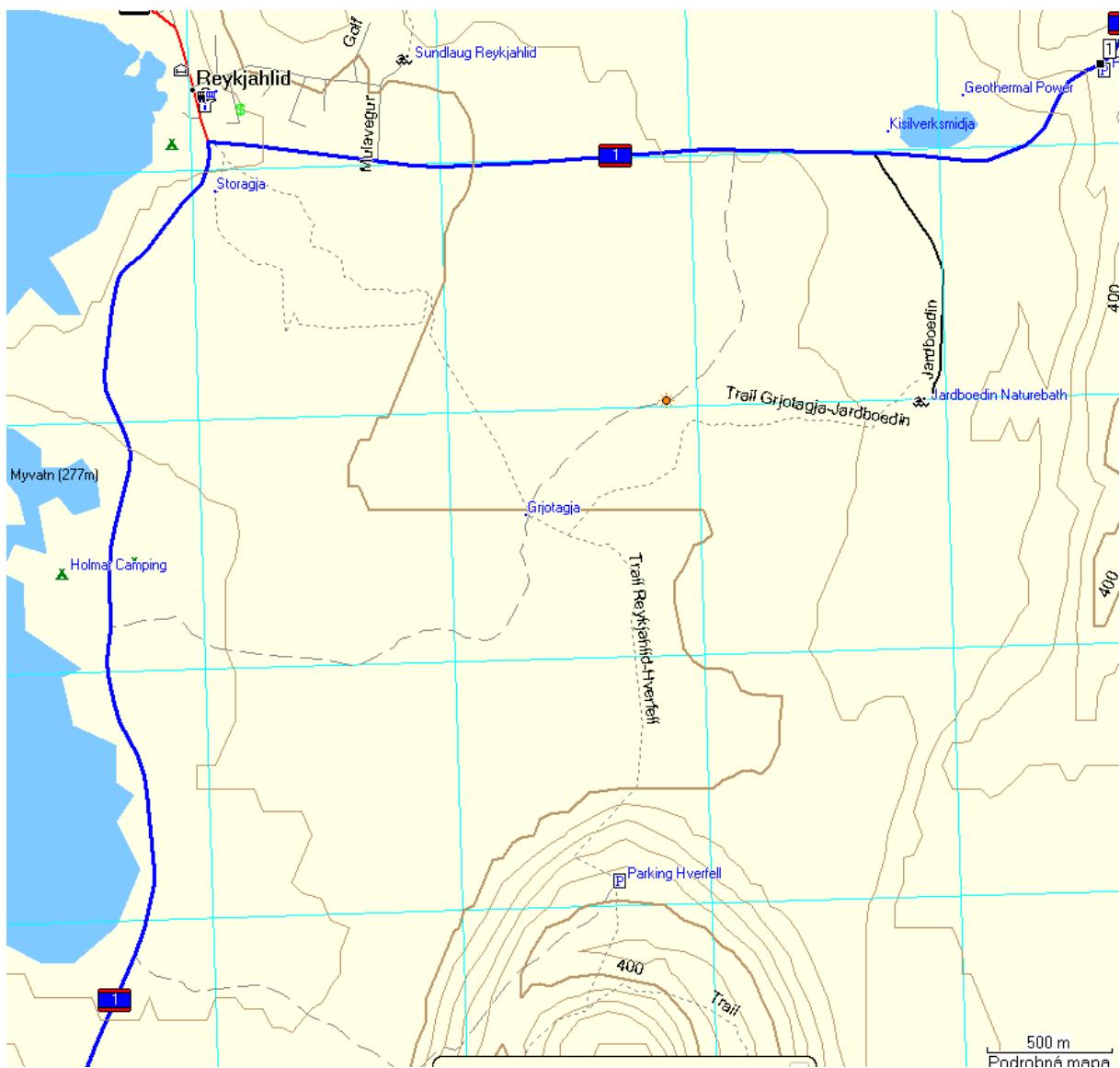
- nejnavštěvovanější oblast v zemi

Túra vedoucí k termálním puklinám; 2 hodiny

- skupina B relaxace a příprava oběda

Trasa 29 (str. 86)

- souřadnice výchozího bodu: N65 38 23.7 W16 54 37.1

29 Grjótagjá

Příjemná okružní trasa, vedoucí k termálním puklinám

Reykjahlíth – Stóragjá – Grjótagjá – Reykjahlíth

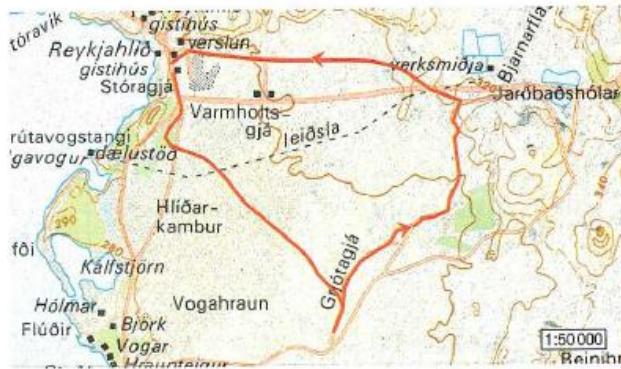
Příjezdové místo: Reykjahlíth, 280 m.
Výchozí bod: křížovatka silnice č. 1 se silnicí č. 87.

Příjezd: autobusem nebo autem po silnici č. 1; případně i letadlem.

Časy chůze: střed obce – Stóragjá 14 hod., Stóragjá – Grjótagjá 1 hod., Grjótagjá – ložisko křemelin 20 min., ložisko křemelin – střed obce 20 min.; celkově 2 hod.

Výškový rozdíl: 10 m.

Náročnost: lehká trasa, možno absolvovat i za špatného počasí; koupání v termálních puklinách nedoporučujeme (Stóragjá je údajně znečištěna bakteriemi a voda v Grjótagjá je příliš horká – 50 °C).
Ubytování: hotel nebo kemp v Reykjhahlihu.
Varianty: odbočka ke kráteru Hverfjall; od pukliny Grjótagjá zpočátku vozovou cestou dálé k jihu.

V bezprostřední blízkosti obce Reykjahlíth se na poměrně velmi malé ploše nachází neobvyklé množství přírodních zajímavostí. Okraje lávové pouště Vogahraun pozvolna ustupují nezdolné síle rostlin, jako jsou zakrslé břízy, silenka bezlodýžná, lomikámen, trávníčka a četné druhy lišejníků. Krajinu v této oblasti navíc obohacují termální pukliny, zaplněné horkou vodou, z nichž nejznámější je Grjótagjá.

Ze silniční křížovatky se vydáme po pěšině, na jejíž pravé straně už za chvíli uvidíme asi 10 m hlubokou termální puklinu Stóragjá; dolů k vodě vedou dřevěné schůdky. Naše cesta ovšem pokračuje dále nad puklinou. Projdeme nízkým březovým lesem, kde cesta přetíná trasu dálkového tep-

86

Na okraji lávové pouště se uchycují odolné rostlinky, jako např. silenka bezlodýžná.

lovodu. Za lesem, v přechodové zóně na okraji lávové pouště, se nabízí řada vděčných motivů k fotografování: zakrslé stromy a odolné rostlinky zde svádějí úporný boj s černým vulkanickým pískem. Pustou lávovou krajinou nyní pokračujeme k další termální puklině Grjótagjá. U ní pak sestoupíme několik metrů dolů a narazíme na výjezděnou cestu, vedoucí dále ke kráteru Hverfjall. Cesta k vodě uvnitř pukliny je označena tabulkami. Voda v puklině postupně chladne; v roce 1994 však měla teplotu 50 °C a to bylo na koupel ještě trochu moc. Od pukliny Grjótagjá pokračujeme výše zmíněnou vozovou cestou k severu. Po pravé straně se zvedají pahorky s mnoha dalšími, byť zatím jen malými puklinami, z nichž stoupá horká pára. Vozová cesta výstupu na silnici č. 1 přímo naproti ložisku křemelin (tato usazená hornina se zde těží) s nápadně modrým jezerem. Kousek ted' jdeme po hlavní silnici a pak odbočíme vpravo na vedlejší komunikaci, která nás kolem plovárny přivede zpět do středu obce Reykjahlíth.

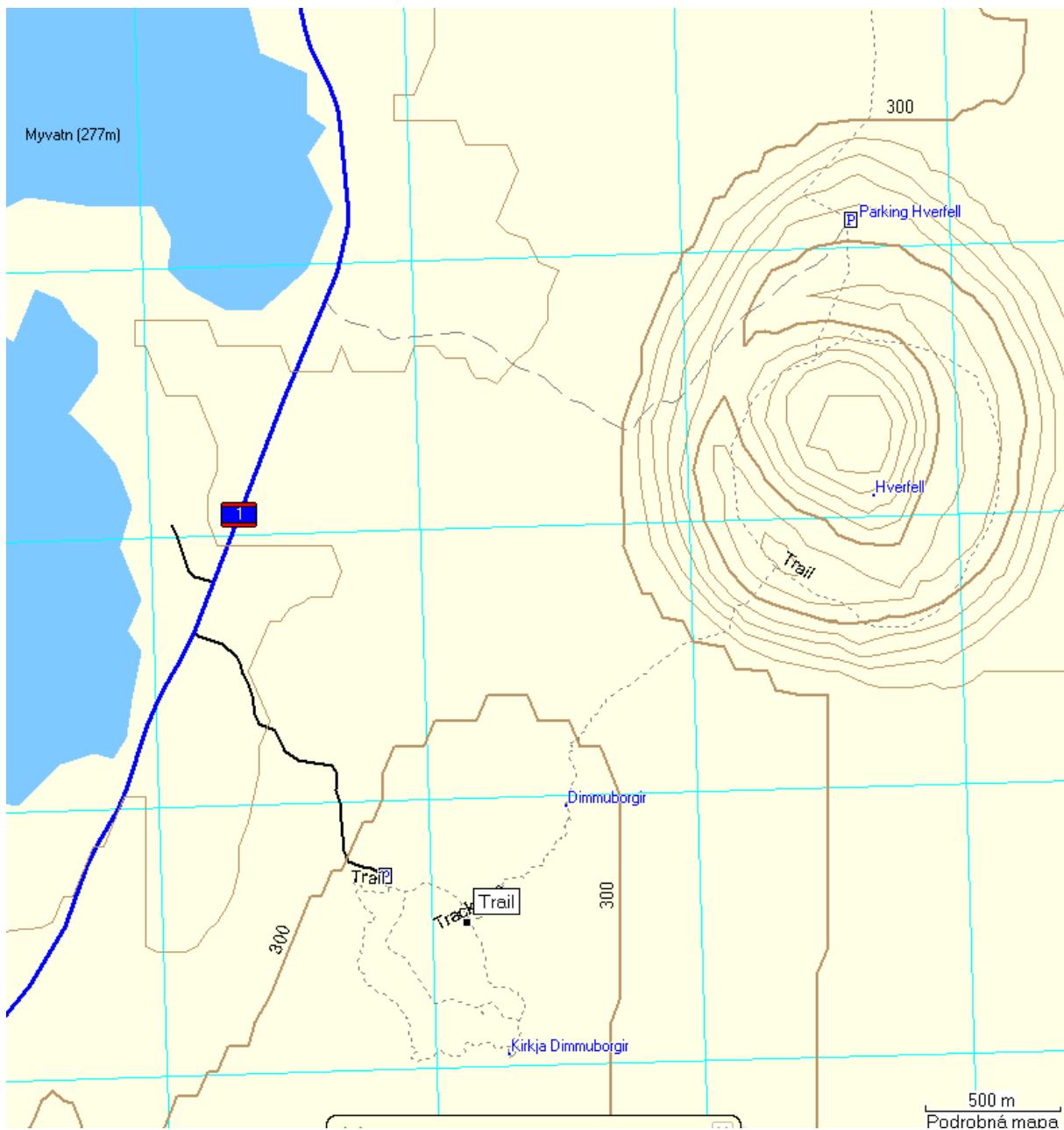
87

Souřadnice odbočky ze silnice č.1 k parkovišti pro trek 26: N65 35 58.6 W16 55 39.6

Túra mezi fascinujícími lávovými útvary ke kráteru Hverfjall; 2.5 hodiny

Trasa 26 (str. 80)

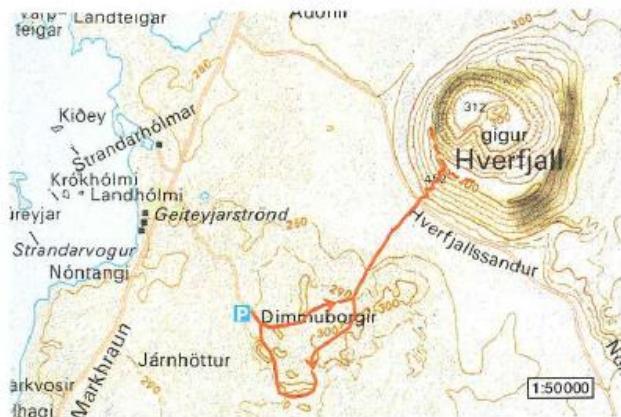
- výchozí bod (parkoviště): N65 35 29.4 W16 54 44.2

26 Dimmuborgir – „Černé hrady“

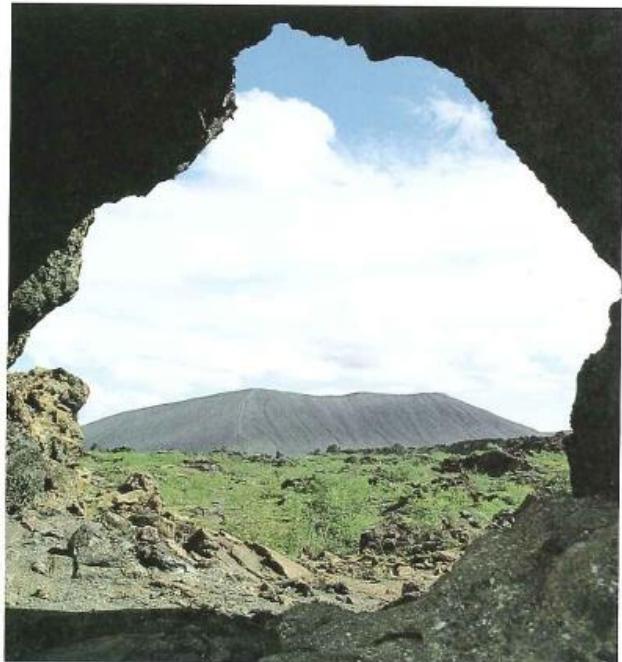
Mezi fascinujícími lávovými útvary ke kráteru Hverfjall
Dimmuborgir – Hverfjall – Kirkja – Dimmuborgir

Příjezdové místo: Reykjahlíð, 280 m.
Výchozí bod: parkoviště Dimmuborgir.
Příjezd: autobusem nebo autem po silnici č. 1; případně i letadlem.
Časy chůze: parkoviště – Hverfjall ¾ hod., Hverfjall – skalní brána ½ hod., skalní brána – velký okruh (žluté značení) a zpět k parkovišti ¾ hod.; celkově 2 – 2½ hod.
Výškový rozdíl: 150 m.
Náročnost: zajímavá trasa, vedoucí po značených cestách; Hverfjall je kráter, vyplňný a tvořený sopceňním prachem, čemuž také odpovídá prasňák a sypký povrch jeho svahů, který značně ztěžuje výstup i sestup.
Ubytování: hotel nebo kemp v Reykjahlíhu.
Varianta: pro příjezd k výchozím bodům tůr č. 26, 27 a 28 je možné použít i kolo (půjčovna v Reykjahlíhu). Úseky kolem jezera (silnice č. 848 a 1) jsou v větší části využitelné; i s odbočkami měří 40 km a kromě příjezdu k Dimmuborgiru nevykazují žádné větší výškové rozdíly. Pěšky je možné také spojení s túrou č. 29 (Grjotagjá). Za tím učelem se jde podél okraje kráteru a následně se sestupí chodníkem na jeho severní stranu.

Kráter Hverfjall, výrazně výčnívající z vulkanické planiny, pokryté bizarními lávovými útvary, vznikl studenou explozí sopceňních plynů. Svědčí o tom i sypký písek a jemná sut' na jeho svazích. Proto nás také na vrcholu nečeká pohled do kouřícího jíchu vulkánu, nýbrž „jen“ nádherný a daleký kruhový výhled, který je už sám o sobě dostatečnou odměnou za místy namáhavý výstup.

80

Pohled lávovou skalní branou směrem ke kráteru Hverfjall.

Na parkovišti Dimmuborgir začná několik dobře značených turistických cest. My se vydáme podle žlutých značek ke kráteru Hverfjall. Projedeme lávovou skalní branou a brzy nato jsme již na úpatí této vulkanické hory. Výstup prasňámi, sypkými svahy poněkud ulehčuje cesta, vedená v klíčatých serpentínách. Při návratu pak na rozcestí za lávovou skalní branou odbočíme vlevo a žlutě značenou okružní cestou dospějeme k pozoruhodnému lávovému portálu Kirkja. Dále mineme ještě celou řadu jiných útvarů, které nesou velice výstižné souhrnné jméno Dimmuborgir („Černé hrady“). Po dobrých 2 hod. chůze jsme zpátky ve výchozím bodě.

81

Mývatn (komáří jezero) mapa jezera RG 264 nebo LP 261

- rozmanitost fauny a flory
- ráj pro ornitology
- kachny na Mývatnu RG 265
- nezvyklé lávové útvary: Dimmuborgir (Temné hrady), malé jeskyně (Trasa 26) RG 270; LP 267
- Reykjahlíd a jezero RG 265; LP 263
  - o Kostel na západním okraji města lemovaný lávovými splazy
  - o Plavecký bazén s horkými bazénky
- Grjotagjá (Trasa 29)
- Hvertjall RG 269
  - o Nejnápadnější orientační bod

Skutustadir RG 271

- u křižovatky silnic č.1 a 848 za mostem parkoviště (RG 271) ~ peřeje (Trasa 27)

Vycházka k zeleným kráterům u jezera Mývatn; 0,5 hodiny

Trasa 27 (str. 82)

- výchozí bod: N65 34 02.1 W17 02 03.8

27 Pseudokrátery u Skútustathiru

Vycházka k zeleným „nepravým“ kráterům u jezera Mývatn

Skútustathir – pseudokrátery – Skútustathir

Příjezdové místo: Skútustathir, 260 m.

Výchozí bod: Skútustathir, šikmo naproti

kavárně.

Příjezd: autobusem nebo autem po silnici č. 1; případně i letadlem.

Čas chůze: ½ hod.

Výškový rozdíl: 30 m.

Náročnost: krátká vycházka.

Ubytování: Skútustathir, Reykjahlíð.

Varianty: od pseudokráterů lze také pokračovat oboukem k silnici (viz mapku) a po ní se pak vrátit zpět do výchozího bodu (½ hod. navíc). Lepší je však kombinace této krátké vycházky s cyklistickým okruhem.

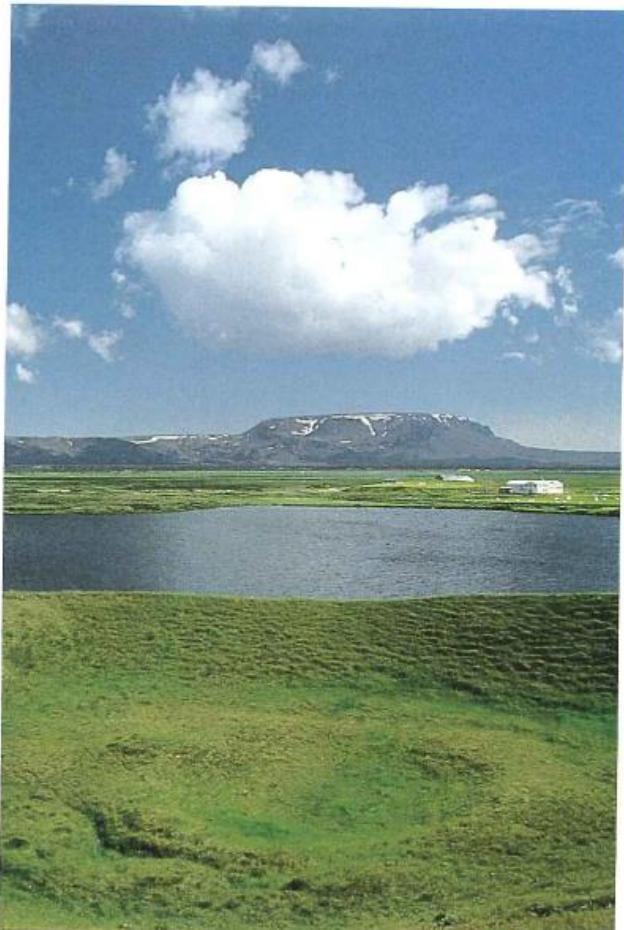

Pseudokrátery vznikají, když horká láva teče přes mokřadní oblast. Vodní pára a plyny pak vytvoří tyto útvary, podobné skutečným sopcečným kráterům, tak jak je můžeme vidět třeba právě na břehu jezera Mývatn. Toto v překladu „Komáří jezero“ dělá svému jménu čest především v červenci a v srpnu, kdy se kolem něj vyrojí obrovská hejna islandských pakomářů. Člověka kupodivu neštípají, ale pokud jich nechcete mít bezmála při každém nadechnutí několik v ústech či v nose, raději si na hlavu navlékněte kuklu z moskylíery nebo nějakou podobnou ochranu. V oblasti Laxy se ovšem vyskytují i komáři bodaví, tzv. muchničky. Jezero Mývatn je jinak hlavně rájem ornitologů. Z mnoha nejrůznějších zdejších druhů ptáků jmenujme alespoň některé: labut zpěvná, potáplice lední, husa velká, potáplice malá, roroh lovecký severní, dřemlík obecný evropský, linduška luční, konipas bílý evropský, čečetka obecná. Vlastní pseudokrátery, porostlé travou a mechy, bývají spolu s jezerem a věrme, že i krásnou modrou oblohou, velmi výdečným motivem pro fotografy.

Od kavárny ve Skútustathiru přejdeme šikmo na druhou stranu silnice, kde začíná naše cesta, vedoucí kolem několika malých pseudokráterů až k pěkné vyhlídce. Odtud se nabízejí daleké pohledy nejen na jezero, ale mj. i na severně ležící horu Vindbelgjárfjall (blíže viz túru č. 28). Z vyhlídky pokračujeme jihozápadním směrem přes louku a podél jezera zpět do Skútustathiru; u místní školy naše cesta znova vyústí na silnici.

Náš tip: nejpůsobivější pohled na pseudokrátery je seshora, ze vzduchu. Za příznivého počasí proto doporučujeme okružní vyhlídkový let z Reykjahlíhu (lze zvolit různě dlouhé varianty, z nichž nejdělší směřuje až k sopce Askja).

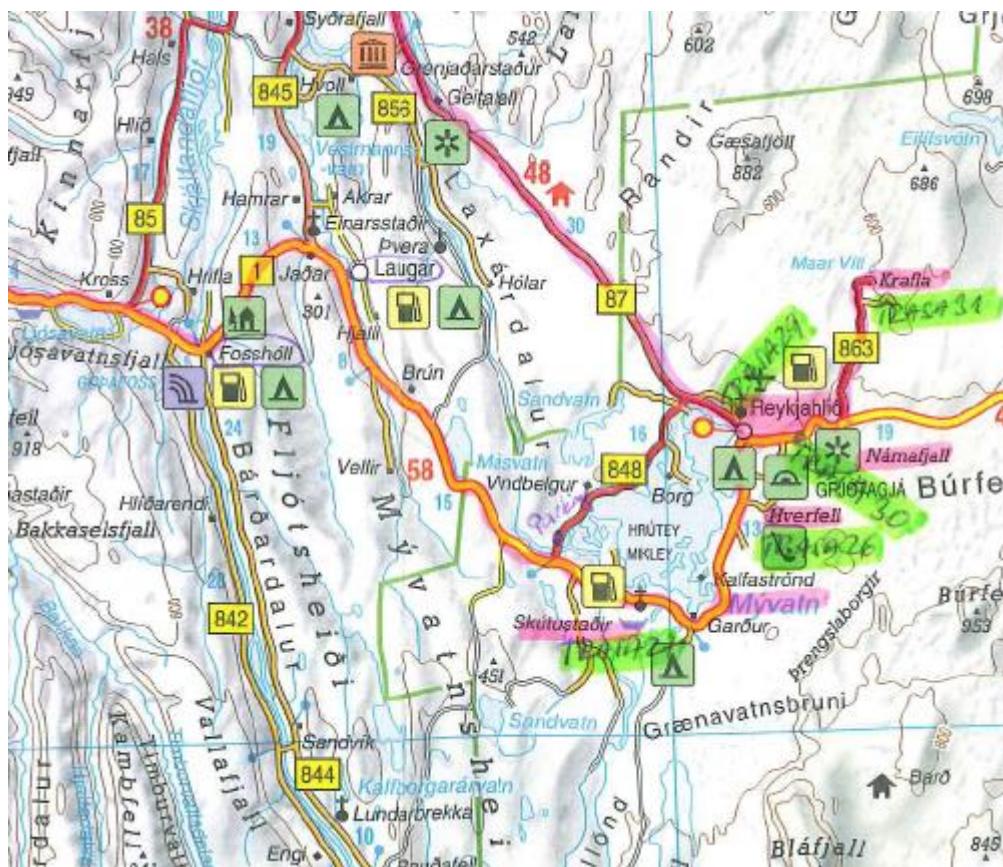
Před jezerem Mývatn je dobré patrný jeden z pseudokráterů.

7.7. 2008 (pondělí)

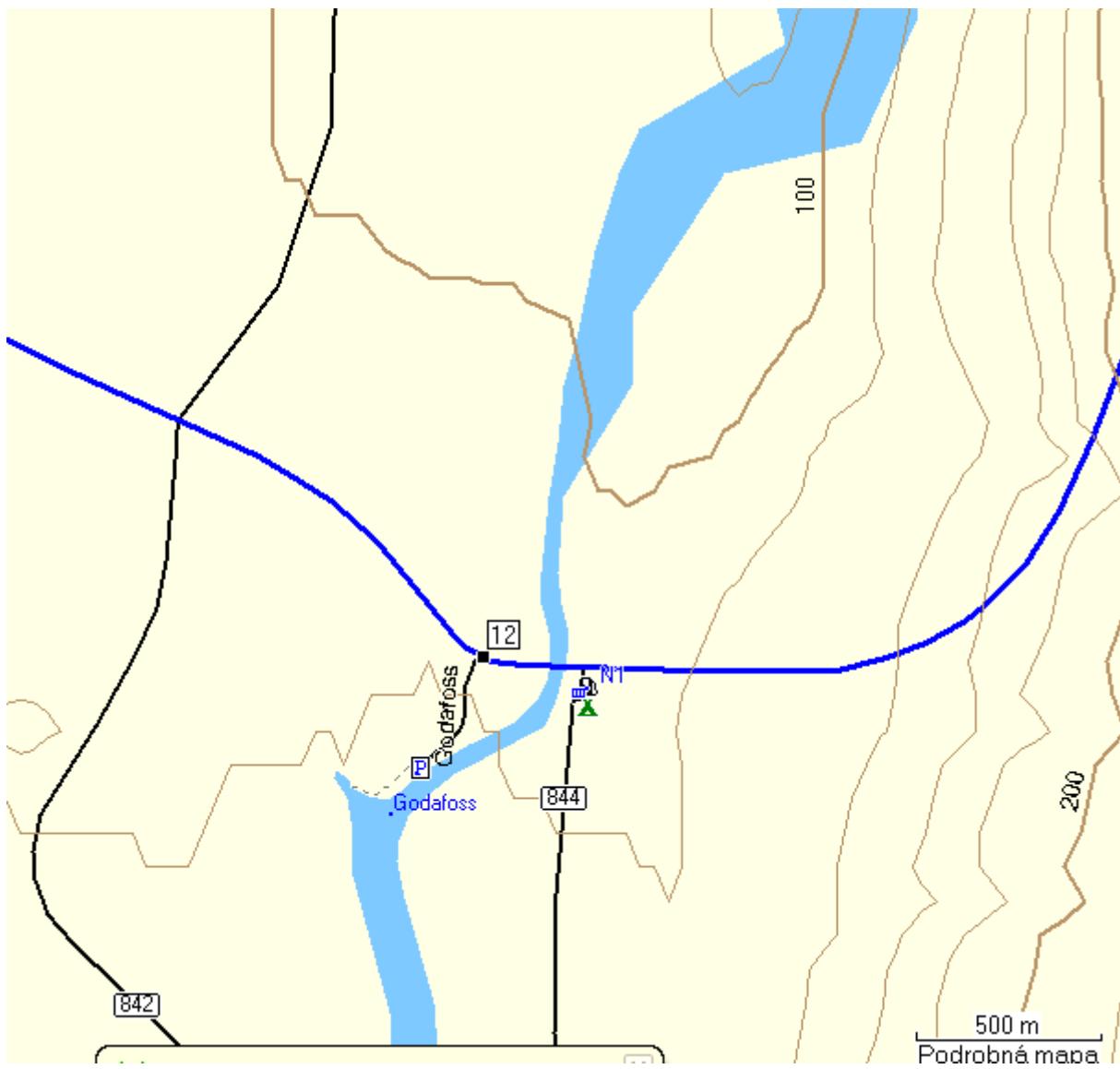
Reykjahlíð – Foshóll (Godafoss) 58 km

Odbočka k vodopádu Godafoss: N65 41 12.4 W17 32 42.3

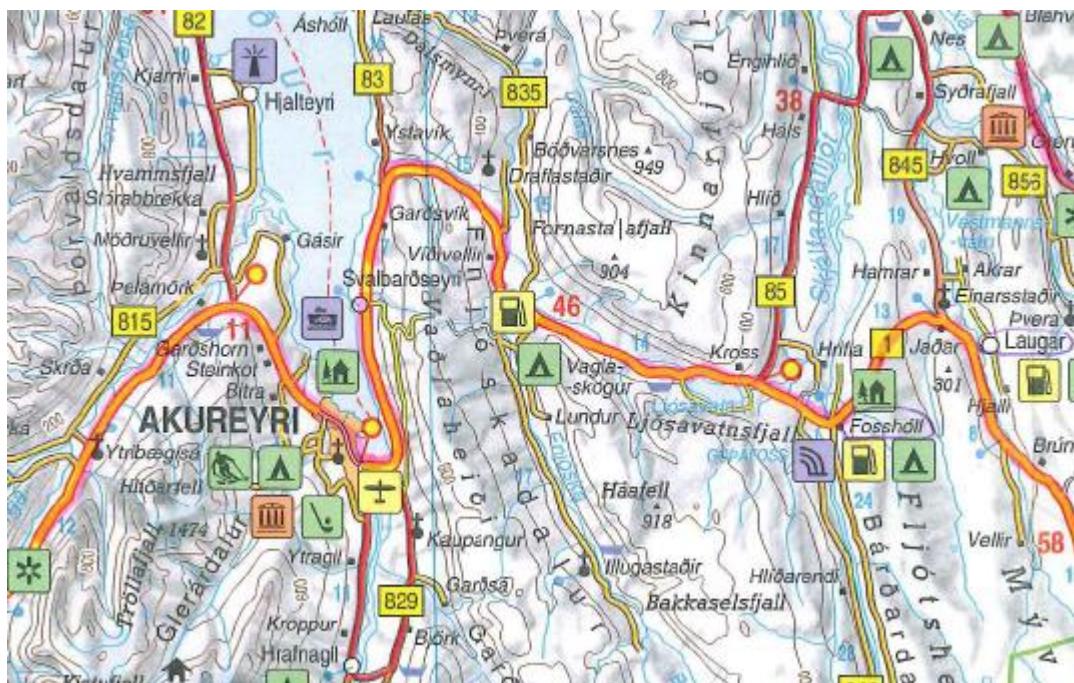
Vodopád Godafoss 1

Godafoss RG 264; LP 257

- řeka Skjálfandadflót překonává 10 m stupeň (velmi působivé)
- vodopád bohů
  - o u městečka Fosholl
  - o existují místa pro táboření

Foshóll – Akureyri 50 km

Laugar RG 264

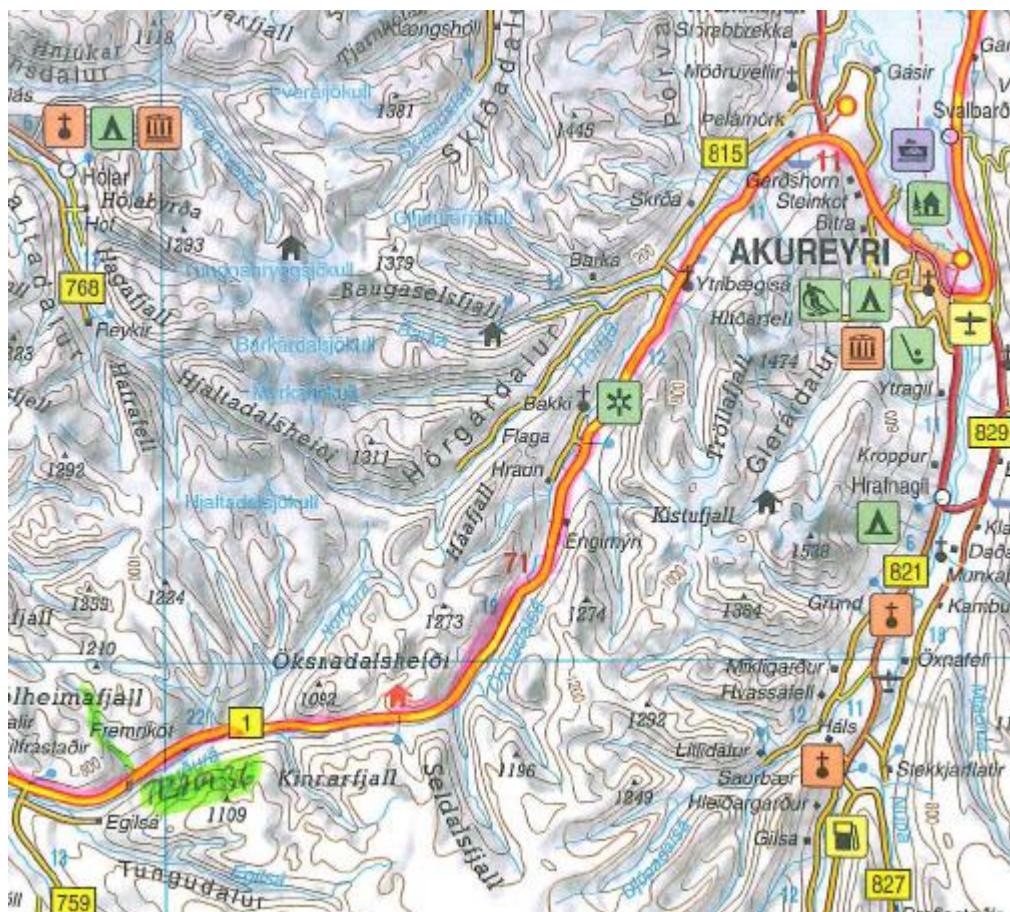
Akureyri RG 238, mapka 240; LP 240 mapka 241

- perla severu
- 3.největší město

Akureyri 1

Akureyri – soutěska Kotágil 51 km

Minitúra krásnou soutěskou k vysokému vodopádu; 1 hodina

Trasa 36 (str. 100)

36 Soutěska Kotágil

Krásnou soutěskou až k vysokému vodopádu
Parkoviště – soutěska – vodopád – a zpět

Příjezdové místo: Akureyri.

Výchozí bod: na islandské okružní silnici (č. 1) cca 7 km před Silfrastahlem (směrem z Akureyri). Možnost parkování těsně před mostem přes potok Kotá (na pravé straně silnice).

Příjezd: autobusem (spojení jen jednou denně) nebo autem.

Casy chůze: v obou směrech cca ½ hod.

Výškový rozdíl: 20 m.

Náročnost: úzký chodník, nejméně dvakrát je nutno brodit potok (doporučujeme vysoké holínky nad kolena).

Ubytování: v Akureyri.

Poznámka: vzhledem k omezenému autobusovému spojení je tato trasa vhodná spíše pro ty, kteří se po Islandu pohybují autem.

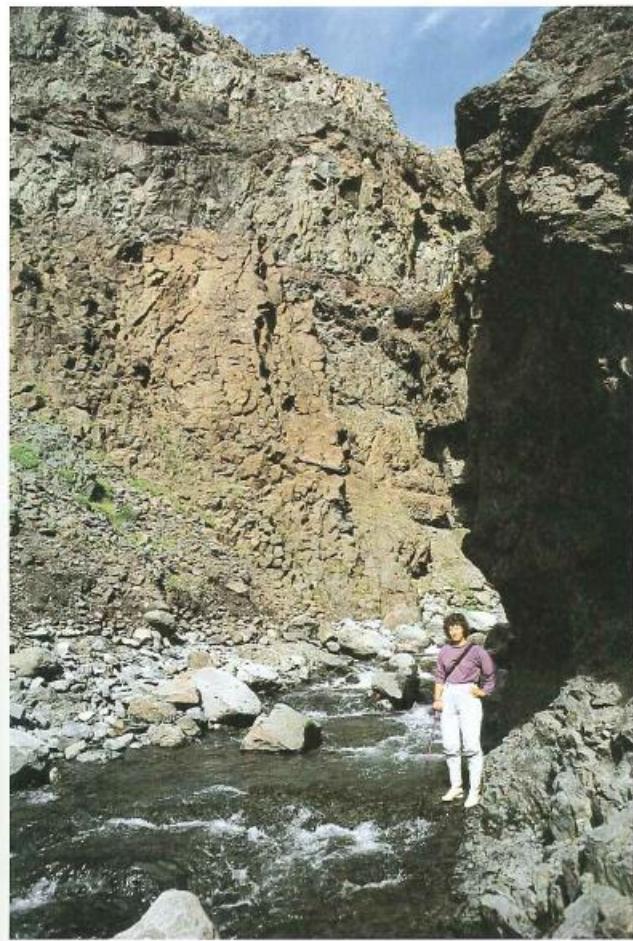
Mezi městem Akureyri a malou osadou Varmahlíð vede islandská okružní silnice téměř neobydlenou oblastí Óxnadalsheiði, nad jejímž centrálním údolím Nórðurárdalur se zvedají přes 1000 m vysoké strmé hory.

Od parkoviště v starého mostu sejdeme dolů ke břehu potoka a vstoupíme do soutěsky Kotágil, která jistě každému milovníku přírodních krás zajme svými pestřími barvami skalními útvary. Už brzy se srázy po obou stranách soutěsky začnou zvedat prudce vzhůru; není také divu – vzdý na vzdálenost pouhých 3 km vzdušnou čarou musí nabrat výšku 500 m. Za třetím zakrutem soutěsky vede chodník exponovaně po skále (v případě nizkého stavu lze toto místo přejít spodem po břehu potoka suchou nohou). Ještě několik zákrutů a pak už nám „suchou“ cestu dál uzavře strmá skalní stěna. Zde přebrodíme potok doleva, krátce nato zase zpátky doprava, a docela náhle a nečekaně stojíme před nádherným vodopádem, kde turisticky schůdná část soutěsky končí. Návrat stejnou cestou k výchozímu bodu.

Náš tip: pokud by soutěska kvůli vysokému stavu vody nebyla schůdná ani v dolní části, je případně možné stoupat nad srázy po jejím pravém okraji, odkud se misty (samozřejmě při náležité opatrnosti na krajích srázů) nabízejí rovněž docela pěkné pohledy.

Na začátku soutěsky Kotágil.

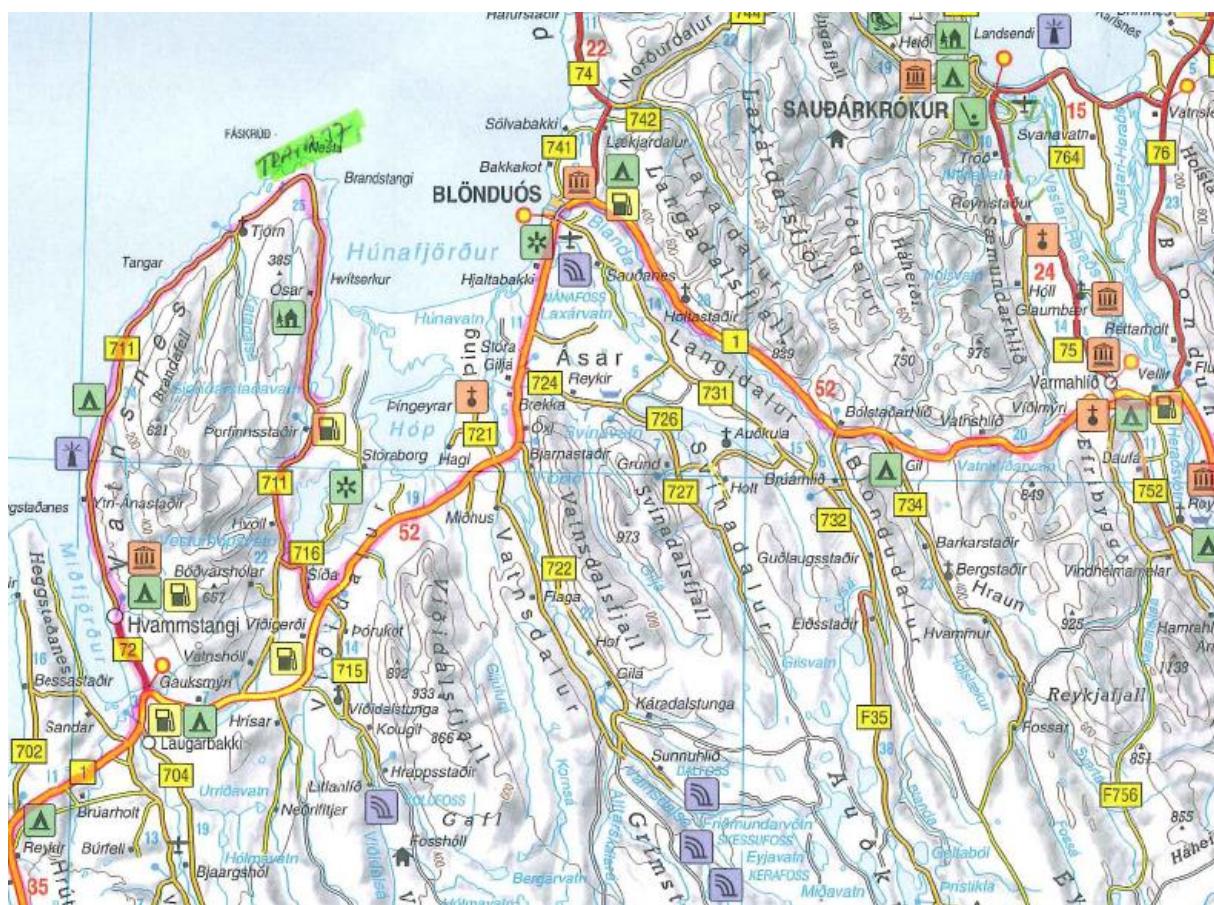
100

101

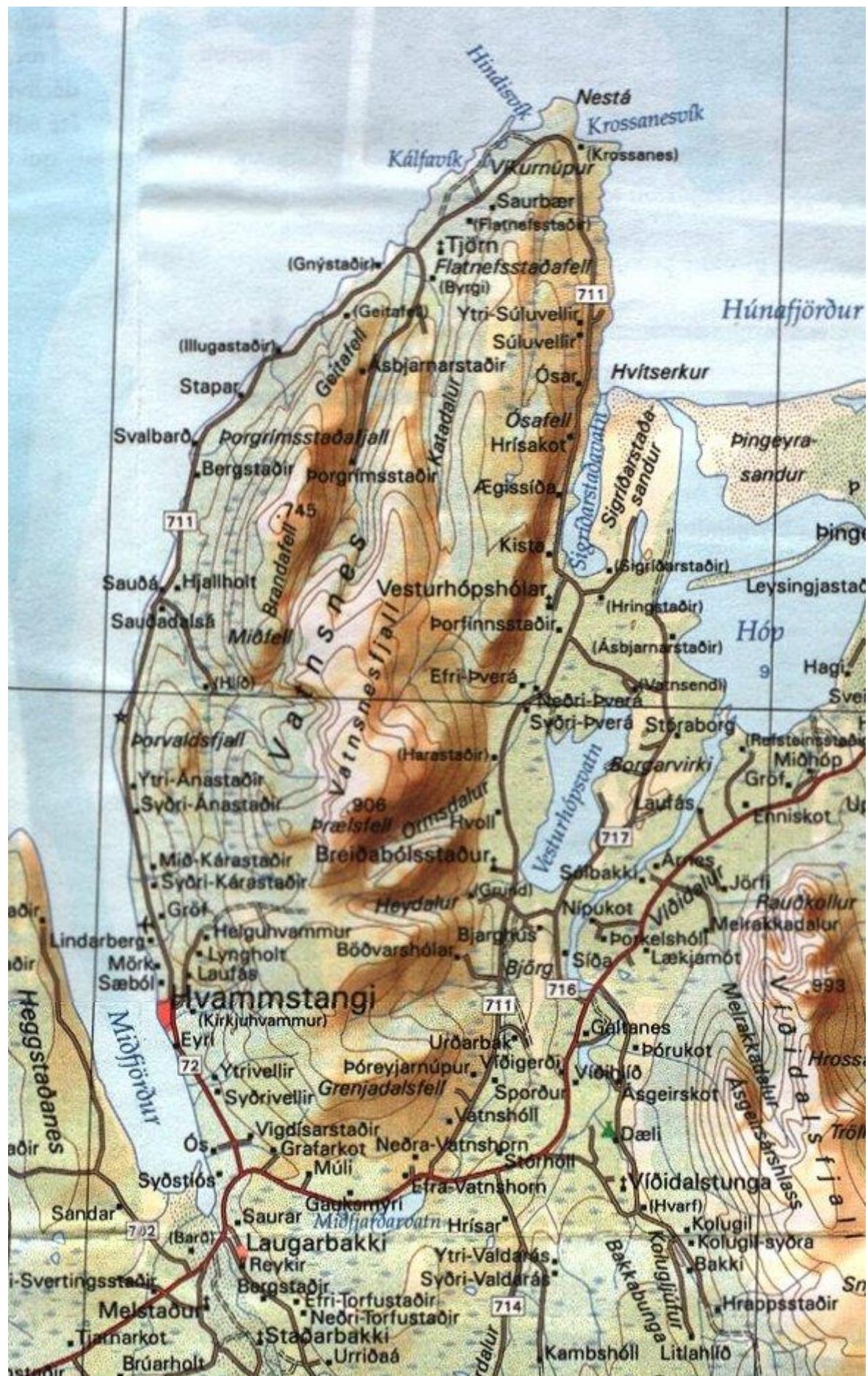

Soutěška Kotágil (Trasa 36) – Hindisvík (Trasa 37) 145 km

Poloostrov Vatnsnes RG 226

- vycházka za tuleni
- přírodní rezervace Hindisvík
- zajížd'ka cca 100 km

Vycházka za tuleni do přírodní rezervace Hindisvík; 1 hodina

Trasa 37 (str. 104)

37 Poloostrov Vatnsnes

Vycházka za tuleni do přírodní rezervace Hindisvík
Hindisvík – levá strana zátoky – pobřežní skály – a zpět

Příjezdové místo: Hvammstangi, 40 m.

Výchozí bod: malé parkoviště před opuštěným statkem Hindisvík ve stejnojmenné přírodní rezervaci na severu poloostrova.

Příjezd: autem po silnici č. 711.

Casy chůze: tam i zpět vždy ½ hod.; celkově 1 hod.

Výškový rozdíl: 10 m.

Náročnost: lehká vycházka; doporučujeme vzít si s sebou dalekohled a k fotoaparátu teleobjektiv.

Ubytování: v Blönduósu (hotel, kemp, mládežnická ubytovna) nebo je možno ve Hvammstangi (kemp).

Prestože z celkem asi 30 000 exemplářů tuleně obecného (*Phoca vitulina*), žijících na naší planetě, obývá pobřeží Islandu téměř polovina, zahlednout tyto zajímavé savce s charakteristicky torpédovitým tělem a kulatou

Lenořící tulení na pobřežních skalách.

104

Opuštěný statek Hindisvík.

hlavou rozhodně není snadné. Největší šanci k tomu skýtá návštěva přírodní rezervace Hindisvík. Kromě tuleňů obecných se zde na pobřežních skalách vyskytuje také mnoho tuleňů kuželozobých, kteří dorůstají délky až 3 m a mají na těle trnavé skvrny.

Od opuštěného statku Hindisvík vede naše cesta nejprve přes oplotení (dřevěné schody) a potom vyjezděnou stopou ke starému domu. Odtud pokračujeme podél levé strany zátoky k pobřežním skalám, kde je možné při troše opatrnosti a štěstí dalekohledem krásně pozorovat poválující se tuleně. Někdy zvídáta jen plavou kolem břehu a zvědavě vykukují z vody.

Návrat: stejnou cestou.

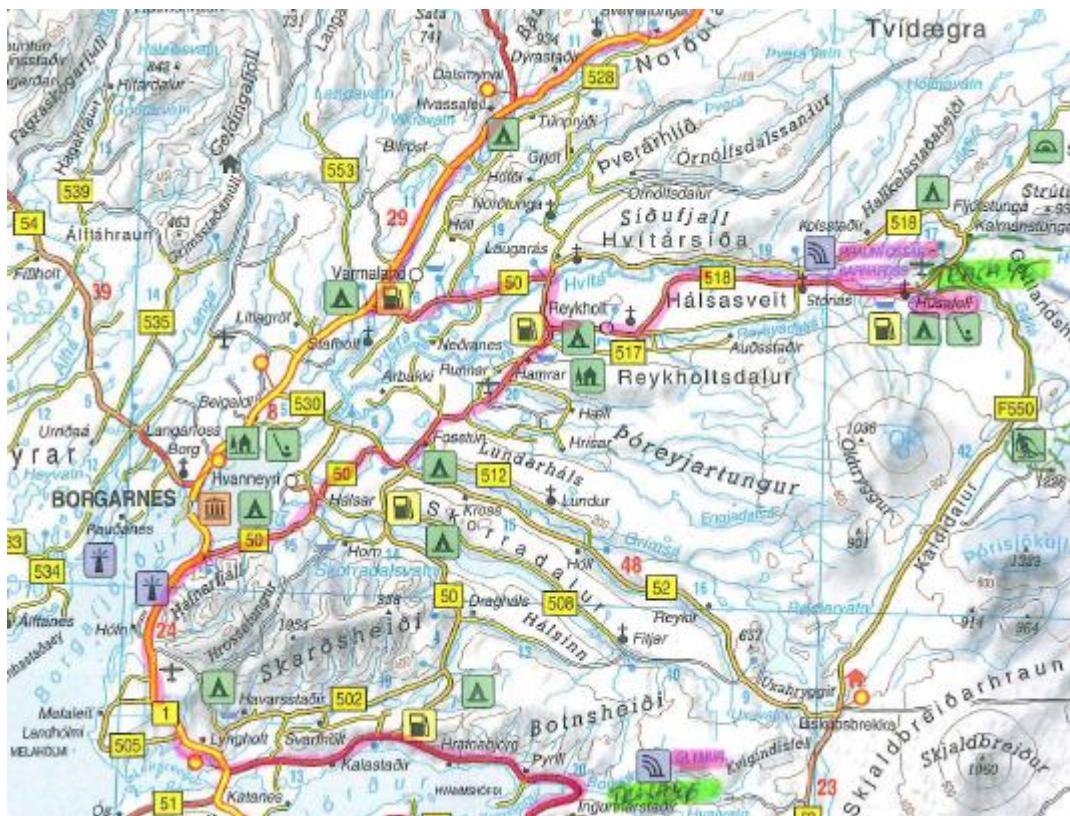
Náš tip: u silnice č. 711 stojí za pozornost také poněkud pochmurně působící čedičový „hrad“ Borgarvirki a skalisko Hvitserkur, které impozantně výčnívá z mořských vln.

105

Přespat

8.7. 2008 (úterý)

Hindisvík – Húsafell 205 km

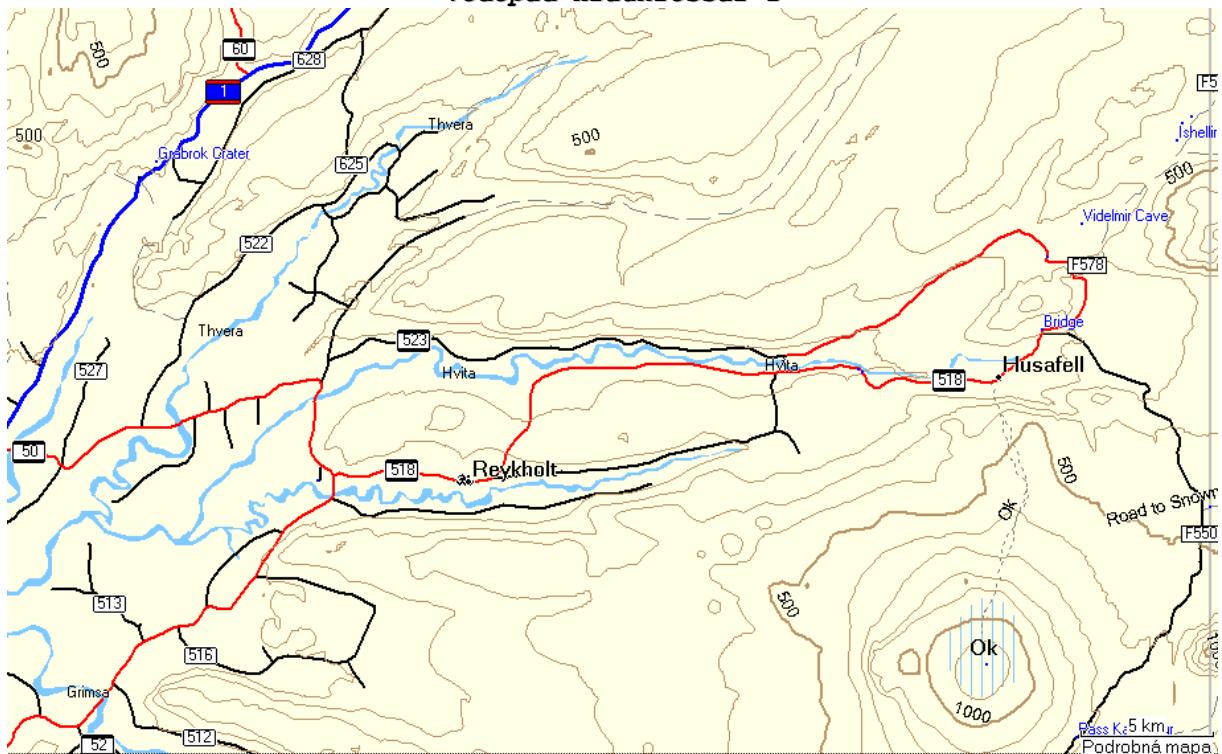

Húsafell RG 162, LP 148, mapka LP 145

- GPS Husafell: N64 41 53.2 W20 52 04.9
- Bývalá ovčí a dobytčí farma
- Velké množství geotermálních pramenů
- geotermální venkovní bazén
- 4 km západně Hraunfossar „Tajemné vodopády“ (Trasa 45)
  - o Řeka vytéká zpod lávy
  - o Odsud vede stezka k Barbarossu (Vodopád dětí)
- Videlmir cave (sopečná jeskyně; viz mapka)
  - o LP 148
  - o Nejdelší sopečná jeskyně = 4 km
  - o Leží 2 km jihovýchodně od farmy Fljostunga, která je asi 10 km severovýchodně od Husafellu (je třeba mít baterku)

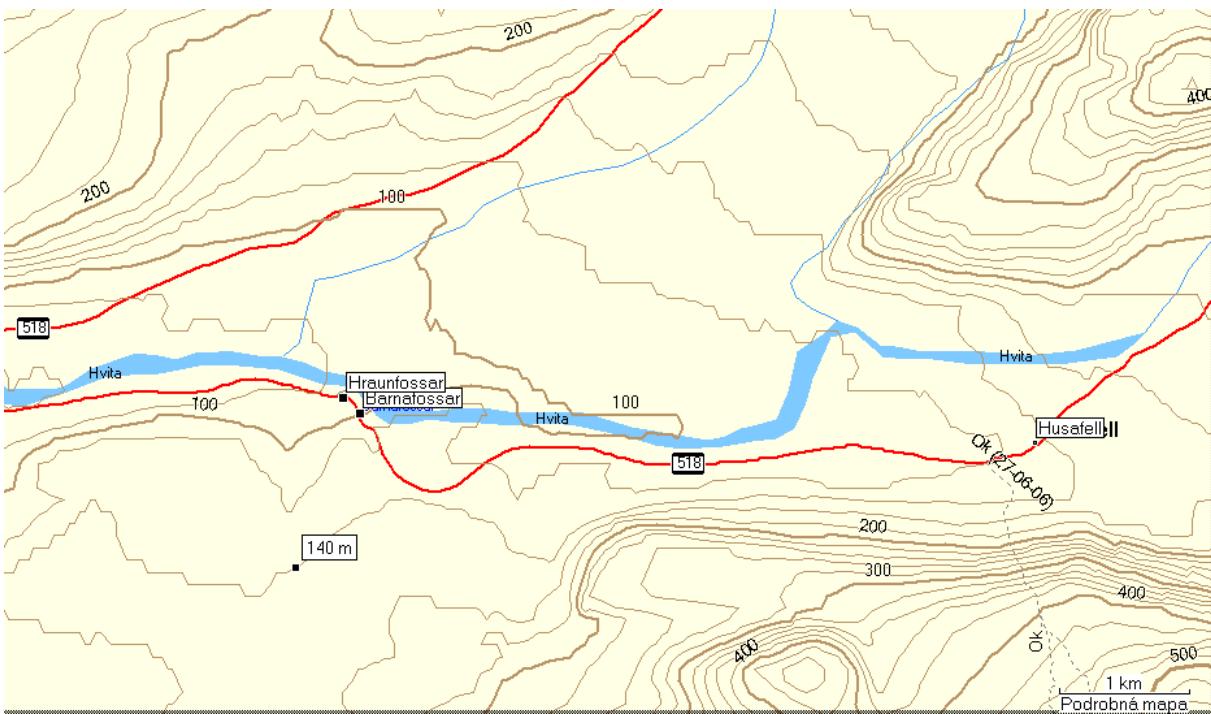
vodopád Hraunfossar 1

Hraunfossar RG 164

- GPS N64 42 04.1 W20 58 47.4
- zajížďka z č.1 na 518
- působivý přírodní úkaz = lávové vodopády
- Barnafoss (dětský vodopád)
  - o GPS N64 42 00.3 W20 58 37.7

Procházka kolem přírodních „vodních hříček“ vybudovaných ztuhlou lávou; 1 hodina Trasa 45 (str. 120)

45 Hraunfossar

Kolem přírodních „vodních hříček“, vybudovaných ztuhlou lávou

Parkoviště – Barnafoss – Hraunfossar

Příjezdové místo: Húsafell, 150 m.
Výchozí bod: parkoviště u vodopádu Barnafoss.

Příjezd: v pátek a v neděli jezdí do Húsa-felli bus z Borgarnes (přes Reykholt a Mu-natharnes). Příjezd autem po silnici č. 519.

Casy chůze: tam i zpět vzdály ½ hod.; cel-

kově cca 1 hod.

Výškový rozdíl: 20 m.

Náročnost: lehká procházka; nevstupuj-

te do těsně blízkosti ledovcové řeky!

Ubytování: kemp v Húsa-felli.

Varianta: od vodopádu Barnafoss až k let-

nímu sídlu Húsafell (5 km, zčásti po silnici).

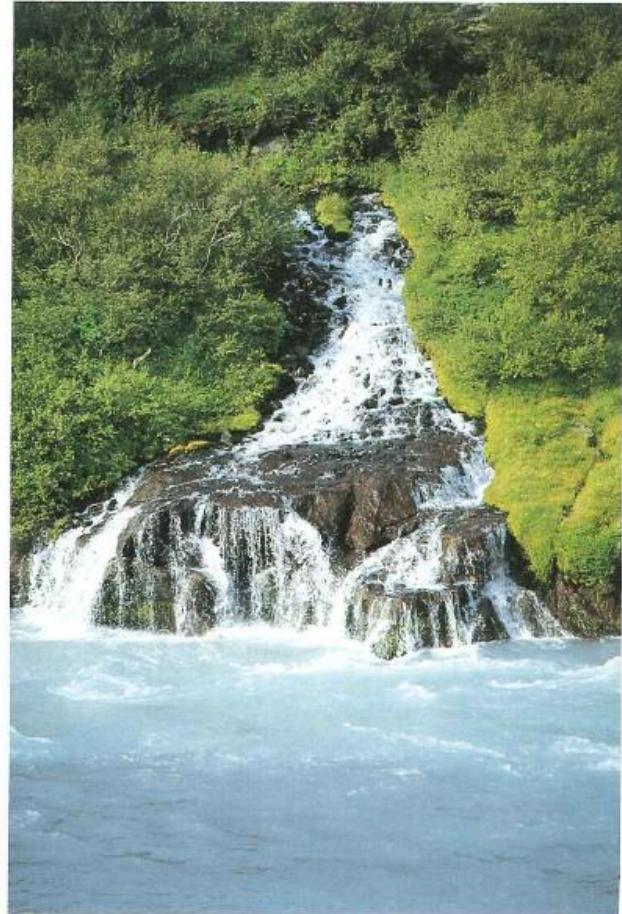

Ke krásnému vodopádu Barnafoss, vzdálenému jen několik desítek metrů od parkoviště, vede dobré upravený chodník. Z přírodního kamenného mostu u vodopádu prý kdysi spadly dvě děti místního sedláka, a podle této tragické události dostalo místo svůj dnešní název (v překladu „Dětský vodo-pád“). Skutečnou turistickou atrakcí zvláštností je ovšem soustava tzv. „Lá-vových vodopádů“ – Hraunfossar. Za řekou naproti silnici se rozkládá mo-hutné lávové pole, Hallmundarhraun, které vzniklo asi před 1200 lety po vulkanické erupci v oblasti ledovce Langjökull. Zatímco jeho horní vrstva je pro vodu propustná, spodní vrstva, tvořená ignimbritem (tuf, vytavený z vulka-nického popela) vodu nepropouští, a tím brání jejímu vskakování do půdního podloží. Výsledkem tohoto přírodního jevu je řada vodopádů o délce přes 1,5 km, kterými si zde ledovcová řeka Hvítá proráží cestu mezi oběma zmí-něnými geologickými vrstvami. Tyto jedinečné přírodní „vodní hříčky“ byste rozhodně neměli sledovat jen „pasivně“ z parkoviště; daleko krásnější zážitky získáte, vydáte-li se pěšinou podél nich. Stále nové a nové pohledy na početné malé vodopády vás za nepatrnou náruhu mnohonásobně odmění!

Náš tip: přijedete-li autem, odbøote asi 5 km severně od Húsa-felli u statku Kalmannstunga na nezpevněnou cestu (sjízdná i pro bøžné osobní vozy), která vás po chvíli doveðe až k pláku, kde je možné se otøít a zastavit. Odtud pak zbývá už jen několik krokù ke vchodu do jedné ze tří velkých jeskyň, vytvořených v lávovém poli Hallmundarhraun. Vchod bývá často zalednatý, proto obejte zvýšené opatrnosti!

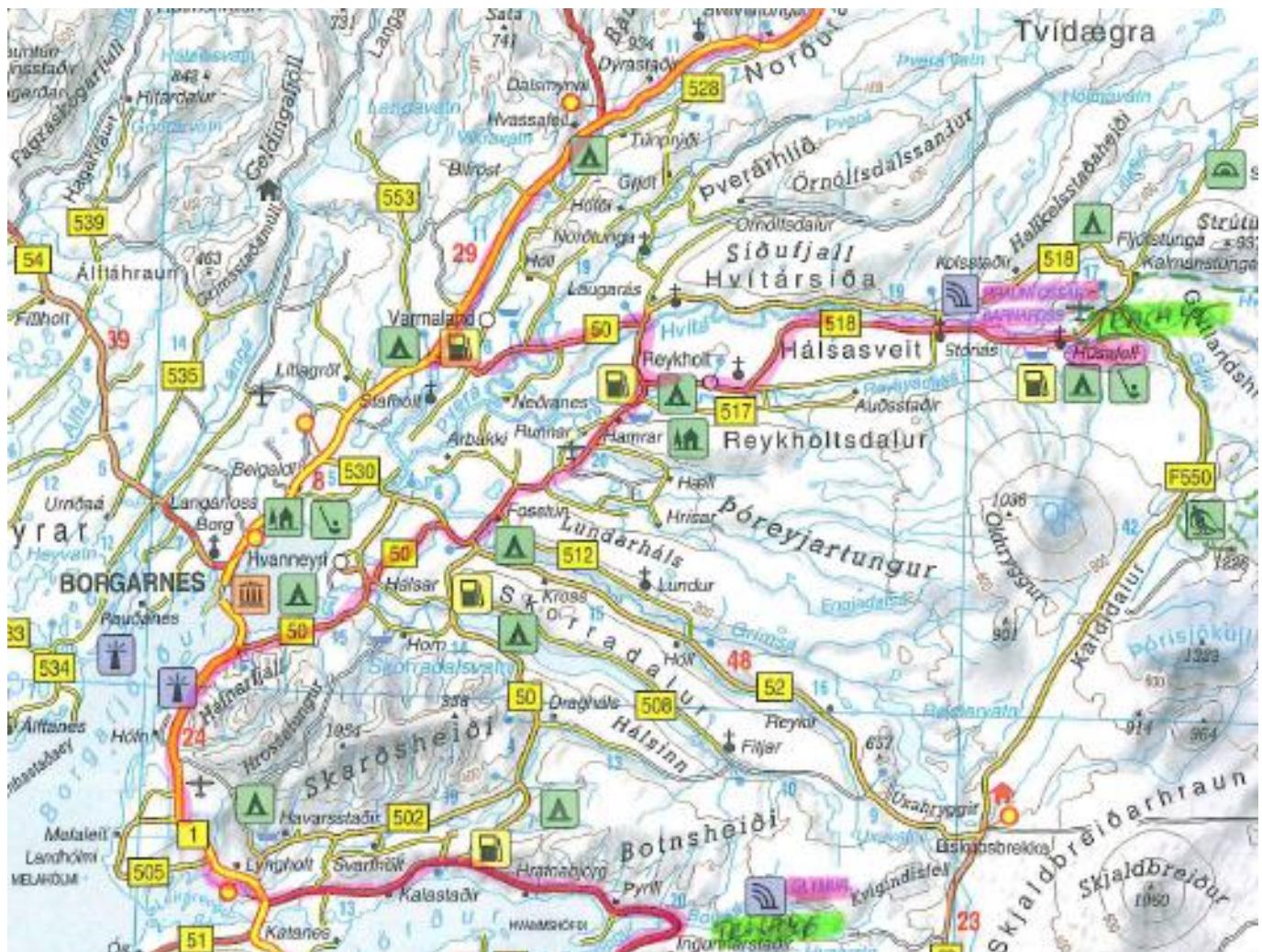
Z lávového pole, porostlého mechem, se valí nesčetné vodopády.

120

9.7. 2008 (středa)

Húsafell – Glymur 120 km

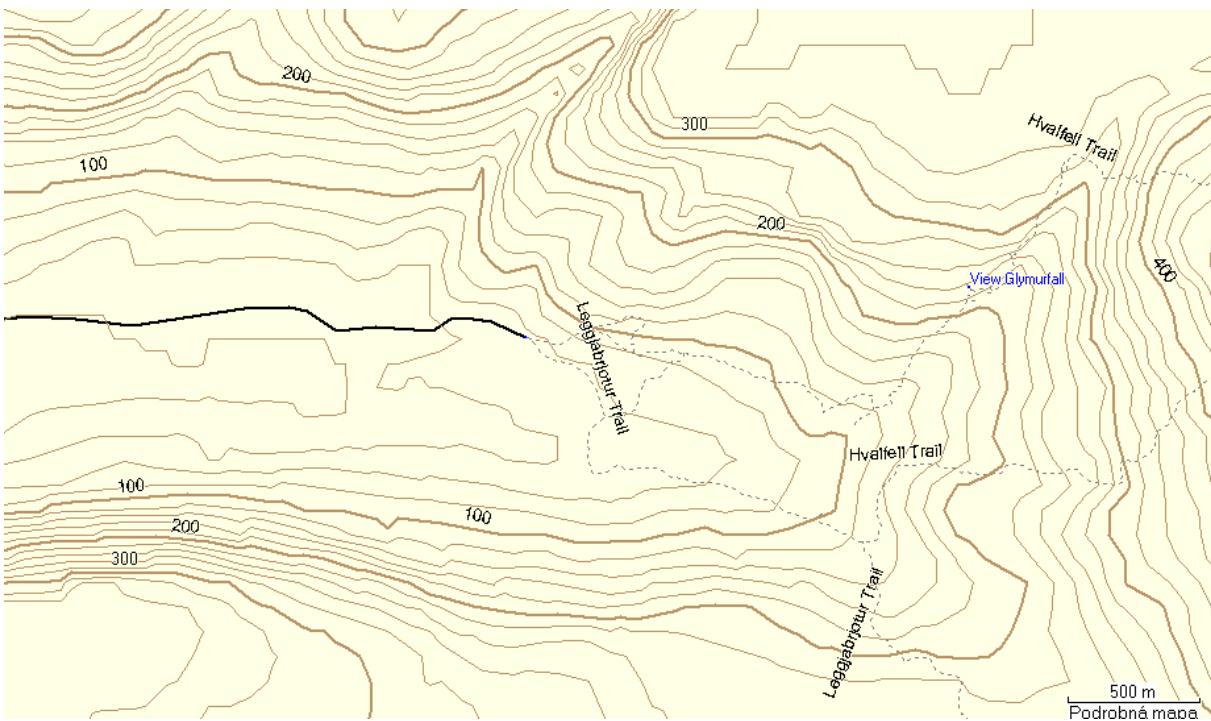
Glymur LP 140

- největší vodopád na Islandu (Trasa 46)
- 5 km východně od Hvaljorduru

Náročná okružní túra kolem nejvyššího vodopádu na Islandu; 3.5 hodiny

Trasa 46 (str. 122) – vodopád Glymur

GPS místa, kde končí silnice a začíná treková cesta: [N64 23 06.2 W21 17 35.7](#)

46 Glymur

Náročná okružní túra kolem nejvyššího vodopádu na Islandu

Storibotn – brod – vyhlídky – Storibotn

Příjezdové místo: Botn, 40 m, při islandské okružní silnici.

Výchozí bod: od čerpací stanice v Botnu 2,5 km po vedlejší silnici do Storibotnu (parkoviště).

Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici.

Casy chůze: výstup 1½ hod., sestup pak

1½ hod.; celkově 3½ hod.

Výškový rozdíl: 250 – 300 m.

Náročnost: jeden brod (nad vodopádem), sestup podél okraje soutěsky je místy exponovaný.

Ubytování: v Botnu.

Varianty: postranním chodníkem zpět k výchozímu bodu (½ hod.).

běžcích. Krásná je především poslední z nich, nabízející úchvatný pohled na celý 200 m vysoký vodopád Glymur, který se s působivým hukotem valí do mechem porostlých hlubin soutěsky. Za uzávěrem soutěsky odbočíme vpravo na velmi strmý chodník, sestupující dolů k řece (most). V protějším svahu pak pokračujeme dál. Úzký chodník nyní vede podél řeky a přes jedno boční rameno hřebene. Přejdeme několik malých postranních žlabů a přeskocíme jeden malý potok. Potom již vlevo nahoře uvidíme širokou vozovou cestu, která nás přes most a kolem jednoho opuštěného statku přivede zpátky k výchozímu bodu.

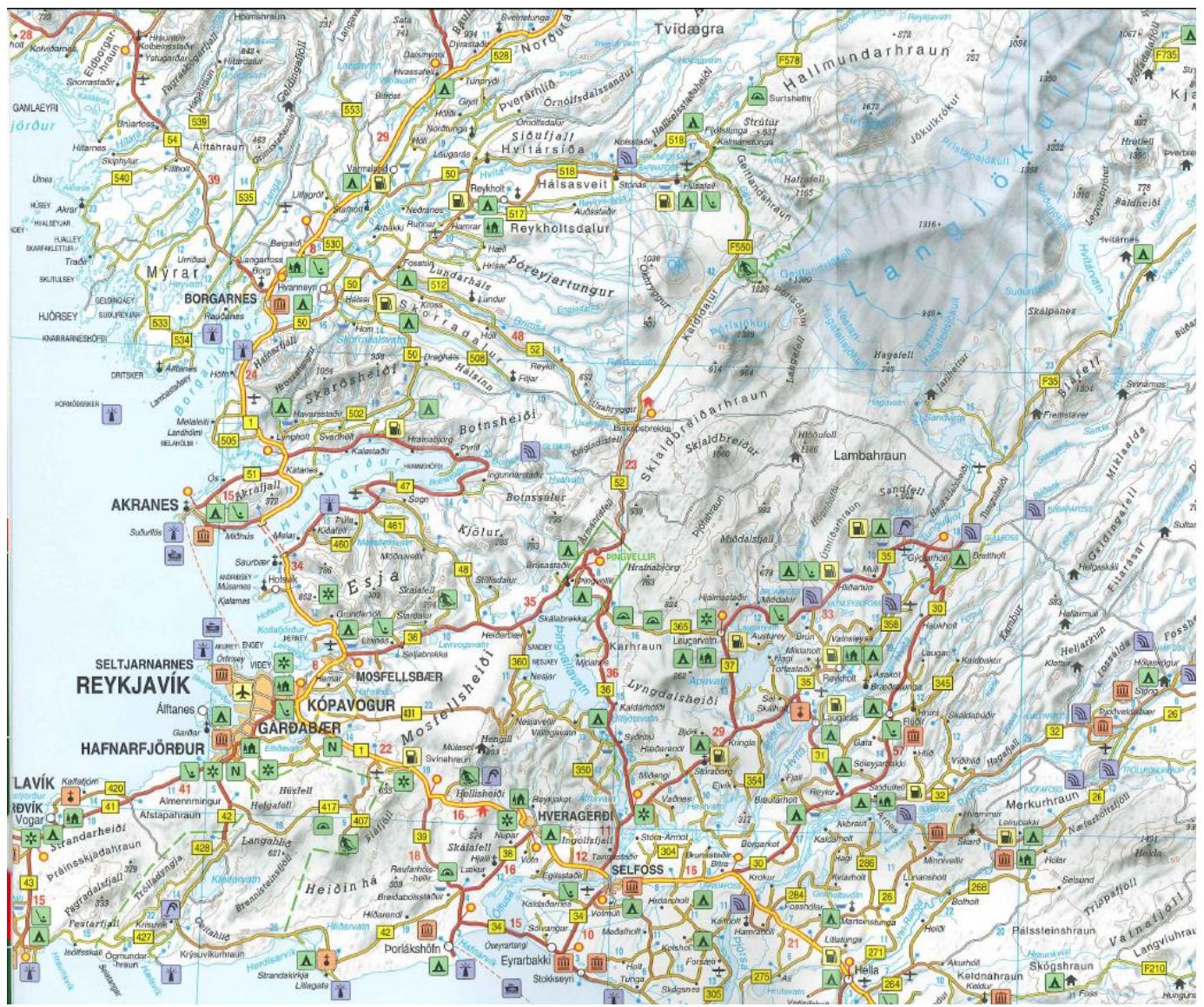
Nejvyšší vodopád Islandu se valí do úzké soutěsky z výšky 200 m.

Túra k nejvyššímu islandskému vodopádu vede z přírodní rezervace Storibotn, která se rozkládá na ploše 2000 hektarů, přes vysoký březový les a vegetačně pestré louky až na pustou náhorní plošinu, na níž se klikatí tok řeky Botnsá před tím, než klesne o 200 m hlouběji, na dno úzké soutěsky.

Od parkoviště jdeme vlevo přes železnou lávku a potom stoupáme (místy nízkým březovým porostem) v levém svahu údolí. Chodník se přiblíží k okraji soutěsky, zahne vlevo a vede kousek vzhůru po sutí (kamenné mužíky dále vlevo necháváme bez povšimnutí). Po výstupu následuje rovněží úsek k vyezděné cestě, kde musíme přebrodit poměrně mělký, ale zato dost široký tok řeky Botnsá (v případě vysokého stavu vody nutný návrat – příliš silný proud, nebezpečný!). Na protějším břehu je třeba překonat krátký bahník úseku. Dále pokračujeme cestou ve svahu, vedoucí jižním směrem kolem zlomové hrany vodopádu podél soutěsky. Tato cesta nás přivede postupně ke třem exponovaným vyhlídkám na skalních vý-

Možnost přespání v okolí obce Hvammsvík (LP 140) – rekreační oblast

10.7. 2008 (čtvrtok)

Glymur – Reykjavík 59 km

Jihozápadní Island RG 89; LP 164

Reykjavík RG 42, LP 98, mapka centra LP 106

- možnost parkování v přístavu (GPS N64 08 58.8 W21 55 50.1)
- Prohlídka Reykjavíku (staré město sousedí s přístavem)

Reykjanesfolkvangur LP 130

- přírodní rezervace (jezera, sopečné útvary a termální prameny u Krí-suvíku)
-

Možná přespat až u Modré Laguny

- souřadnice odbočky k Laguně ze silnice č.43: N63 53 26.3 W22 25 12.7

11.7. 2008 (pátek)

Reykjavík – modrá laguna
(případně přes Grindavík a Krísvík)

51 km tam a 51 km zpět

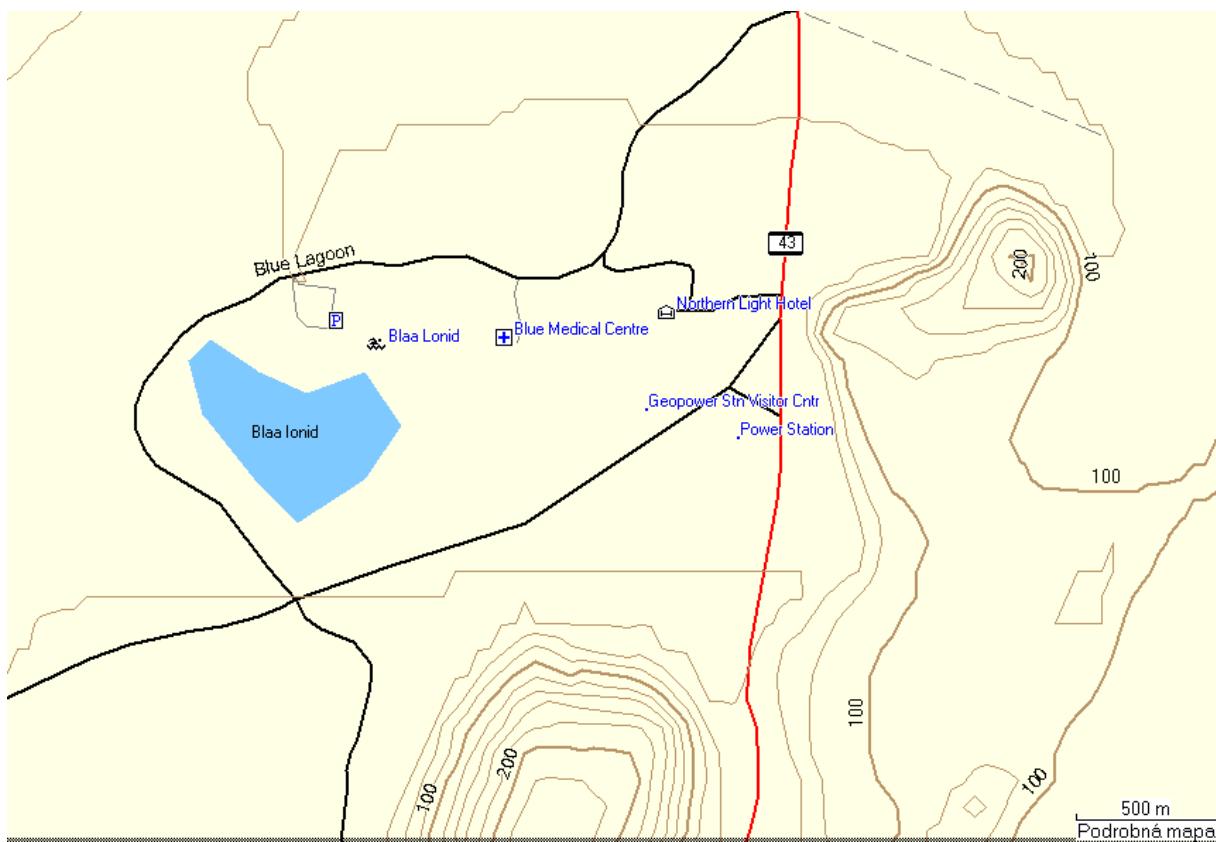

Modrá laguna RG 91-92, LP 133

- GPS parkoviště u Modré Laguny: [N63 52 52.6 W22 27 12.9](https://www.google.com/maps/place/N63+52+52.6/W22+27+12.9)

Modrá Laguna 1

Grindavík LP 132

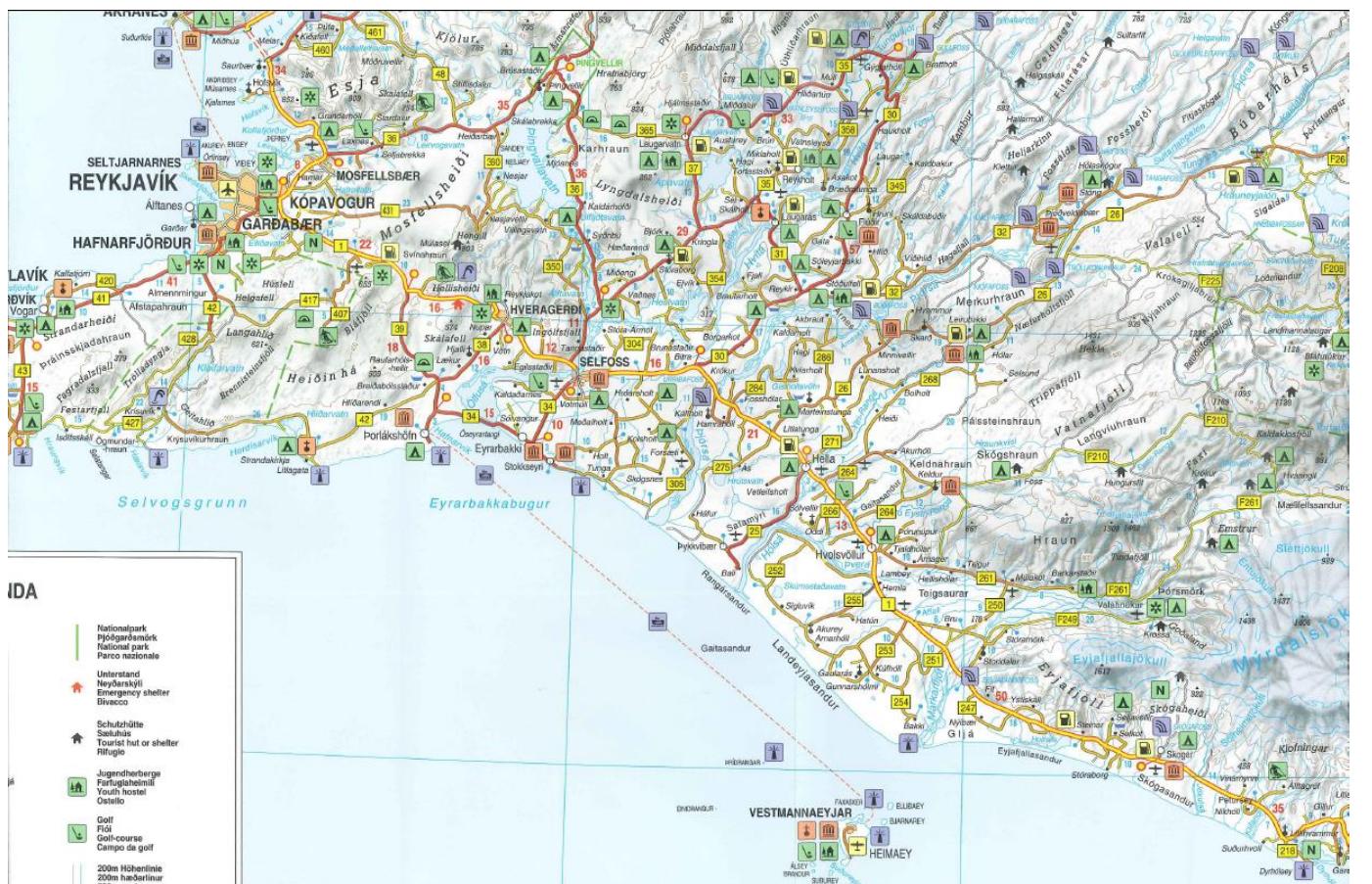
- malebná rybářská vesnička
- ve středu vesnice je zajímavá vikingská svatyně (možnost navštívit zdarma)

Zlatý okruh RG 98

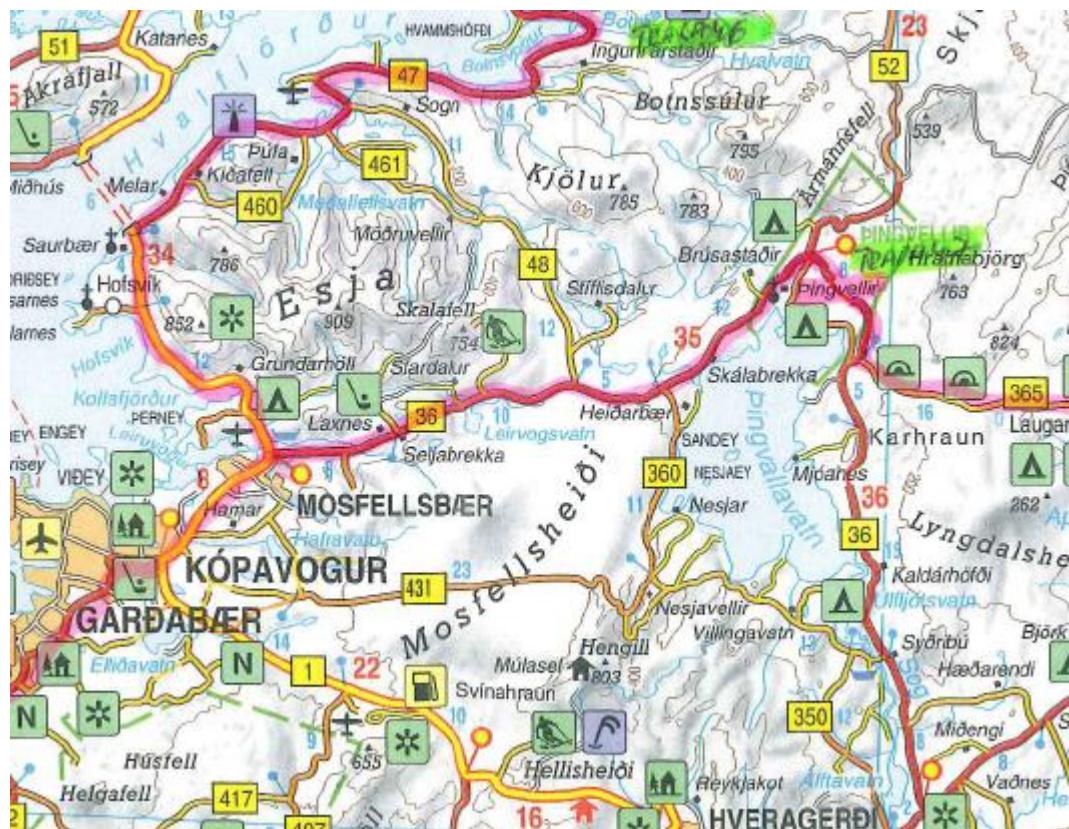
Jižní pobřeží LP 164

Tři hlavní cíle:

- Gullfoss
- Geysir
- Dingvellir

Reykjavík – Þingvellir 43 km

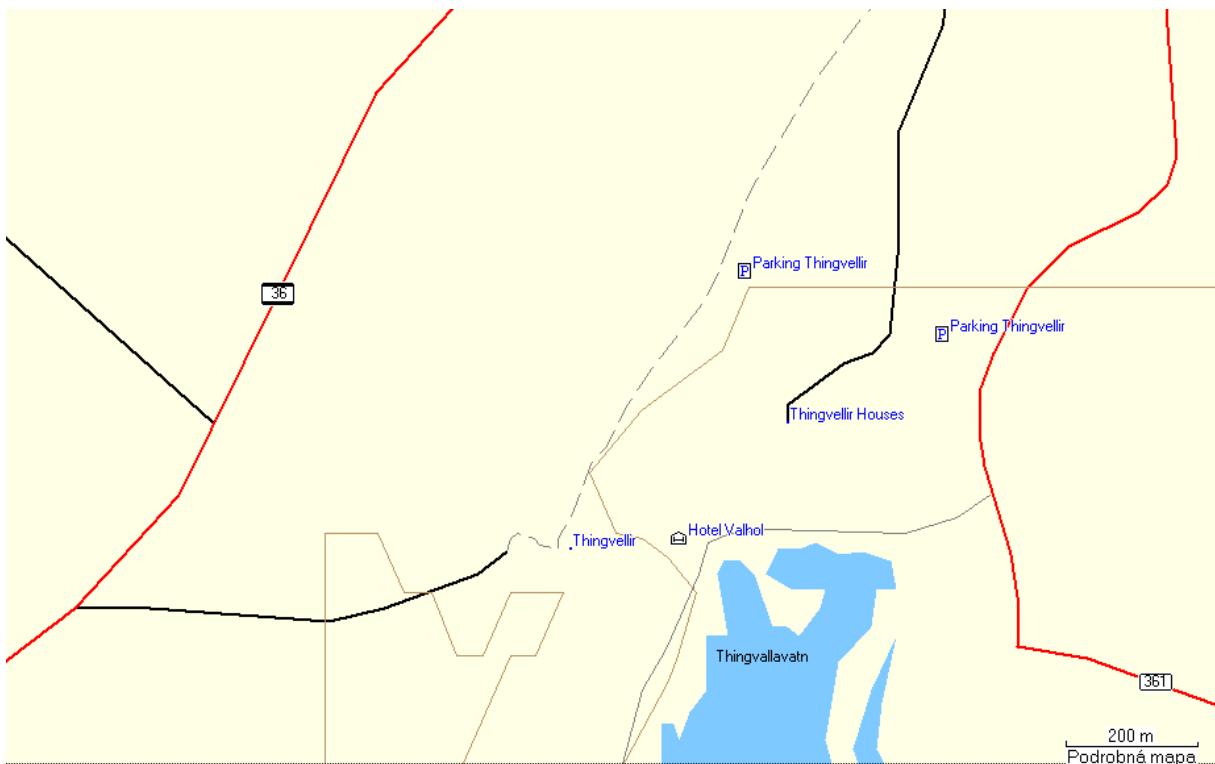

Þingvellir 1

12.7. 2008 (sobota)

Pingrellir RG 99, mapka RG 100, 103 ; LP 179, mapka LP 180

- proslulá sněmovní pláň
- svaté útočiště
- 930 založen starý islandský svobodný stát
- Sněm Althing (nejstarší demokratický parlament na světě)
- Příkopová propadlina (odděluje Ameriku od Evropy)
- GPS parkoviště: N64 15 33.8 W21 07 21.4
- Souřadnice hotelu Vallholl (výchozí bod tůry): N64 15 20.7 W21 07 28.8

Lehká okružní trasa v okolí islandské národní kulturní památky; 2.5 hodiny

Trasa 47 (str. 124)

47 Thingvellir

Lehká okružní trasa v okolí islandské národní kulturní památky

Hotel Valhöll – Óxararfoss – Skógarkot – hotel Valhöll

Příjezdové místo: Reykjavík, 30 m.
Výchozí bod: Thingvellir, hotel Valhöll (možnost parkování).

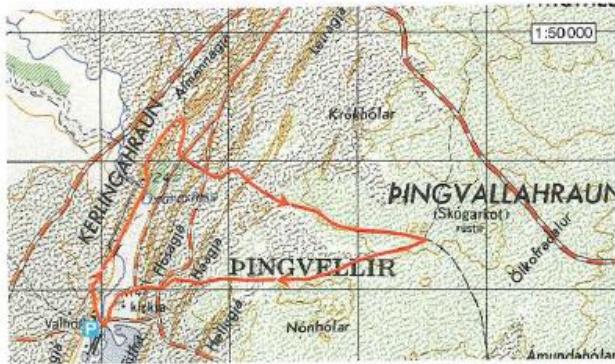
Příjezd: autobusové spojení mezi Reykjavíkem a Thingvellirem jednou denně; příjezd autem po silnici č. 36.

Casy chůze: hotel – Óxararfoss ½ hod., Óxararfoss – Skógarkot ¾ hod., Skógarkot – silnice ½ hod., silnice – hotel ¼ hod.; celkově 2 – 2½ hod. (bez odboček).

Výškový rozdíl: 30 m.
Náročnost: pestrá a zajímavá lehká trasa, vedoucí po značených cestách.

Ubytování: hotel Valhöll, v národním parku trif kempy.

Nás tip: v hotelu se dá přijemně posedět u kávy, pro náležité doplnění kalorií je ovšem vhodné objednat si také něco výdatnějšího (mj. tu mají dobré pečivo, koláče a dorty).

Vpravo od hotelu Valhöll začíná chodník, vedoucí místy po ztuhlé lávě do soutěsky Allmannaejar. Tato největší tektonická puklina západního Islandu je zajímavá nejen z hlediska geologického, ale také historického; v roce 930 zde byl založen Althing, jeden z nejstarších parlamentů na světě, který se tu pak scházel každoročně v létě až do roku 1798 (od r. 1844 zasedá v Reykjavíku). V roce 1944 zde byl vyhlášen Island jako nezávislá republika. Soutěskou procházíme po široké cestě, přičemž mírný vrch Lögberg (vlajkový stožár), odkud byly kdysi předčítány texty zákonů. Přes most a kolem parkoviště zanedlouho přjdeme k vodopádu Óxararfoss. Nejlepší pohled na vodopád se naskytá z chodníku, který od-

124

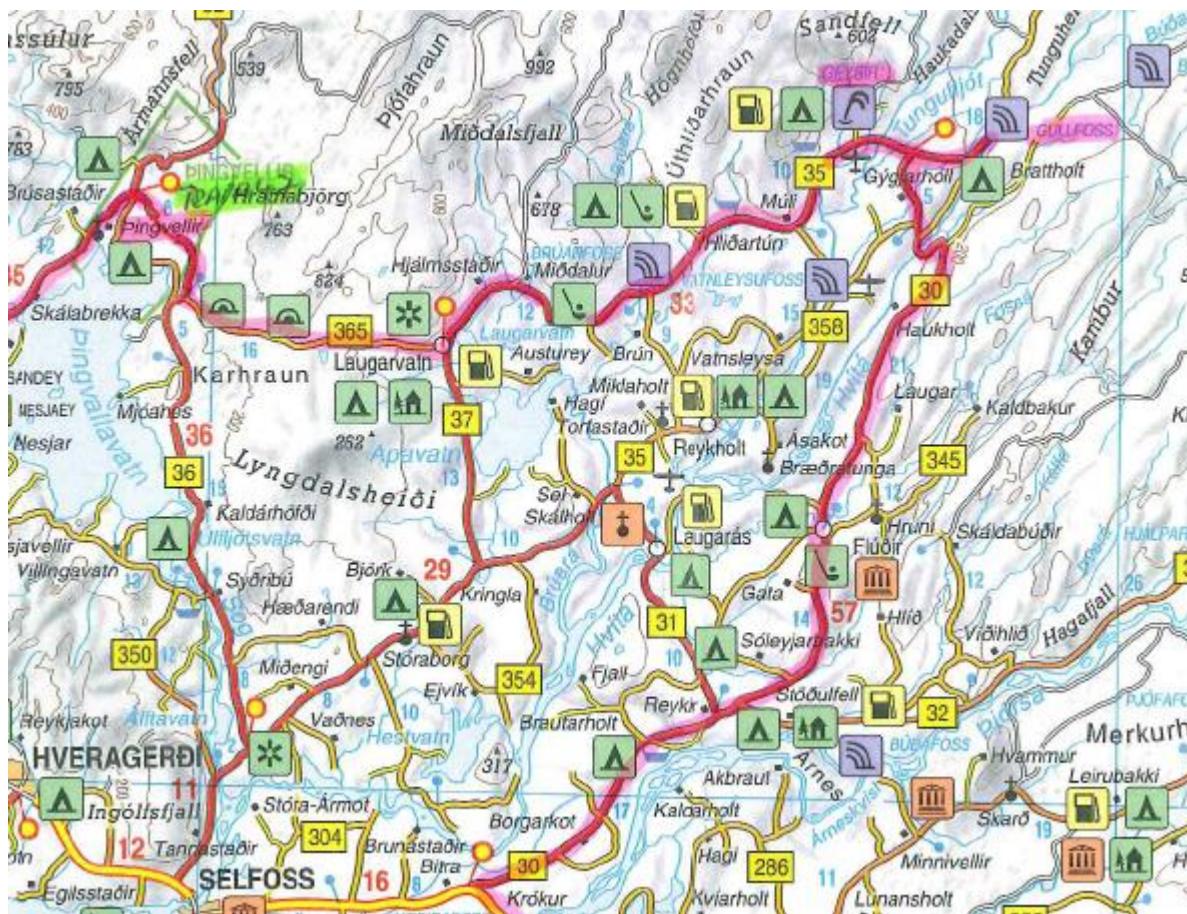
bočuje vlevo přes lávový svah ke skalní hraně. Přibližně po 200 m, u výrazné skalní věže (na levé straně), stoupá mírně „horolezecký“ chodník na skalnatý ostroh, z něhož se otevírá pěkný pohled do soutěsky Allmannaejar. Po dalších 20 m, kousek před patrnými zbytky starého zdíva, uhýbá vpravo jezdecká cesta Skógarkotsvegur, která nás po dvojím přetnutí silnice, březovým lesem a kolem působivých, mechem porostlých puklin, posléze přivede k opuštěnému (od r. 1936) statku Skógarkot. Z blízkého pahorku se nabízí krásný výhled, sahající až po jezero Thingvallavatn. Návrat: nejdříve cestou Gónguvegur směr Thingvallabaer. Po ½ hod. chůze opět překročíme silnici a jdeme směrem na Flossagjá, přes most a cestou ke kostelu. Od kostela vede cesta k silnici a po ní pak zpět k hotelu Valhöll, výchozímu bodu naší dnešní trasy.

Soutěska Almannaejar tvoří geologickou hranici mezi Evropou a Amerikou.

125

Pingvellir – Geysir 57 km

Geysir a Gullfoss RG 105; LP 174-175

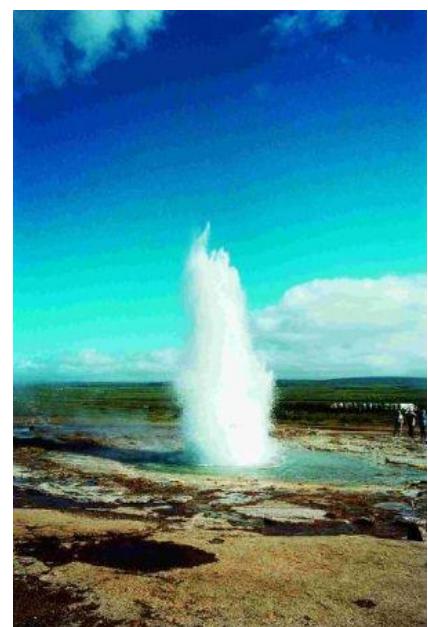
Gejzír Strokkur RG 107; LP 175

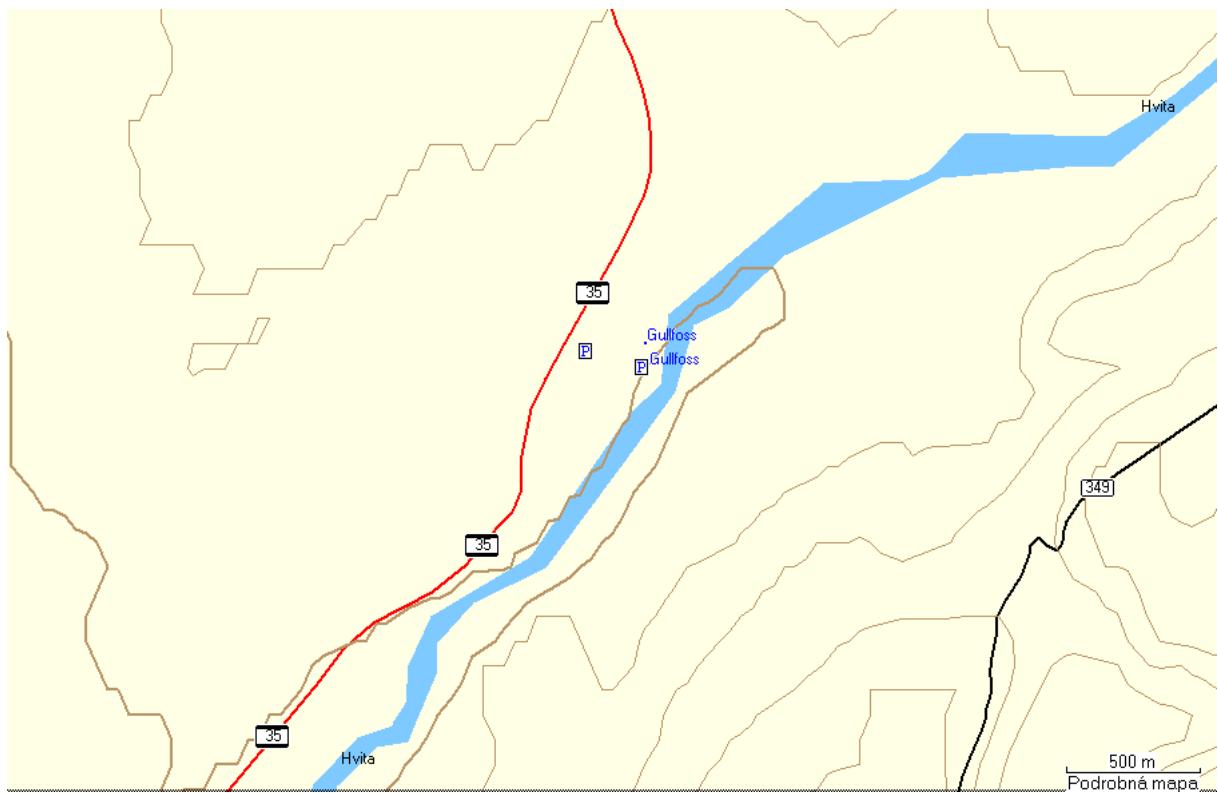
- po silnici 35
- souřadnice parkoviště u Gejsiru (na silnici č.35): [N64 18 35.2 W20 18 03.7](#)

Geysir – Gullfoss 18 km

Vodopád Gullfoss RG 108; LP 174

- po silnici 30 na silnici č.1
- řeka Hvítá (Bílá řeka) pdá v kaskádách 32 m
- v dálí možno vidět sopku Hekla RG 117
- GPS parkoviště u vodopádu: [N64 19 30.1 W20 07 30.9](#)

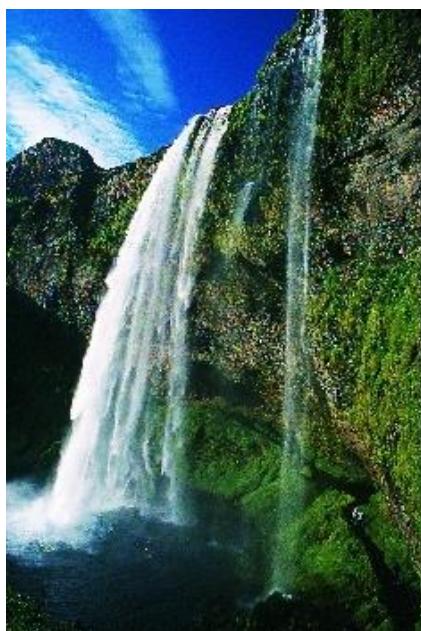

vodopád Gullfoss 1

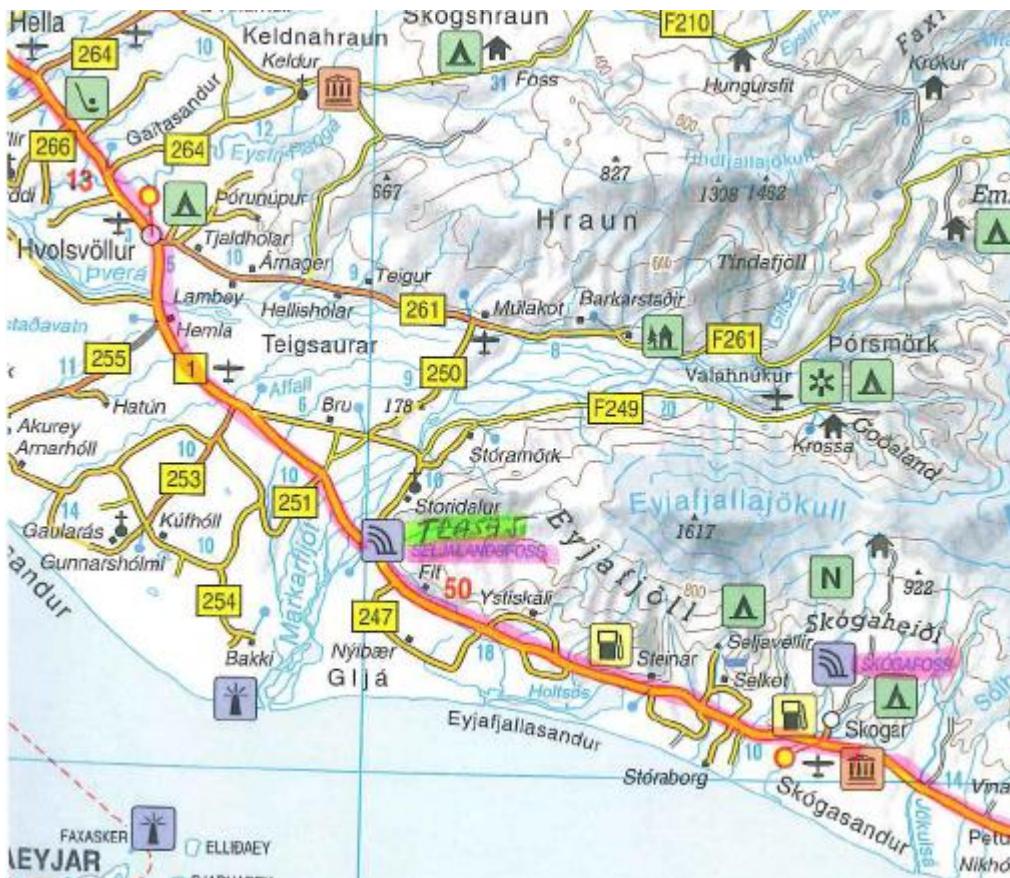

13.7. 2008 (neděle)

Gullfoss – Seljalandsfoss   **106 km**

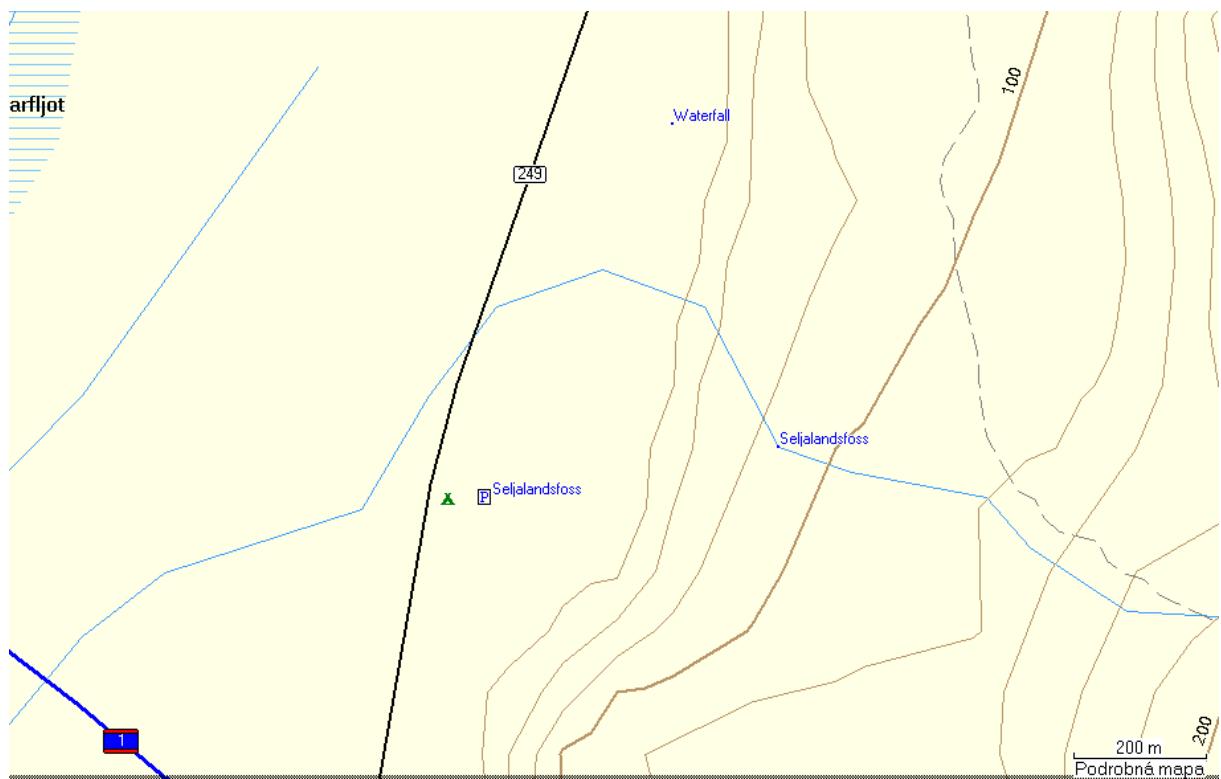

Vodopád Seljalafoss 1

Vodopád Seljalandsfoss

- možno vstoupit za vodopád
- po silnici 249; GPS odbočky z č.1 na 249: [N63 36 34.7 W19 59 47.8](https://www.google.com/maps?ll=63.36347,-19.59478&zoom=15)
- nedaleko Gljúfurárfoss (Trasa 5)

Zajímavá odbočka z okružní silnice s krátkou procházkou k vodopádu Glurafoss; 1 hodina

Trasa 5 (str. 32)

5 K vodopádu Glúrafoss

Zajímavá odbočka z islandské okružní silnice
Seljalandsfoss – Glúrafoss a zpět

Příjezdové místo: Hvöllsvöllur, 20 m, při islandské okružní silnici.

Výchozí bod: parkoviště před vodopádem Seljalandsfoss, 40 m.

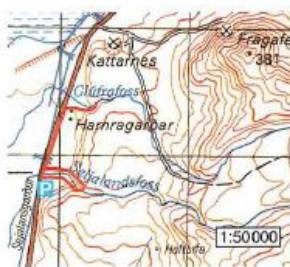
Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici; jednou denně spojení v obou směrech (Reykjavík – Höfn).

Casy chůze: parkoviště – vodopád Seljalandsfoss ¼ hod., odbočka k vodopádu Glúrafoss tam a zpět ¼ hod.; celkově 1 hod.

Výškový rozdíl: 10 m.

Náročnost: „mokrá“ trasa; vyplatí se pláštěnka a obuv vhodná na brodění.

Ubytování: ve Hvöllsvölluru nebo Skógaru.

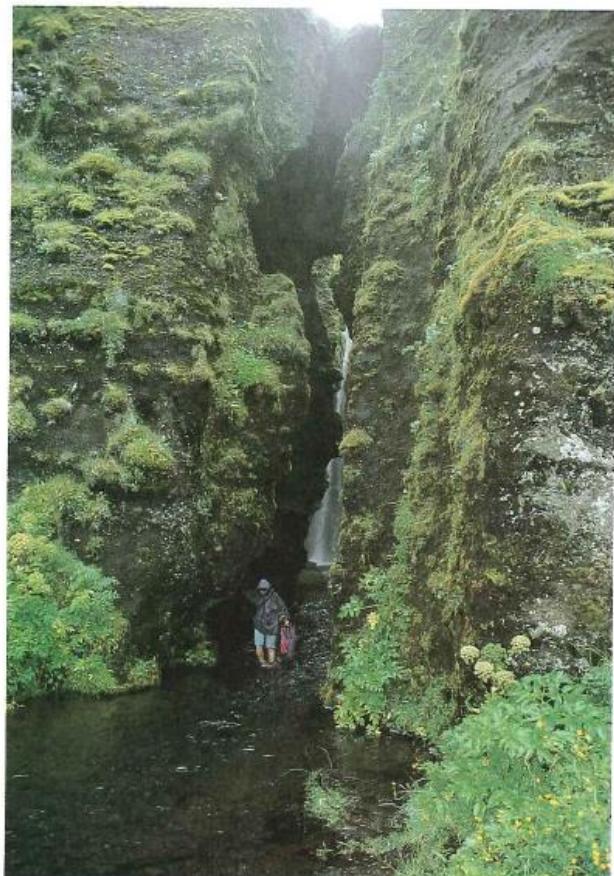

Vodopády Seljalandsfoss a Glúrafoss, oba ležící v blízkosti islandské okružní silnice, jsou skutečnými přírodními raritami: zatímco u 60 m vysokého Seljalandsfossu lze vstoupit až za „záclonu“, tvořenou jeho vodním proudem, vodopád Glúrafoss je romanticky ukryt v úzkém kotli za skalní průrvou a dá se k němu tedy dostat pouze broděním vodou.

Z parkoviště se vydáme pravým chodníkem a už za několik minut můžeme vstoupit za „záclonu“ vodopádu Seljalandsfoss. Poryvy větru zanáší vodní tříšť až na chodník, který je podle toho také patřičně kluzký. Právě proto, že se jedná pouze o krátký výlet, měli bychom zde dbát opravdu velké opatrnosti. Travnatý svah vlevo od vodopádu vyžaduje v každém případě pevnou turistickou obuv. Budeme asi i trochu mokří, ale to vše je jen předehra k dalšímu dějství – vodopádu Glúrafoss.

Vrátime se na silnici a pokračujeme po ní (kolem statku) 500 m k severu. Už ze silnice je vidět úzká a hluboká skalní průrva, za níž se skrývá vodopád Glúrafoss. Odbočíme vpravo, přejdeme oplocení a poté už pěšinou na pravém břehu potoka míříme přes louku ke zmíněné skalní průrvě. Jediná cesta k vodopádu vede přímo potokem mezi vlhkými, temnými stěnami průrvy. Voda je sice studená, místy sahá až nad kolena, ale těch zhruba 10 m brodění určitě vydržíme. Stojí to za to! Po několika málo krocích se před námi otevře vskutku fantastická scenérie: úzký skalnatý kotel, do něhož se s hukotem řítí stříbřitý proud vodopádu. (Rada pro fotografy: vezměte si s sebou stativ. Hodí se rovněž pláštěnka jakožto ochrana fotoaparátu před odstřikující vodní tříšti.) Návrat stejnou cestou k parkovišti.

32

Vodopád Glúrafoss je skryt v úzkém skalnatém kotli.

33

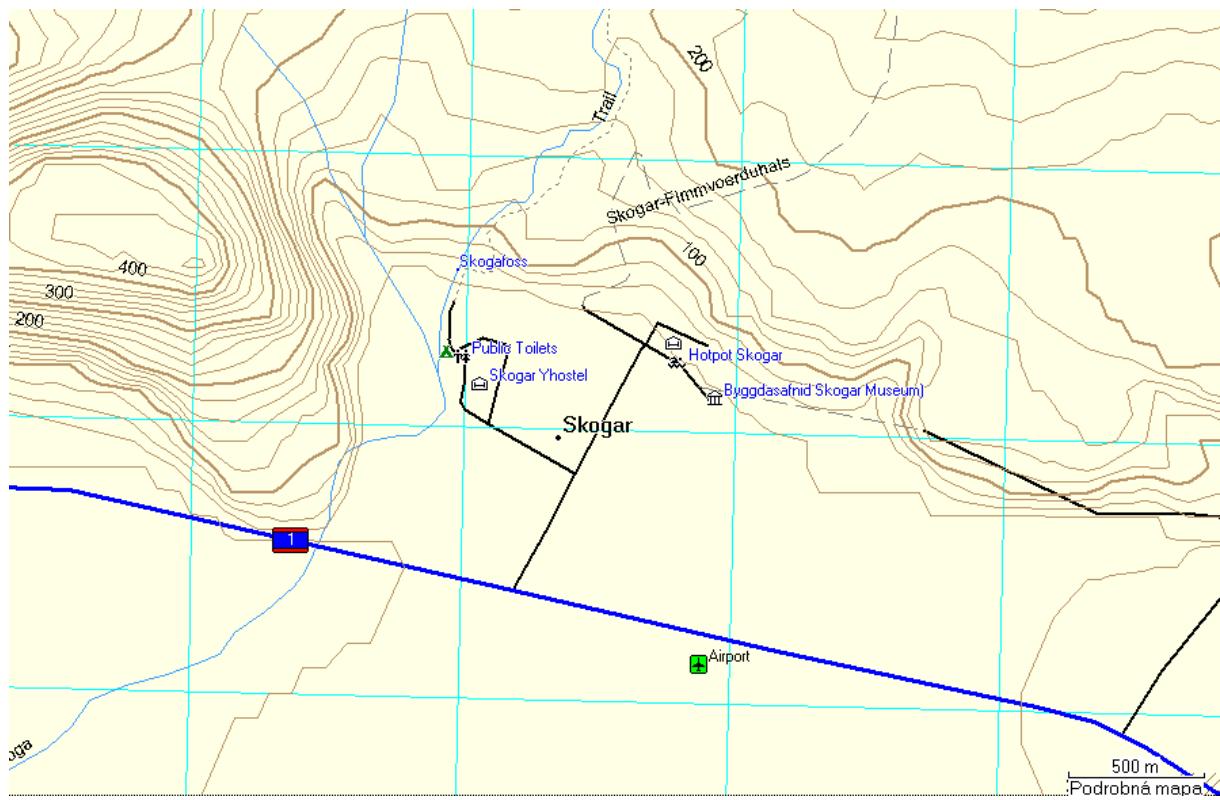
Seljalandsfoss – Skogafoss 28 km

Skogar RG 128; LP 192

- souřadnice odbočky na Skogar: N63 31 12.3 W19 30 31.0

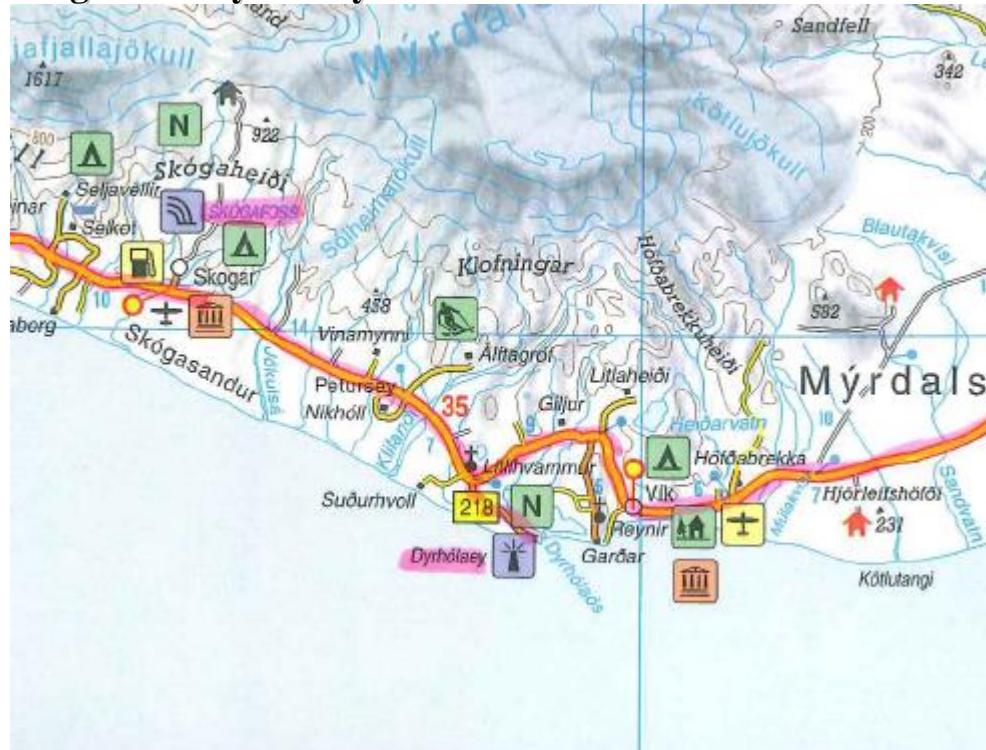
Vodopád Skogafoss 1

Skogafoss

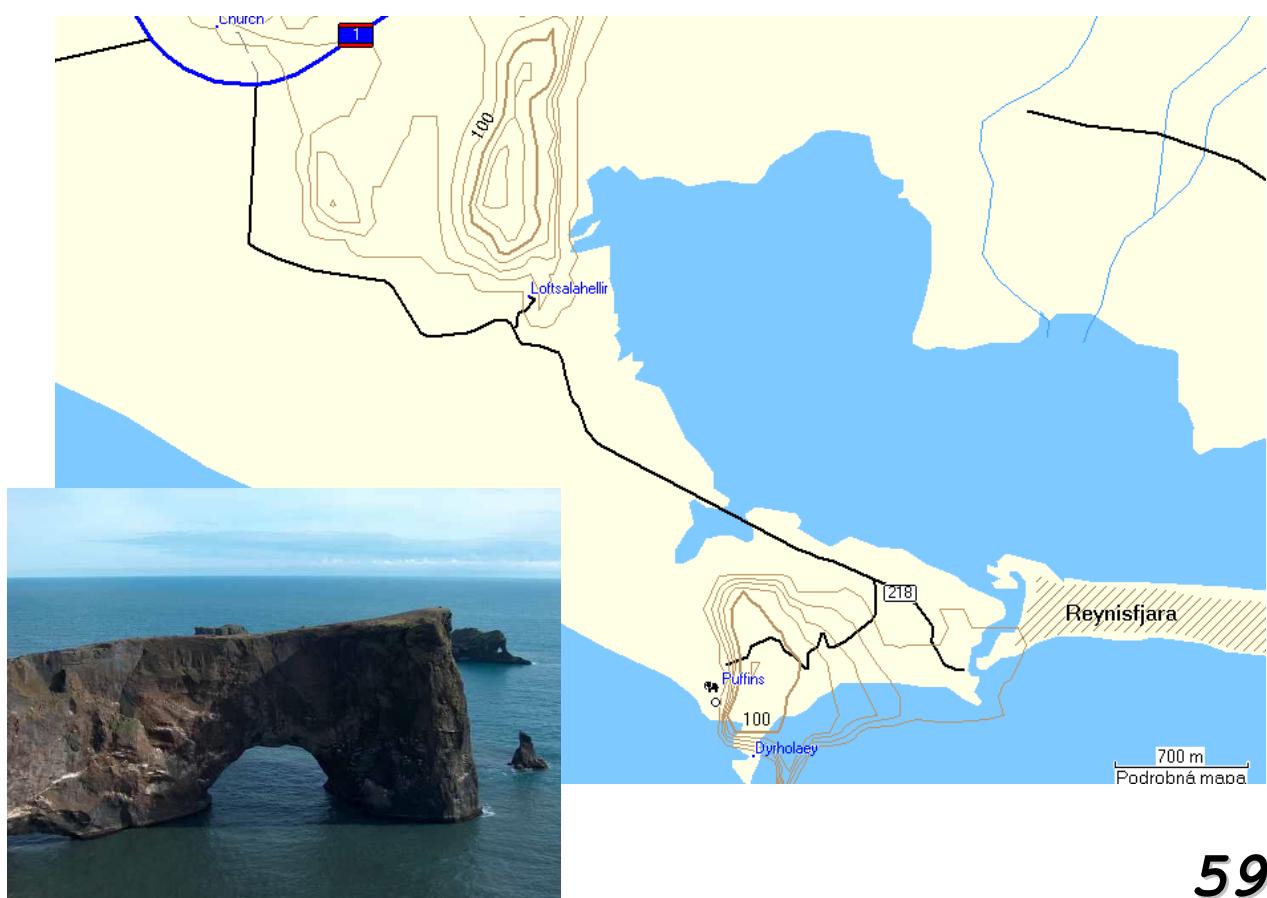
- 62 m hluboký vodopád
- Odbočka k sopce Hekla a termální oblast Landmannalaugar (nepojedeme)
- 500 m západně od Skógaru

Skogafoss – Dyrhólaey 35 km

Vík RG 133-134; LP 193

- ptačí skála u Dyrhólaey (až 110 m vysoké útesy) RG 134; LP 195
  - o po nezpevněné silnici č.218; GPS odbočky na č.218: N63 25 53.5 W19 10 44.2
- ráj papuchalků = symbol Islandu
- maják ~ vyhlídkový bod

14.7. 2008 (pondělí)

Dyrhólaey (Vík) – Pykkvabajarklaustur 45 km

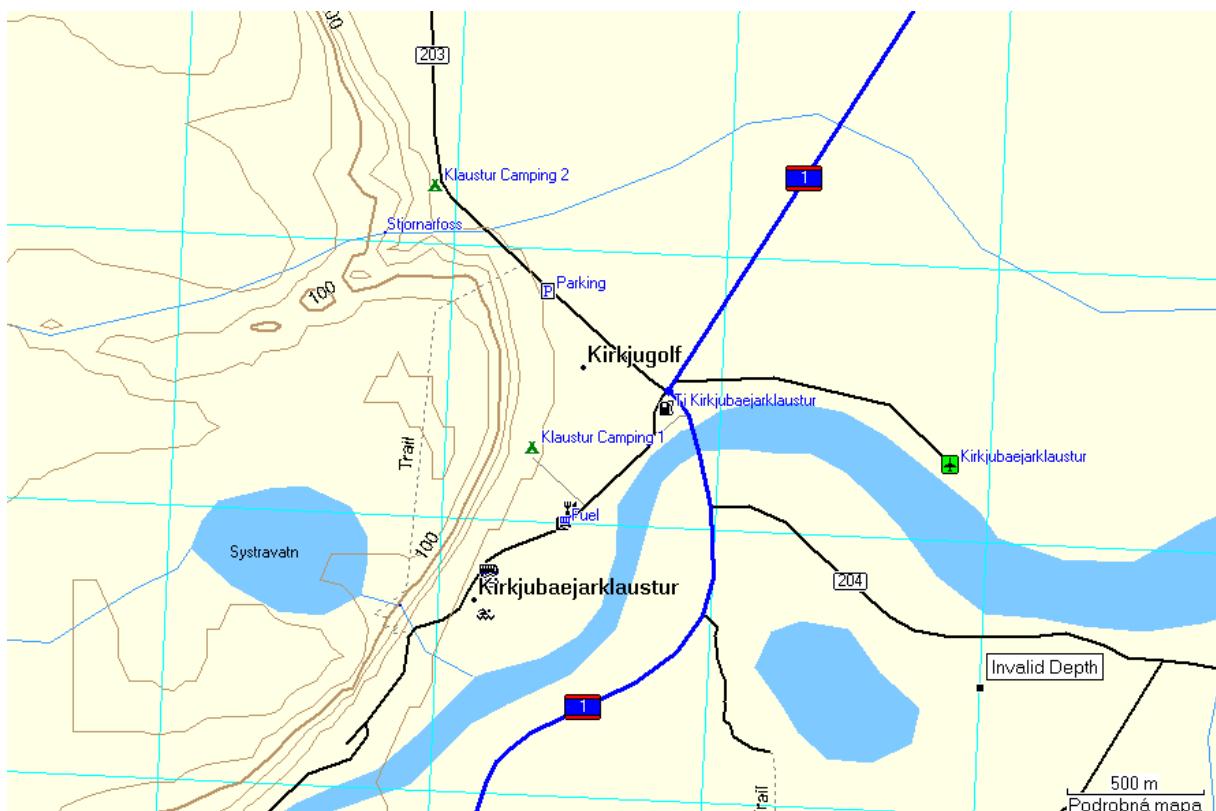

Jižní pobřeží - Skřítci 1

Kirkjubajarklaustur RG 320

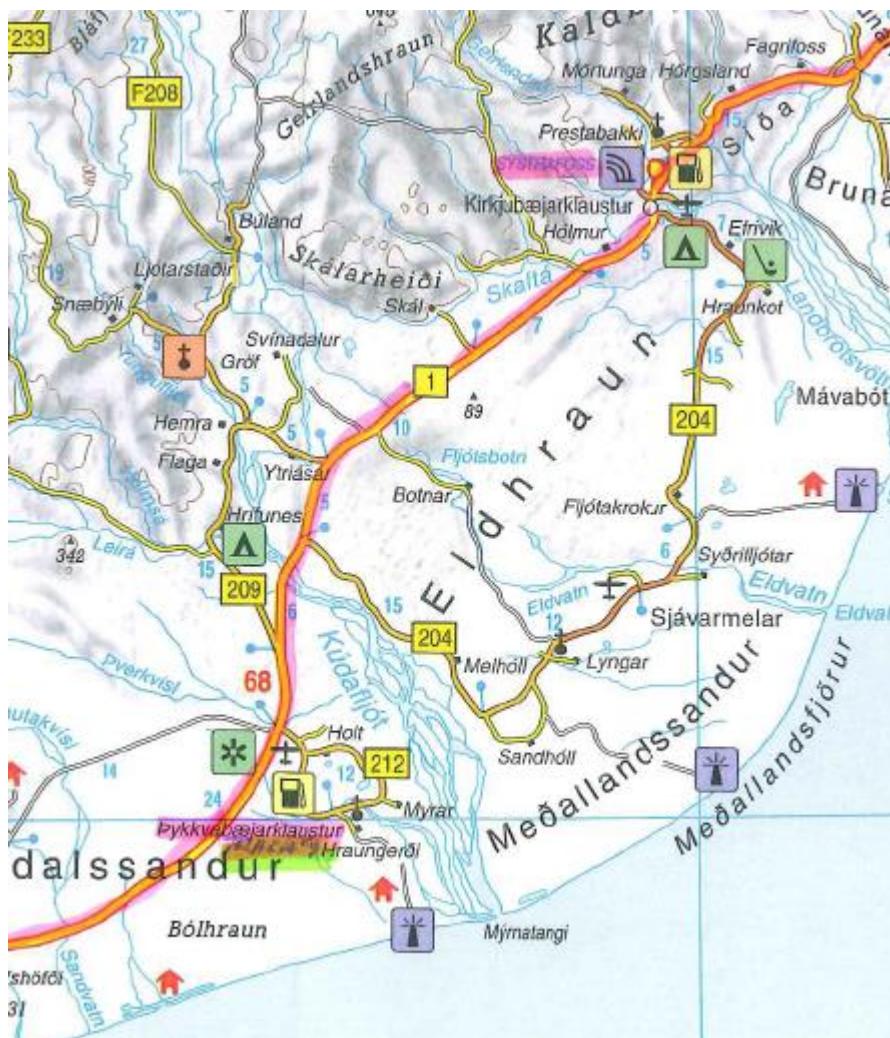
- GPS (odbočka k parkovišti či k výchozímu bodu túry): N63 47 40.1 W18 02 22.9

Pykkvabajarklaustur – Systrafoss 43 km

Papuchalek 1

Systafoss

Příjemná okružní vycházka k zajímavému přírodnímu výtvoru; 1.5 hodiny

Trasa 9 (str. 40)

- souřadnice parkoviště (uprostřed okruhu túry): N63 47 52.0 W18 02 55.5

9 Kirkjubaejarklaustur

Příjemná okružní trasa, vedoucí k zajímavému přírodnímu výtvoru Kirkjubaejarklaustur – Sýstravatn – „Kostelní dlažba“ – a zpět

Příjezdové místo: Kirkjubaejarklaustur, 50 m.

Výchozí bod: západní okraj osady Kirkjubaejarklaustur – cesta začíná u brány, nacházející se vpravo před objektem místních jatek (možnost parkování).

Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici; jedno denně spojení v obou směrech (Reykjavík – Höfn).

Čas chůze: celkově 1½ – 1½ hod.

Výškový rozdíl: 140 m.

Náročnost: na začátku strmé stoupání, jinak příjemná trasa s pěknými dalekými výhledy.

Ubytování: hotely (např. Edda) nebo kemp v Kirkjubaejarklausturu.

Obtížně vyslovitelný název osady Kirkjubaejarklaustur připomíná, že byla založena irskými mnichy a že tu kdysi stával klášter. Současná hlavní pozoruhodnost osady, která přitahuje pozornost turistů, je ovšem přírodního původu: jde o skalní útvar „Kostelní dlažba“, tvořený pravidelnými čedičovými sloupcy.

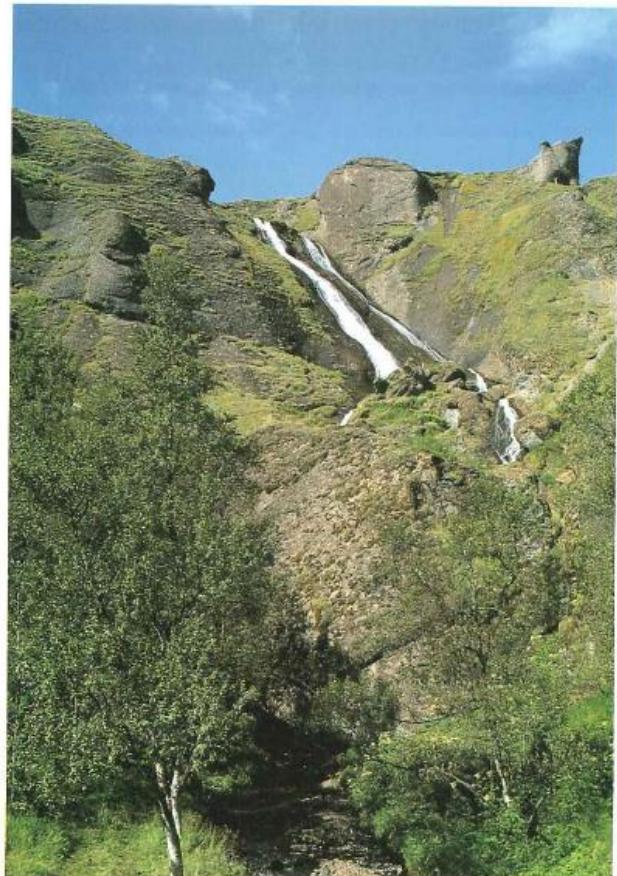
Za bránou sledujeme cestu značenou červenými kuli, která zpočátku strmě stoupá lesem vlevo od vodopádu. Po zdolání 130 výškových metrů dosáhneme travnatou náhorní planiny s jezerem Sýstravatn. Za jasného počasí je odtud vidět až k ledovci Vatnajökull a na lávovou poušť Nýja – Eldhraun. Cesta nyní vede severovýchodním směrem, asi 1,5 km podél strmého zlomu. Sesyp začíná u čedičové stěny s krásnými útvary. Scházíme dobře upraveným chodníkem a vlevo dole mineme jeden soukromý dům. Za lávkou přjdeme na silnici, po níž pak pokračujeme doprava.

„Kostelní dlažba“.

Zanedlouho jsme u parkoviště. Tady odbočíme bránou vpravo na chodník, který nás přivede ke známému čedičovému útvaru „Kostelní dlažba“. Odtud lze pokračovat buď zpátky k silnici, anebo dále přes louku k dřevěnému plotu (nutno přelézt). Za plotem se opět dostaneme na místní silnici, vedoucí zpět k výchozímu bodu trasy.

40

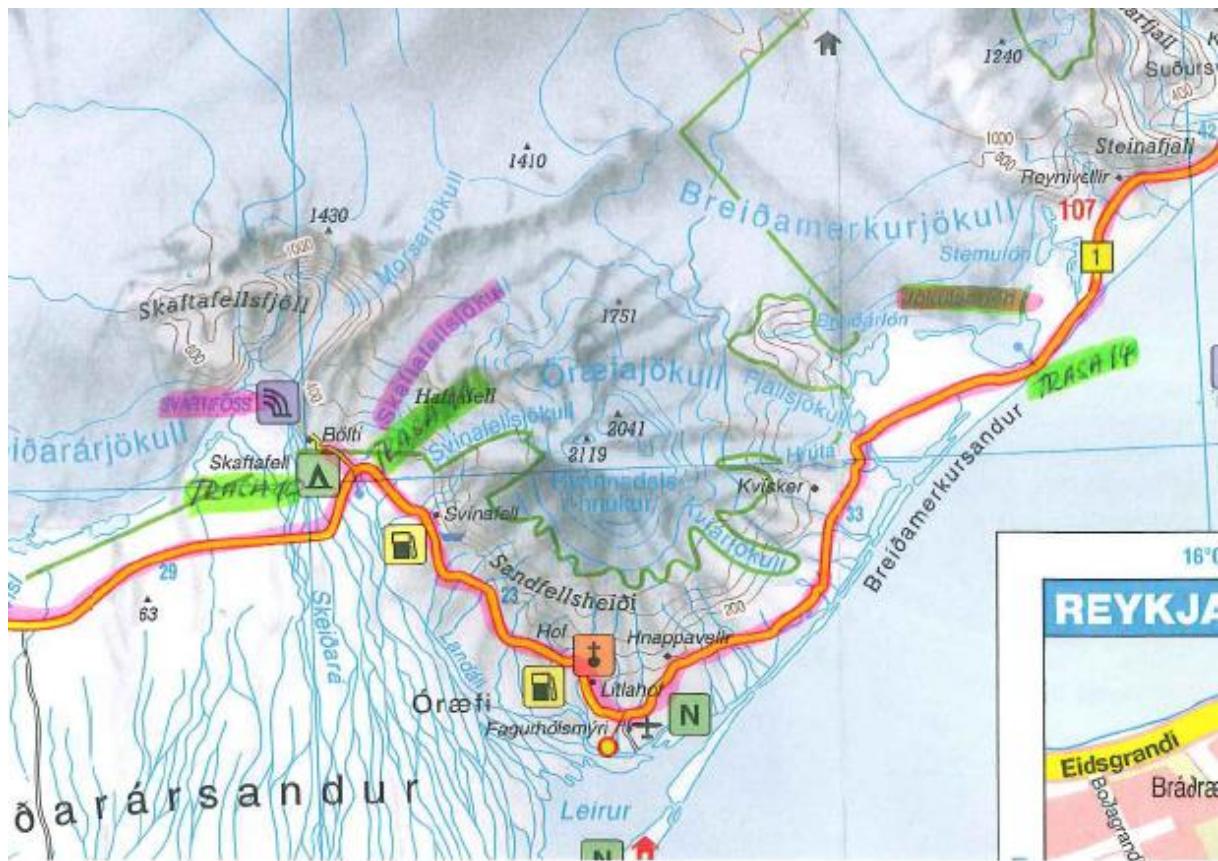
Cesta stoupá vlevo od vodopádu.

41

Pod Skeidarárjökullem RG 319

- stavba silnice (zajímavé povídání)

Systrafoss – Skaftafell 72 km

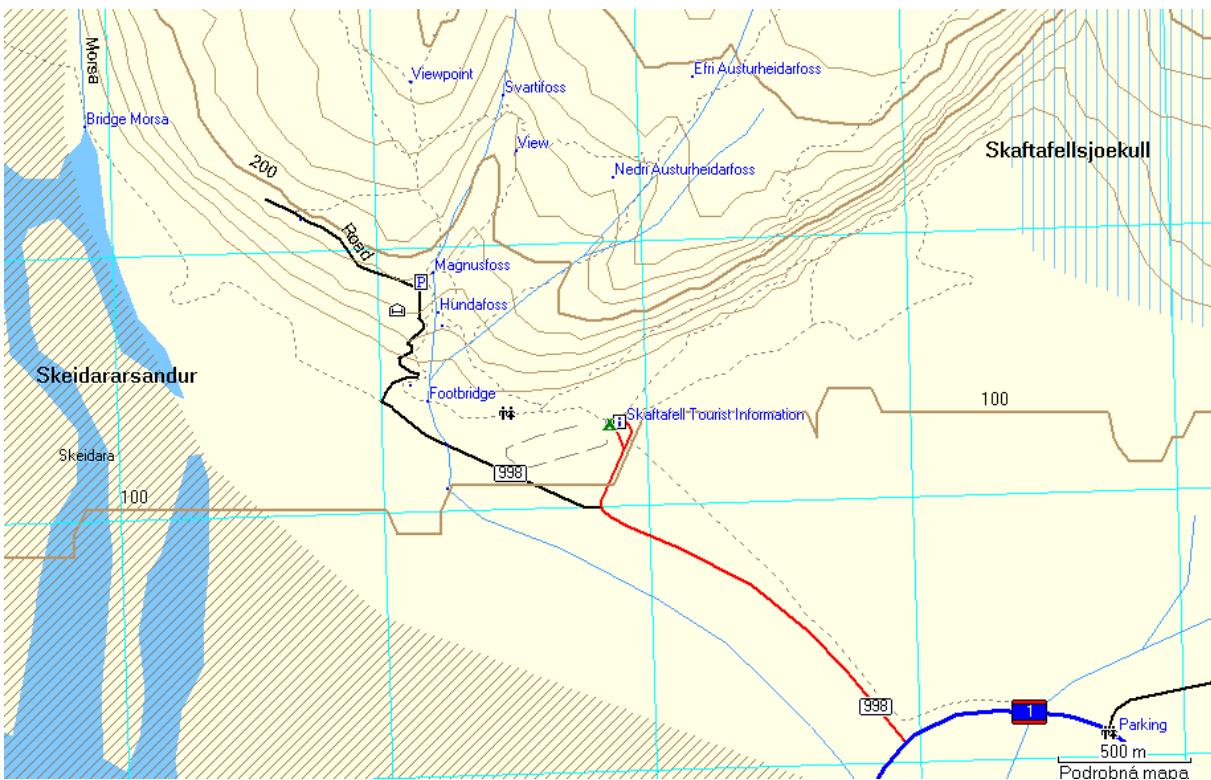
Jihovýchod: Vatnajökull RG 310

Národní park Skaftafell RG 314 mapka 315

- táhne se od největšího evropského ledovce Vatnajökull
- vodopád Skaftafell (RG 318) (Trasa 10)
- vodopád Svartifoss ~ černý vodopád (voda teče přes čedičový útes)
- ledovcové splazy

GPS odbočky z č.1 na 998 směr Skaftafell: [N64 00 19.8 W16 56 38.5](#)

Souřadnice infocentra – výchozí bod tūr: [N64 00 58.7 W16 57 57.9](#)

Krásná vycházka k „Černému vodopádu“ Svartifoss; 1.5 hodiny Trasa 10 (str. 42)

10 „Vodopádový“ okruh v Národním parku Skaftafell

Krásná vycházka k „Černému vodopádu“ Svartifoss

NP Skaftafell – Svartifoss – Hundafoss – Thófafoss – NP Skaftafell

Příjezdové místo: kemp v Národním parku Skaftafell, 100 m, v provozu od 1. června do 15. září; zastávka autobusu (na lince Reykjavík – Höfn).

Výchozí bod: začátek cesty na západním okraji kempu.

Výškový rozdíl: 300 m.

Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici (č. 1).

Čas chůze: celý okruh 1½ hod.

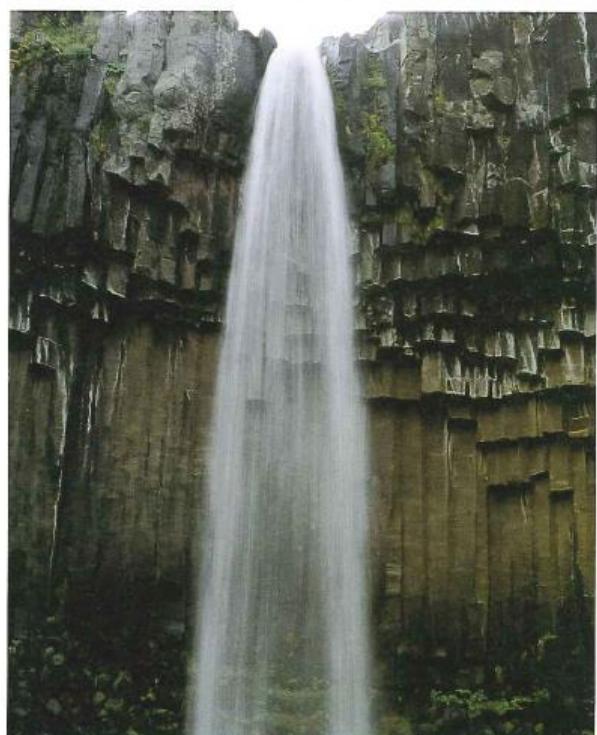
Náročnost: příjemná a velice výdečná vycházka.

Ubytování: kemp v Národním parku Skaftafell.

Z kempu vede pohodlná široká cesta vzhůru k vodopádu **Svartifoss**, který se řítí do údolí přes místy převísle, tmavé čedičové sloupy, připomínající pištały u varhan. Je to jeden z nejoblibějších fotomotivů Národního parku Skaftafell. Čedičové sloupy se vytvořily ochlazením proudu lávy, při němž došlo ke vzniku charakteristické krystalizační struktury. Horní vrstva sestává převážně z nepravidelně tvarovaných sloupů (tzv. „nepravé čedičové varhany“), zatímco dolní vrstvu tvoří sloupy téměř dokonale symetrické (tzv. „pravé čedičové varhany“). „Černý vodopád“ Svartifoss je jedním z mála míst na Islandu, kde lze zažít „klasický“ turistický ruch v podobě, jak jej známe z „civilizovaného“ světa. Štěbetající skupinky ze zájezdů se tu ale obvykle dlouho nezdrží, takže při troše trpělivosti můžeme i zde vychutnat krásu islandské přírody skutečně v klidu a pohodě. U vodopádu přejdeme potok a pokračujeme dále

ve směru k vyhlídce na **Sjónasker**. Na rozcestí před ní však odbočíme ostře vlevo a sestoupíme zpět k potoku Stórlaekur. Cesta nyní sleduje potok a doveče nás k dalším dvěma krásným vodopádům, **Hundafoss** a **Thófafoss**. Přes silniční most dospějeme zpátky do výchozího bodu trasy.

Vodopád Svartifoss se řítí do údolí přes místy převísle čedičové sloupy.

Pohodlná vycházka k úpatí mohutného ledovce; 1.5 hodiny

Trasa 11 (str. 44)

11 Skaftafellsjökull

Pohodlná vycházka k úpatí mohutného ledovce

NP Skaftafell – ledovec Skaftafellsjökull – NP Skaftafell

Příjezdové místo: kemp v Národním parku Skaftafell, 100 m, v provozu od 1. června do 15. září; zastávka autobusu (na linii Reykjavík – Höfn).

Výchozí bod: turistické informační středisko.

Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici (č. 1).

Čas chůze: celý okruh 1 – 1½ hod.

Výškový rozdíl: žádný.

Splazy ledovců Skaftafellsjökull, Morsárjökull a Skeidarárjökull – poslední jmenovaný je největším údolním ledovcem Evropy – spolu s jejich řekami, vytvářejícími obrovské písečné náplavy, vykreslují základní obraz krajin na území Národního parku Skaftafell. Na dálce popisované okružní trase lze však také pozorovat velké vegetační rozdíly. Odlišné biotopy suťovisk, vřesovišť a březových lesů hostí různé druhy ptáků, jako je např. strnad, bekasína, linduška nebo střízlík, pobřežní oblast Skeidarársandur je zase významným hnízdištěm chaluhy velké.

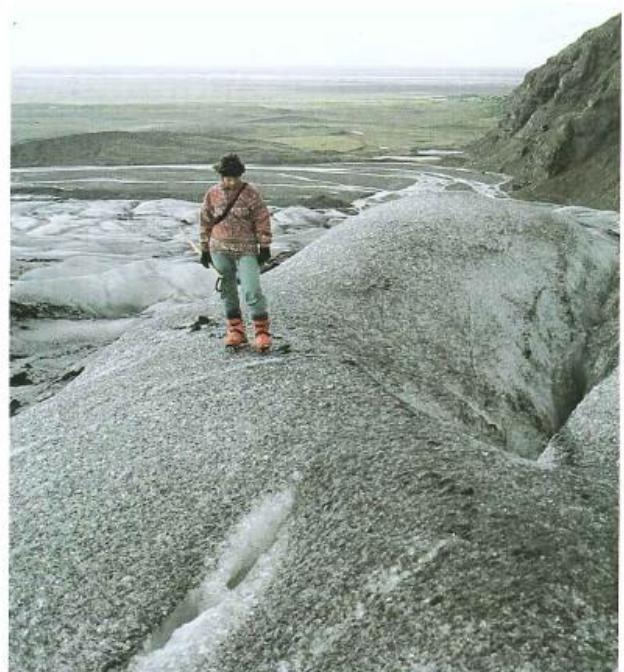
Cesta začíná za silnicí východně od restaurace u turistického infor-

44

mačního střediska (Tourist Service Center). Vede nás březovým lesem a přes rozlehlé plochy písečných náplavů až k úpatí mohutného ledovce **Skaftafellsjökull**, jehož místy černé zbarvení je způsobeno usazeným vulkanickým prachem. Strmá zlomová hrana ledovce sice není příliš vysoká, ale výstup je přesto možný pouze s náležitým vybavením a zkušenostmi (viz variantu).

Návrat od ledovce do kempu buď druhou stranou okružní „smyčky“ (viz mapku), anebo stejnou cestou.

Černé zbarvení ledovce Skaftafellsjökull způsobuje usazený vulkanický prach.

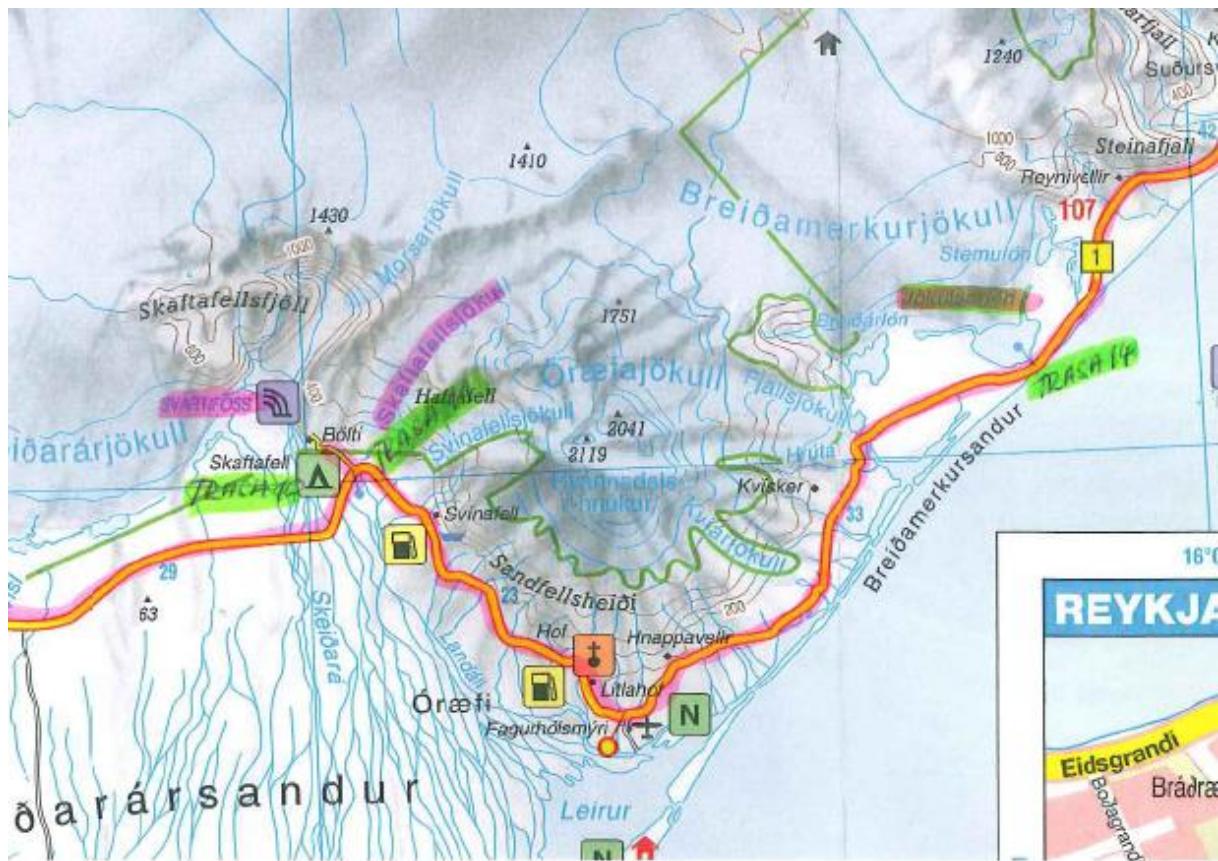
45

Skaftafell – Jökulsárlón 56 km

Jökulsárlón 1

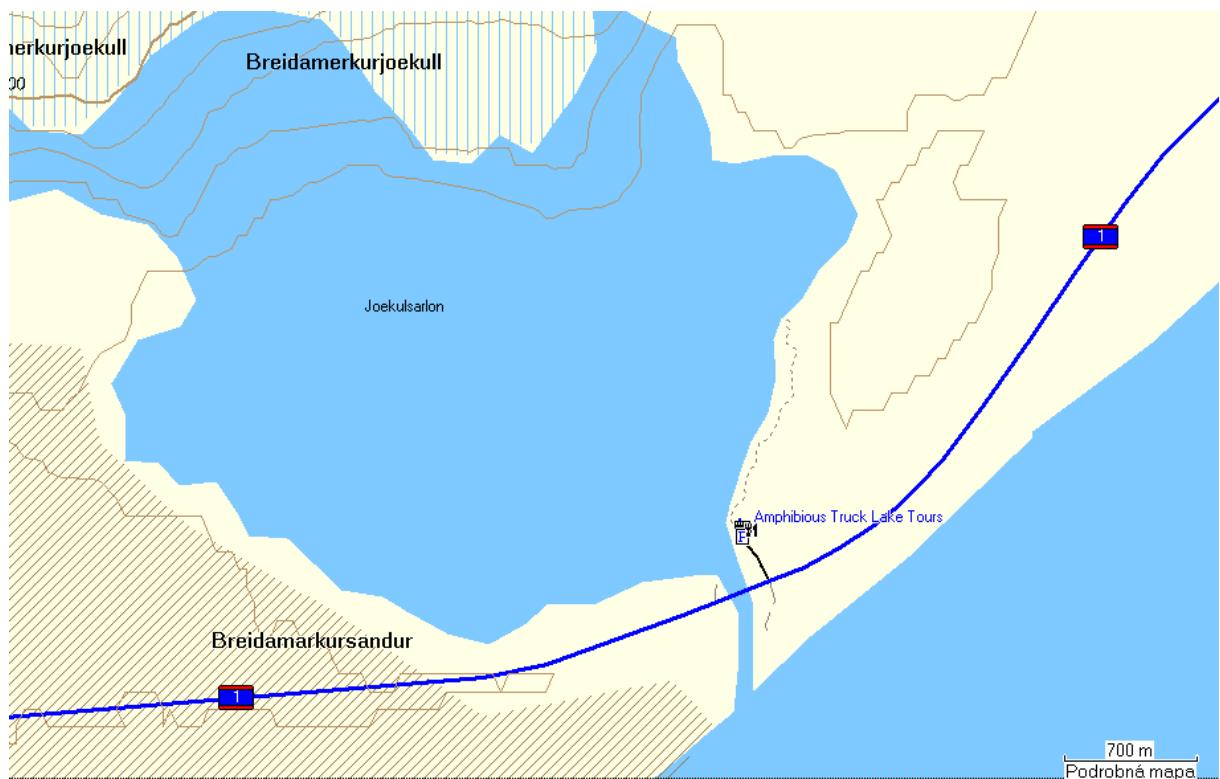

Jökulsárlón

- obrovské, modrobílé jiskřící kry plovoucí v ledovcové laguně
- krajina podobná Grónsku
- možné si objednat 30 – 45 min. plavbu po laguně (cca 1900 ISK)
- doporučuje se v této oblasti přenocovat

GPS odbočky k parkovišti Jokulsárlón: N64 02 45.9 W16 10 38.6

15.7. 2008 (úterý)

Túra po břehu nejznámějšího ledovcového jezera Islandu; 3,5 hodiny

Trasa 14 (str. 52)

14 Jökulsárlón

Trasa po břehu nejznámějšího ledovcového jezera Islandu

Most – cesty po břehu jezera a zpět

Příjezdové místo: Skafafell nebo Höfn.

Výchozí bod: parkoviště (po obou stranách mostu na islandské okružní silnici).

Příjezd: autobusem po islandské okružní silnici (spojení jednou denně v obou směrech).

Casy chůze: jihozápadní břeh ca 4 km, tam a zpět 3 – 3½ hod.; východní břeh: 3,5 km, tam a zpět 2 – 3½ hod.

Výškový rozdíl: 20 – 30 m.

Náročnost: pozor na útoky chaluh, především na východním břehu jezera. Dobrou obranou před těmito dravými rackovitými ptáky je např. lyžařská hůl, se kterou v okamžiku napadení zamáváte nad hlavou.

Ubytování: na západním břehu jezera možnost stravování. Není tu však pitná voda! Nás tip: východ slunce u jezera Jökulsárlón patří k vůbec nejkrásnějším přírodním zážitkům na Islandu; postupně se měnič světelné podmínky dávají fotografům šanci k pořízení opravdu nádherných snímků.

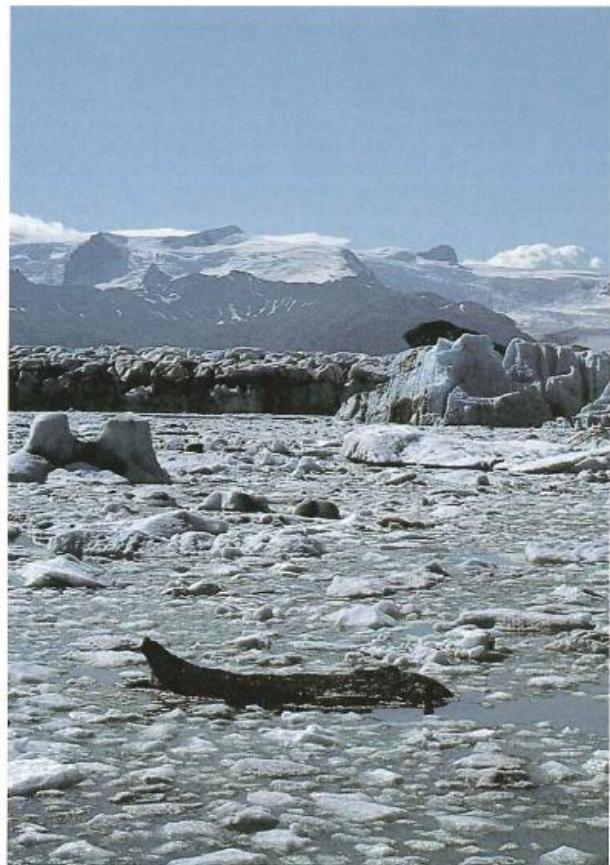

Mnozí turisté dělají u jezera Jökulsárlón pouze krátkou půlhodinovou zastávku na fotografování nebo absolvují vyjíždky na motorových člunech, jejichž huk značně narušuje klid zdejší přírody. Mnohem hezčím zážitkem je (ovšem za příznivého počasí) u jezera přenocovat a naplně vychutnat jeho působivou atmosféru. Okolní zaledněné hory hrájí krásnými odstíny barev od čistě bílé přes blankytě modrou až po sytě černou, způsobenou usazováním sopcečného prachu z blízkých vulkánů.

U mostu, na obou stranách odtoku jezera, začínají dobře vyšlapané neznačené cesty, po nichž lze absolvovat krásné poběžní túry.

Z důvodu ochrany vegetace bychom tyto cesty neměli opouštět. Po východním břehu jezera, kolem přístaviště motorových člunů, můžeme dojít až k okraji ledovce, který plynnule a nepříliš strmě přechází do sutě čelních morén. Bez odpovídajícího vybavení a zkušenosti (viz túru č. 11) však výstup na ledovec rozhodně nedoporučujeme!

Na okraji ledovce mají svůj revír chalupy velké, draví rackovití ptáci, kteří se neboji zaútočit ani na člověka. Proto je lepší obcházet jejich hejna velkým obloukem, zvláště pak v období od května do června, kdy hnizdí a vydělají mládata.

Pohled od jezera Jökulsárlón směrem k ledovci Vatnajökull.

Stafafell

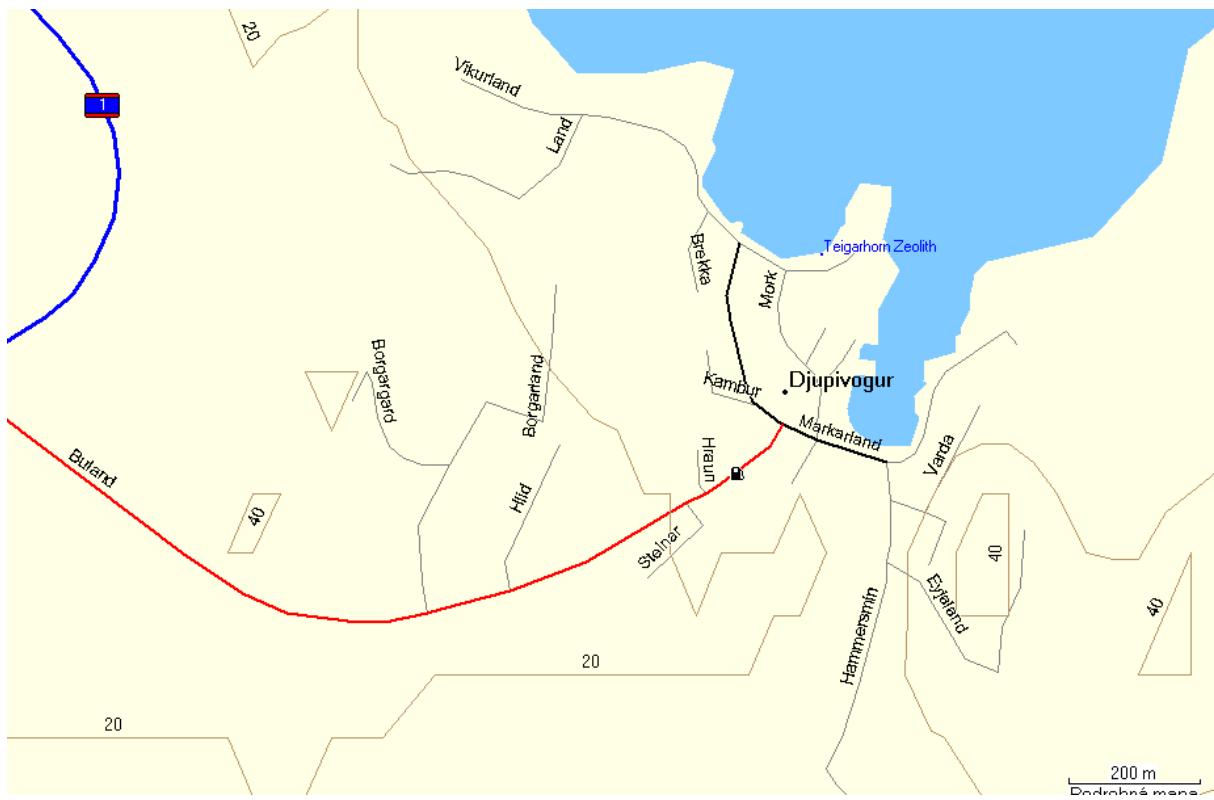
- farní dvorec dnes jako mládežnická ubytovna

Jökulsárlón – Djúpivogur 178 km

Djúpivogur RG 309

- krásný výhled
- GPS odbočky z č.1: N64 39 26.7 W14 18 41.0

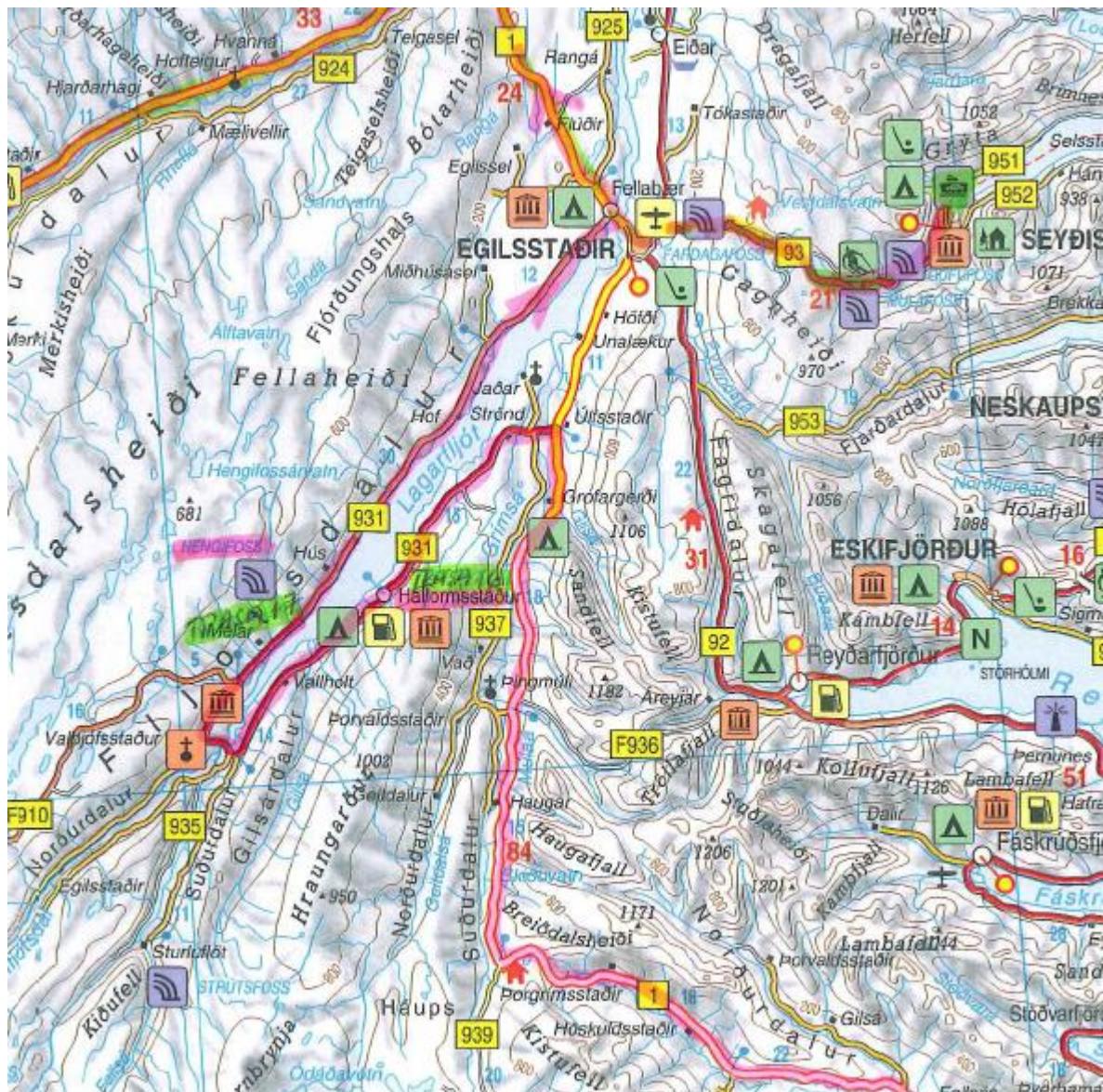

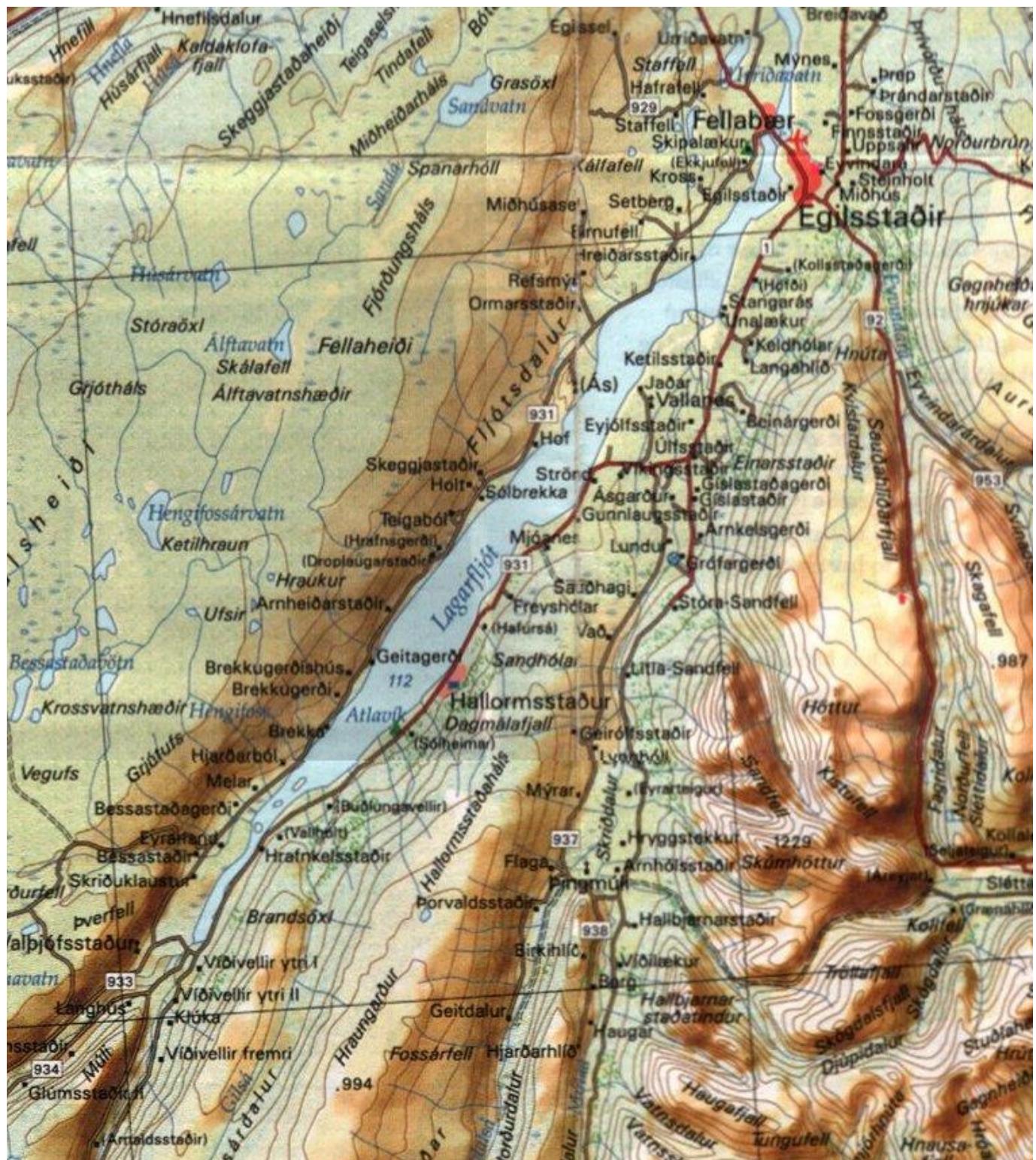
Djúpivogur – Ulfstadir 147 km

Ulfstadir: odbočka k jezeru Lögurim

Od odbočky – Hallormsstatur 15 km

- 11 km před Egilstadirem křížovatka s modrou tabulí s vyznačenými vedlejšími silnicemi, odbočit na silnici č. 931
- GPS odbočky ze silnice č.1 na č.931: [N65 10 31.3 W14 31 00.3](#)

Hallormsstadur RG 296

- Trasa 16: parkoviště cca 1 km za hotelem Edda po levé straně
  - Předpokládané GPS parkoviště: N65 05 46.4 W14 44 34.4

16.7. 2008 (středa)

Krátká vycházka jedním z mála islandských lesů; 1 hodina

Trasa 16 (str. 58)

16 Lesní naučná stezka u Hallormsstathuru

Krátká vycházka jedním z mála „opravdových“ islandských lesů
Parkoviště – naučná stezka – parkoviště

Příjezdové místo: Egilsstadir, 80 m.
Výchozí bod: malé parkoviště, nacházející se po levé straně 1 km za hotelem Eddu v Hallormsstathuru (silnice č. 931), upravenou tabule „Trjastafn – Gönguleith“.

Příjezd: autobusové spojení z Egilsstathru pouze ve středu v 9.30 hod., v 18.30 hod. pak jede autobus zpět od hotelu Edda.

Čas chůze: ½ – ¾ hod.

Výškový rozdíl: 40 m.

Náročnost: pohodlná vycházka po širokých značených cestách.

Ubytování: Hallormsstadir, kemp, hotel Edda.

Varianta: za kempem se nachází odbočka směr Atlavík (ukazatel vpravo „Gut-

tormshundur“), po niž za cca 10 min. přejdeme k nejvyššímu stromu Islandu.

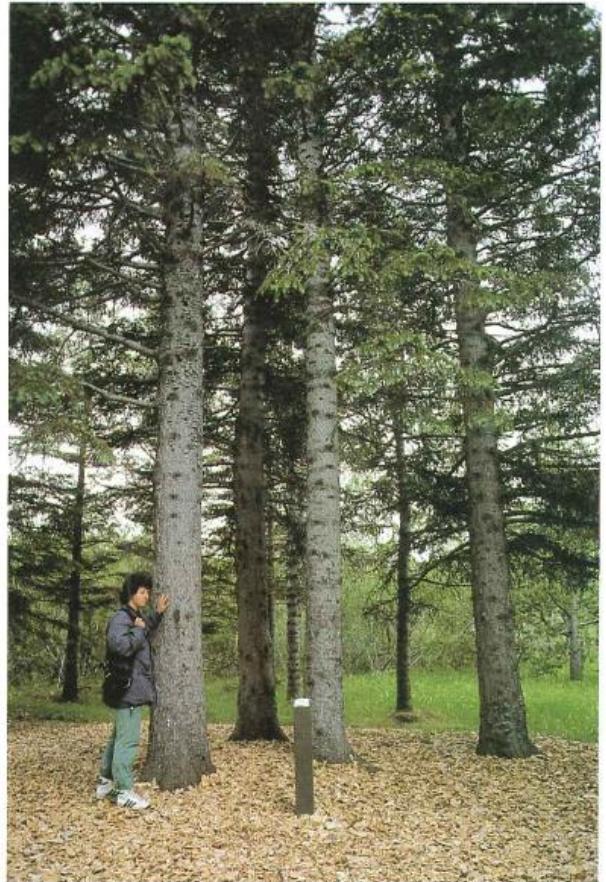

Před začátkem osidlování bylo 20 procent území Islandu pokryto nízkými lesy. V důsledku jejich myšlení, předešlá však spásání, se tato plocha v minulém století změnila až na pouhá 2 procenta. První ochranná opatření byla učiněna v roce 1899, mimo jiné i zde, v oblasti Hallormsstathuru. Zalesněný areál má dnes rozlohu téměř 2000 hektarů, z toho 2 hektary tvoří velká školka, kde bylo za posledních 80 let vypěstováno na 5,5 milionu nových rostlin.

O parkovišti jdeme po pravé straně silnice přes bránu, cesta nás pak vede překvapivě vysokým a druhově velice pestrým lesem. Roste tu 50 různých druhů stromů. Z toho 38 jehličnanů (mj. smrk sitka, jedle balzámová subalpinská, smrk Murrayův) a 12 listnáčů, např. bříza (jedním strom, který na Islandu tvoří souvislé monokulturní lesy), topol, nebo z Norska dovezená olše šedá. Příznivé podmínky pro růst těchto rozmanitých dřevin vytváří čedičové podloží s liparitovými vrstvami a dobře udržovaná lesní půda. Obzvláště zajímavé jsou údaje o stáří stromů, dokládající jejich extrémně pomalý vývoj. Na trase naučné stezky se nachází také jedna pěkná pikniková louka – odpočívadlo se stoly a lavičkami pro klidnou svačinu či dokonce oběd, oblíbené místo při všech výletech Islandanů.

Výška stromů v oblasti Hallormsstathuru je dobře patrná teprve při přímém srovnání.

58

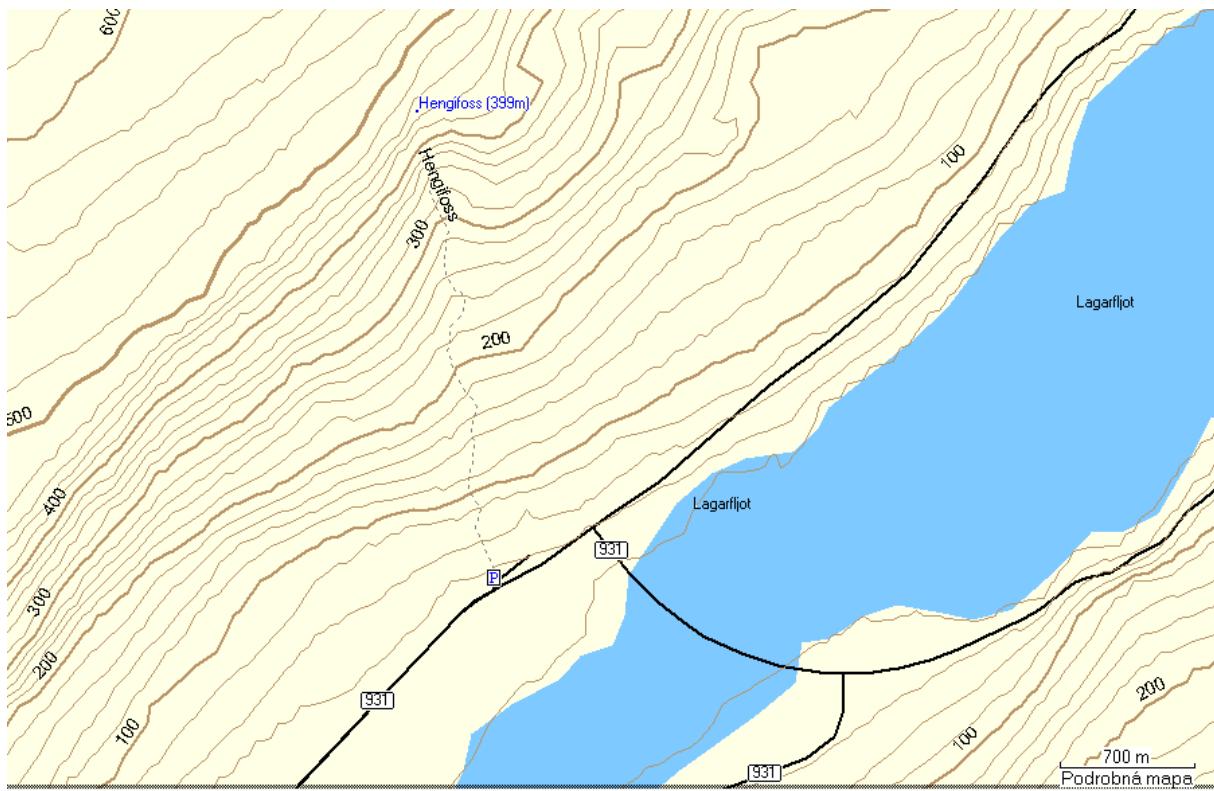
59

Hallomsstadur – Hengifoss 22 km

- na konci jezera pokračovat po upravené cestě vpravo přes most
- za nedlouho dorazíme ke statku Hrafnkelsstadir RG 297

Jezero Lögurinn RG 296

- kolem jezera pěkná cesta
- památky na dobu ság a středověké časy
- přes 100m hluboký vodopád Hengifoss na severním břehu jezera Lögurinn (Trasa 17)
  - o 3.největší vodopád Islandu
  - o Parkoviště za odbočkou za mostem; GPS parkoviště: N65 04 24.4 W14 52 51.5

Výstup kolem vodopádů mezi čedičovými sloupy; 2 hodiny

Trasa 17 (str. 60)

17 K vodopádu Hengifoss

Výstup kolem vodopádů mezi čedičovými sloupy

Parkoviště – Litlanesfoss – Hengifoss a zpět

Příjezdové místo: Egilsstathir, 80 m.

Výchozí bod: parkoviště na severozápadním břehu jezera Lögurinn (Lagarfljót) u silnice č. 931 cca 30 km od Egilsstathiru (WC a orientační tabule).

Příjezd: autobusové spojení z Egilsstathiru pouze ve středu v 9.30 hod., v 18.30 hod. jede zpáteční autobus od hotelu Edda v Hallormstathuru.

Cas chůze: celkové 1½ – 2 hod.

Výškový rozdíl: 270 m.

Náročnost: brodi se jeden malý potok.

Ubytování: Egilsstathir, Hallormstathur.

Varianta: seskok po pravé straně řeky.

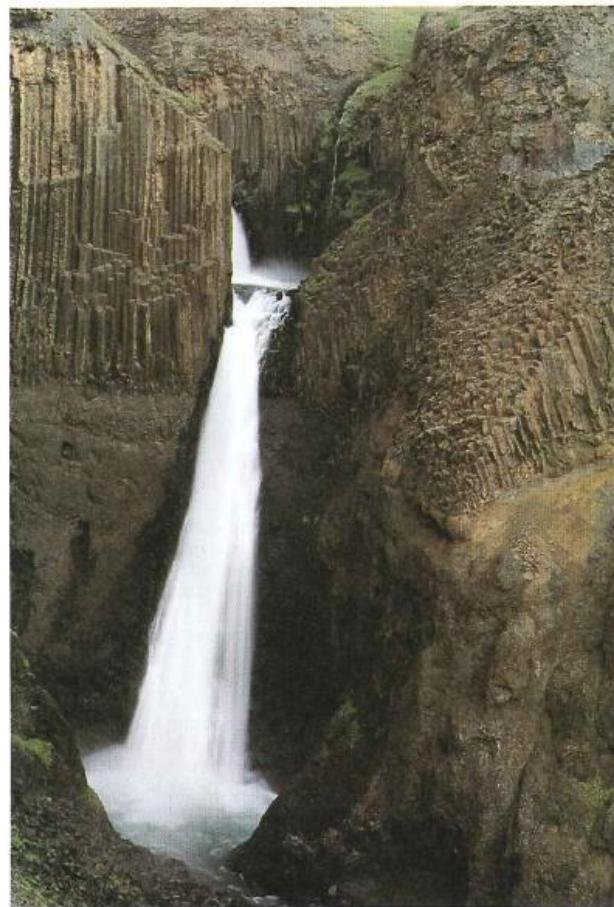
K nejúchvatnějším přírodním krásám v okolí Egilsstathiru patří vodopád Hengifoss, s výškou 118 m třetí nejvyšší na Islandu.

Od parkoviště přejdeme silnicí, vystoupíme vzhůru po schodech a dále sledujeme zřetelný chodník, vedoucí po levé straně řeky. Během výstupu je nutno přebudit jeden nepříliš hluboký potok. V okolí cesty můžeme pozorovat dobře vyvinuté vegetační pásmo horských luk se zvonky, hořci, mateřídouškou, vratičkou a lincí. Asi v polovině výstupu se nám nabídne pěkný pohled do soutěsky, kde mezi šedohnědými až černými čedičovými sloupy hučí vodopád **Litlanesfoss**. Typicky polygonální průřez těchto sloupu má příčnu v prudkém smršťování chladnoucí lávy, spojeném se vznikem podélných dělicích trhlin. Po dobré hodině chůze pak stojíme před vodopádem **Hengifoss**, který stéká z okraje náhorní planiny přes skalní stěny, protkané světle červenými vrstvami usazených hornin.

Sestup: stejnou cestou. Před námi se při tom otvírá pěkný pohled na protáhlé jezero Lögurinn. Toto 30 km dlouhé jezero je až 112 m hluboké (tzn., že jeho dno leží 92 m pod úrovni hladiny moře). Žlabovitý tvar jezera signalizuje jeho ledovcový původ. Vzniklo v poslední době ledové, když postupující ledovce nejprve „výfrezovaly“ údolní rýhu, která byla později (po roztání ledu) zatopena vodou dnešní řeky Jökulsá á Fljótsdal. Podle pověsti v něm žije jezerní příšera, nazývaná Islandany „Lagarfljótsormurinn“.

Vodopád Litlanesfoss je orámován mohutnými čedičovými sloupy.

60

61

17.7. 2008 (čtvrtok)

Hengifoss – Egilstadir 45 km

- GPS souřadnice křižovatky silnice 931 se silnicí č.1: N65 16 57.1 W14 25 36.0 (odbočíme doprava)
- GPS odbočky ze silnice č.1 na č.92 směr přístav: N65 15 40.3 W14 24 27.1

Egilstadir – přístav 27 km

Egilstadir / Fjorde

CELKEM cca 2135 km

Odjezd 17.7. v 16.00 hodin směr Farské ostrovy

18.7. 2008 (pátek)

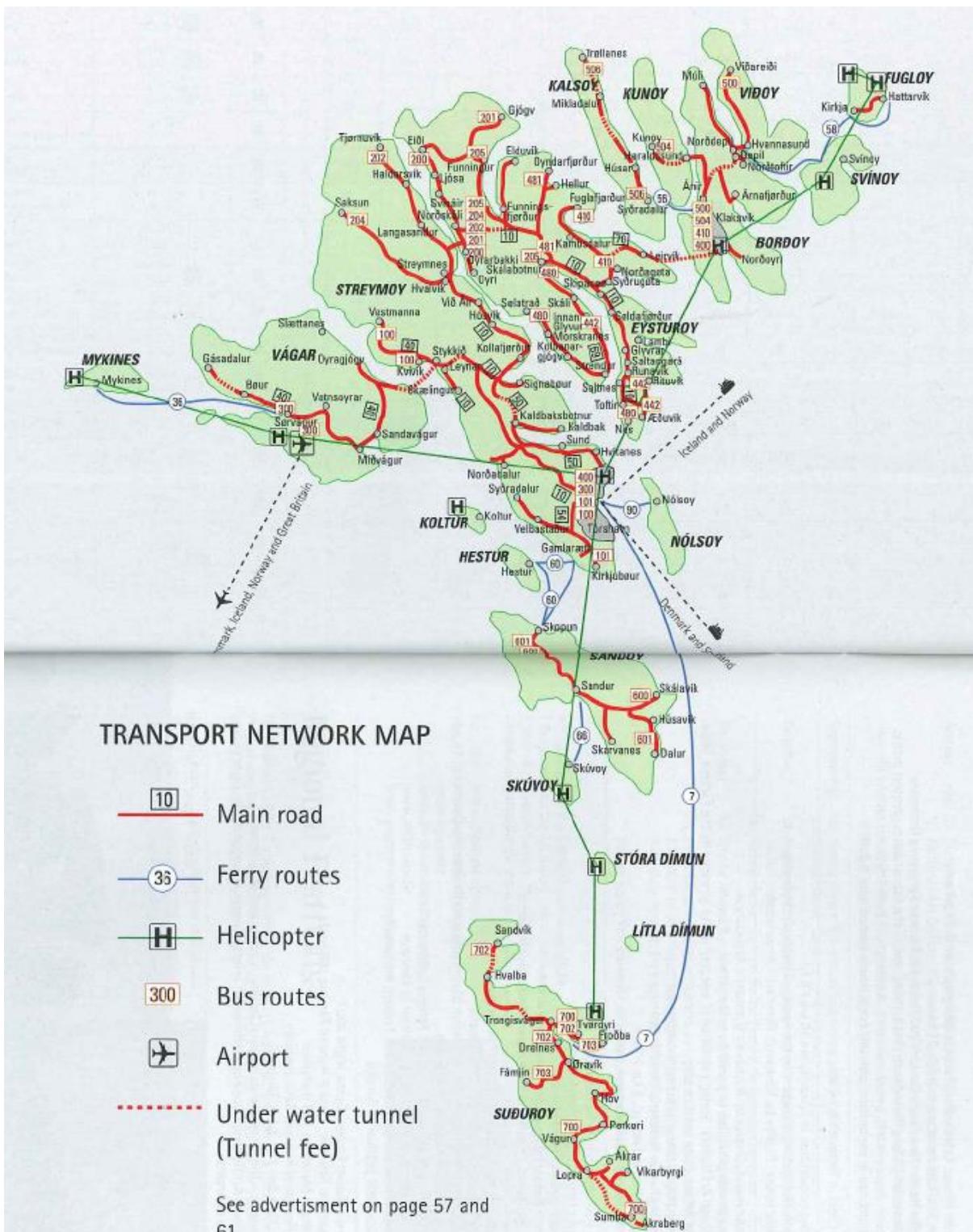
Příjezd na Farské ostrovy v 8.30 hodin do přístavu Torshavn
GPS přístavu Torshavn: [N62 00 04.8 W6 46 50.3](#)

Farské ostrovy LP 525, mapa 526

- mapu ostrovů lze získat na lodi v měřítku 1:200 000

1. výlet na ptačí ostrovy u Vestmanny
2. vesnice Saksun na ostrově Streymoy
3. vesnice Gjógv na ostrově Eysturoy

Streymoy a Eysturoy LP 573, mapka 574

Tórshavn LP 559 mapa 560 a 565

- hlavní město a přístav

Vestmanna LP 579

- ptačí útesy
- GPS města Vestmanna: **N62 09 18.5 W7 10 06.9**
- 2 hodiny výlet
- Nejlépe použít 8m dřevěnou lod'

Saksun LP 580

- procházka kolem jezera
- muzeum Dúrugardur LP 581
  - o na konci severní silnice do Saksunu (farma upravená jako muzeum)

Stakur

- 133 m vysoký útes vynořující se z moře
- 2 km západně od Tjómuvíku (možno použít lanový vozík)

Gjógv LP 584

21.7. 2008 (pondělí)

Odjezd z Torshavnu ve 12.00 hodin směr Bergen

22.7. 2008 (úterý)

Příjezd do Bergenu v 10.00 hodin

Bergen (přístav) – Eidsbugarden 290 km

Souřadnice Eidsbugardenu N61 22 30.1 E8 17 51.5

Voss

Vangnes

Hellay

Sogndal

Národní park Jotunheimen: Eidsbugaden

Místo na stání a přespání v Eidsbugardenu

23.7. 2008 (středa)

Túra po hřebeni Skinneggen; 4 hodiny

Trasa 31

- výchozí bod Eidsbugarden
- přespat v oblasti (na parkovišti)

31 Po hřebeni Skinneggen

Cesta mezi dvěma jezery – Bygdinem a Tyinem

Eidsbugarden – Utsikten – Skinneggen – Utsikten – Tyin

Příjezdové místo: Obec Vang je horským střediskem zimního sportu ve východním norském kraji (fylke) Oppland a patří k ní jihozápadní Jotunheimen s jezerem Bygdin a Tyin, jezero Vangsmjøsa, jímž protéká řeka Begna, a částí Filefjellu. Na území obce Vang stojí několik sloupoých kostelů, některé přestavěné (Høre), některé rekonstruované (Øye). Muzeum „Vinjestugu“ v Eidsbugardenu připomíná romantického básníka a turistu Aasmunda Olafssona Vinjeho (1818–70), vynálezce jména „Jotunheimen“.

Výchozí bod: Rekreační osada Eidsbugarden (1062 m) na západním břehu jezera Bygdin; příjezd po E 16 Oslo – Fagernes – Vang do Tyinkrysset / Hugo-stua, pak po státní silnici 53 a 252 (v zimě neudržovaná stepň silnice) přes Tyinholmen do Eidsbugardenu.

Cíl: Tyin.

Lod: „MS Bitihorn“ jezdí zhruba od konce června do začátku září dvakrát denně na trase Eidsbugarden, Torfinnsbu a Bygdin (dojede se k ní po státní silnici 51 Fagernes – Vågå). Díky této plavbě krásnou krajinou lze podniknout túry po pohoří Gjende, tzn. v oblasti mezi jezery Bygdin a Gjende, a to od výchozího bodu Torfinnsbu, soukromě provozované turistické ubytovny. Na trasu značenou velkým T od Torfinnsbu do Gjende je třeba počítat dobrých 5 hod.

Cas chuze: Eidsbugarden – Utsikten 1½ hod. (3 km, výškový rozdíl 500 m).

Tato trasa vede od Eidsbugardenu u jezera Bygdin na jihu Jotunheimenu k výhledce Utsikten, která inspirovala Edvarda Griega k napsání prologu „Auf dem Skinneggen“ (Na Skinnegenu) k jeho „Reiseerinnerungen von Fjell und Fjord“ (Vzpomínky z cest po fjellu a fjordech) op. 44 a kde Aasmund

Utsikten – P 1607 – Utsikten 1½ hod. (5 km, výškový rozdíl 200 m); Utsikten – Tyinholmen 1 hod. (3 km), celkem 4 hod. (11 km).
Výškový rozdíl: 700 m.
Náročnost: Jistá chůze a dobrý smysl pro orientaci.
Chata: Eidsbugarden (hotely, kavárna, kemp), Tyinholmen Høyfjellshotell.
Mapy: Cappelens kart 1 : 100 000, list Skarvhjemlen; TurK 100 list Jotunheimen; TK 50 list 1517 I Tyin.

Olafsson Vinje napsal báseň „Jötunheim“, která dala pohoří jméno. Túra je rozdělena na etapy. Budete včas na autobusové zastávce v Tyinholmenu, jí-nak musíte urazit pěšky ještě jednou 4 km. Autobusový jízdní rád je vyvěšen ve výchozím bodě, doba odjezdu je zkoordinována s odjezdy lodí.

Od přístaviště v **Eidsbugardenu** půjdeme po silnici krátce do vnitrozemí, odbočíme na první cestu vlevo (na jih) a budeme pokračovat po stezce označené červeným T poměrně strmým terénem nahoru k **Utsiktenu** (1518 m), nejslavnější výhledce hřebenu **Skinneggen** mezi jezery Bygdin a Tyin (Skinneggen = hřeben mezi jezery). Na západě se tyčí vrcholy Hjel-leadstindenu a Falketindu, za nimi jsou vidět Hurrungane, severním směrem dohlédneme až ke Galdhøpiggenu, na severovýchodě se na druhé straně jezera Bygdin zdvihá pohoří Gjende, za ním masiv Nautgardstinden. Vyplatí se jít dál až k nejvyššímu bodu **Skinnegenu** (1607 m). Vydáme se po zřetelné stezce na jih až na další návrší (1575 m) a po krátkém mezisestupe dosáhneme nejvyššího bodu. Z Utsiktenu budeme sestupovat po značené stezce na západ k hotelu **Tyinholmen Høyfjellshotell** u severní zátoky přehradního jezera Styin. Odtud nás dopraví autobus zpět do výchozího bodu.

Pohled na Eidsbugarden u jezera Bygdin.

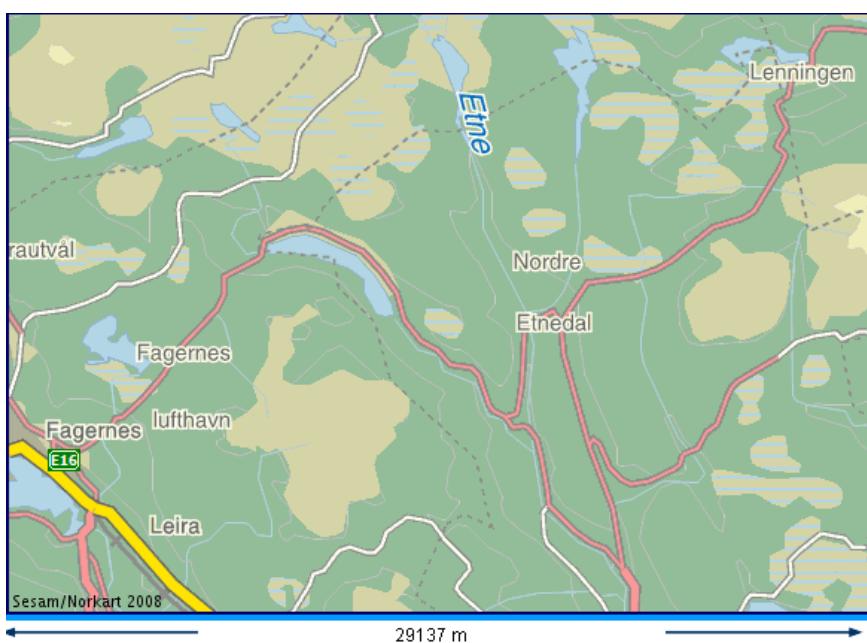

Eidsbugarden – Dokka 155 km

Fagernes

- z Fagernes odbočit na Leningen (viz mapka níže)

24.7. 2008 (čtvrtok)

Túra u městečka Dokka; 4 hodiny

Trasa 41

41 Spåtind, 1414 m

Vyhliadková trasa po Synnfjellu

Lenningen – Spåtind – Lenningen

Na Synnfjellu

Příjezdové místo: Obec Nordre Land leží ve východonorském kraji (tylce) Oppland na obou stranách údolí řeky Dokky. Dokka je také místo v půvabné dědictví, kde řeka Dokka a Etna ústí do Randsfjordu. V obci Dokka je Lands Museum s více než 20 starými domy, 4000 let staré skalní kresby u vodopádu Møllerstugufossen v údolí Etny nad obcí Dokka představují strašidelné losy.

Výchozí bod: Lenningen Hyttenseter (1040 m), oblast s chatami k pronájmu u silnice Vestfjellvegen, vedoucí průsmykem mezi Vestre Gausdalem a Fagernes. Stezka značena T začíná po pár minutách chůze severně od chat.

Čas chůze: Lenningen – Spåtind dobré 2 hod., zpáteční cesta 2 hod., celkem 4 hod. (15 km).

Výškový rozdíl: 400 m.

Náročnost: Nutná jistá chůze.

Chata: V Lenningenu se dají koupit potraviny a event. najmout dráhu chaty.

Mapa: TK 50 list 1717 II Synnfjell.

Varianta: Spåtind je protkaný spoustou značených i neznačených stezek. Ten, kdo na stezce označené velkým T odbočí na jihovýchod, dostane se k turistické ubytovně Nördstella a může tam přenocovat. Tato trasa je však místy hodně bažinatá, z vrcholu k chatě téměř 3 hod., dobré 3 hod. zpět.

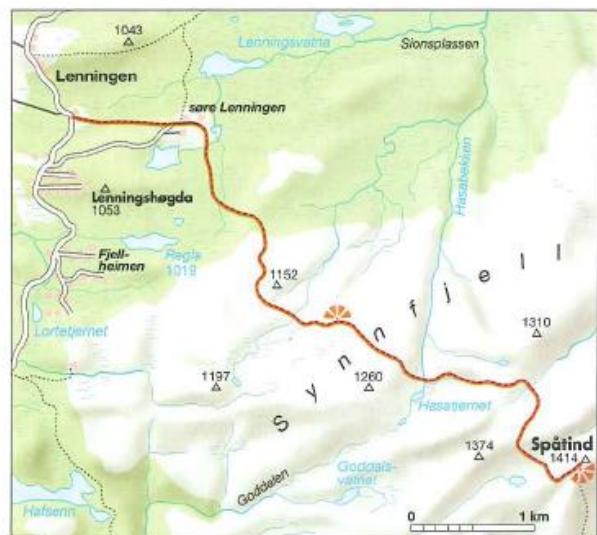
Tato trasa vede nad hranici lesa a s výjimkou několika bažinatých úseků je pohodlná. Jejím cílem je Spåtind, odkud uvidíme jedinečné panorama. Je

128

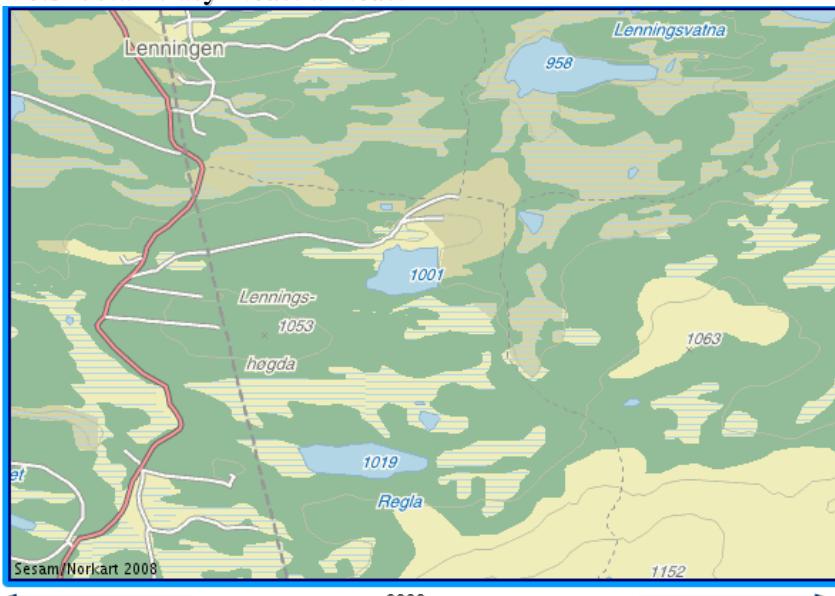
129

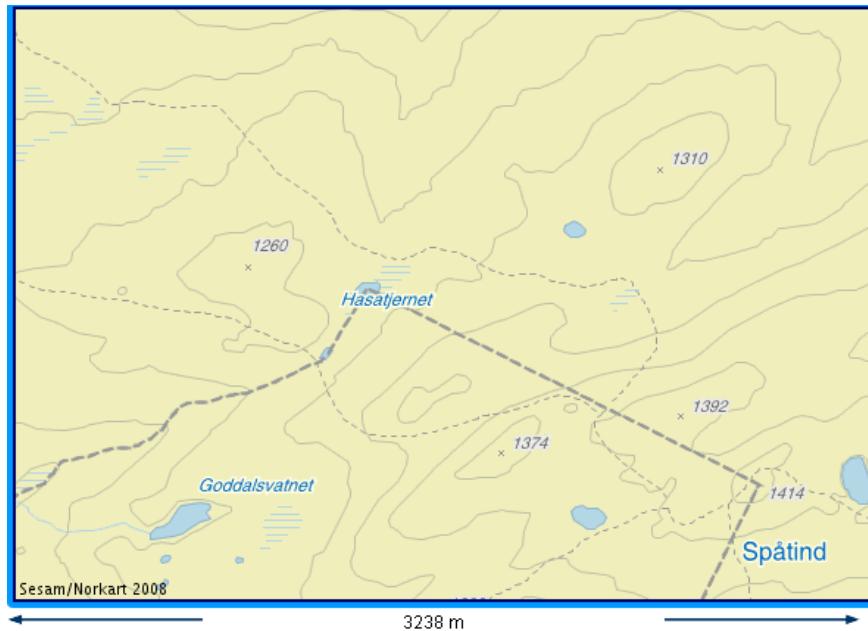
to nejvyšší hora Synnfjellviddy, náhorní plošiny na jih od Gausdal Vestfjellu na hranici s oblastí Nordre Land, její velké části jsou bažinaté.

Od chatové oblasti Lenningen půjdeme několik minut na sever po silnici Vestfjellvegen, dokud stezka označená červeným T neodbočí vpravo (na východ) ve směru na Spåtind. Zpočátku vede bažnatým terénem a březovým lesem, ale brzy dojde ke změně a začne vyhlídková část cesty – na severu se objeví Ortmjernskampen ve stejnojmenném národním parku, západně od něj uvidíme Skaget a ostatní hory v Gausdal Vestfjellu, za ním vyčnívají vrcholky Jotunheimenu, a čím výše stezka vede, tím rozsáhlejší výhled máme. Kousek za malým jezerem Hasatjørnet dorazíme ke kamenné mohylce na vrcholu Spåtindu (1414 m). Za optimální viditelností lze 150 km dale na jihovýchod pozorovat Gaustatoppen, na jihu se ukáže velké jezero Randsfjord, na jihovýchod se týpí jezero Mjøsa a horizont na severu rámují vrcholky Rondane. Dolů budeme sestupovat stejnou trasou.

Větší detail trasy 1.část a 2.část

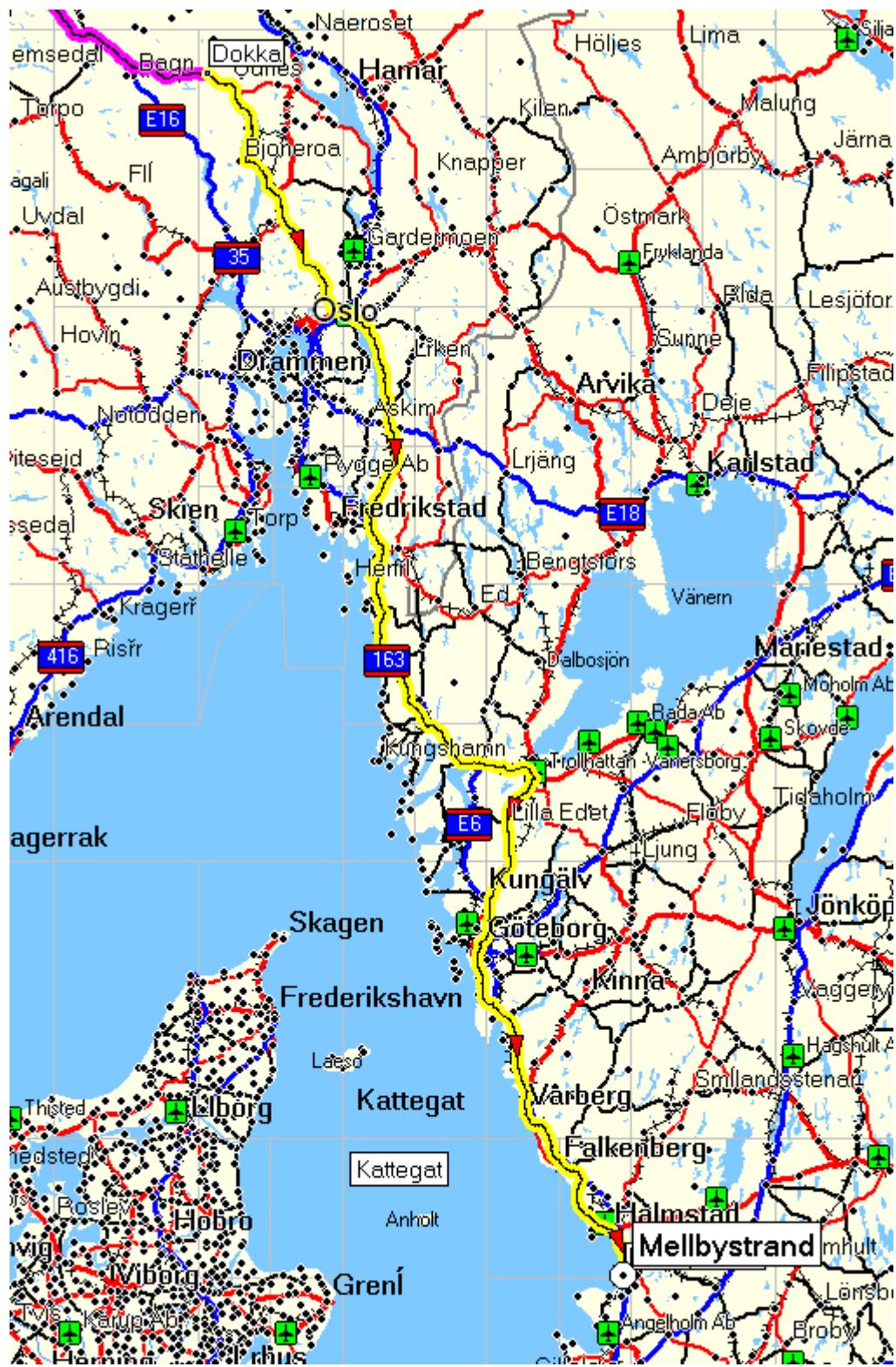

Dokka

- Lands Museum s více než 20-ti starými domy
- 4000 let staré kresby u vodopádu Molerstugufossen

Dokka – Mellbystrand 640 km (10 hodin)

25.7. 2008 (pátek)

Relaxace na švédských písečných plážích

26.7. 2008 (sobota)

Mellbystrand – Trelleborg 148 km

Odjezd z Trelleborgu (GPS N 55°22'20.5“ , E 13°09'08.1“) v 15.15 hodin

Příjezd do Rostocku ve 21.00 hodin

Rostock – domů 660 km; 9 hodin jízdy

Návrat domů 27.7. po poledni